

СРЯДА 15 ЮЛИ 2009 Г.
MIÉRCOLES 15 DE JULIO DE 2009
STŘEDA, 15. ČERVENCE 2009
ONSDAG DEN 15. JULI 2009
MITTWOCH, 15. JULI 2009
KOLMAPÄEV, 15. JUULI 2009
TETAPTH 15 IOYAIOY 2009
WEDNESDAY, 15 JULY 2009
MERCREDI 15 JUILLET 2009
MERCOLEDI' 15 LUGLIO 2009
TREŠDIENA, 2009. GADA 15. JŪLIJS
2009 M. LIEPOS 15 D., TREČIADIENIS
2009. JÚLIUS 15., SZERDA
L-ERBGHA, 15 TA' LULJU 2009
WOENSDAG 15 JULI 2009
ŚRODA, 15 LIPCA 2009
QUARTA-FEIRA, 15 DE JULHO DE 2009
MIERCURI 15 IULIE 2009
STREDA 15. JÚLA 2009
SREDA, 15. JULIJ 2009
KESKIVIIKKO 15. HEINÄKUUTA 2009
ONSDAGEN DEN 15 JULI 2009

3-002

PRZEWODNICZY: JERZY BUZEK
Przewodniczący

3-003

1 - Otwarcie posiedzenia

3-004

(Posiedzenie zostało otwarte o godz. 9.05)

3-005

2 - Podpisanie aktów przyjętych w procedurze współdecyzji: Patrz protokół

3-006

***

3-007

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Monsieur le Président, le parlement lituanien a voté hier une loi sur l'homosexualité, la propagande sur l'homosexualité et la bisexualité. Cette loi, le président lituanien avait déjà refusé de la signer. Elle est revenue au Parlement. Cette loi est en contradiction directe avec la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et l'article 6.1 du traité de Lisbonne.

Je vous demande, Monsieur le Président, au nom de ce Parlement, de protester contre cette loi au nom des valeurs européennes, car la charte des droits fondamentaux, reprise par le traité de Lisbonne, prévoit la non-discrimination en matière d'orientation sexuelle et cette loi est une discrimination contre les minorités sexuelles.

Au nom de ce Parlement, je vous demande d'écrire au parlement lituanien pour dire que cette loi est contre l'idée commune de l'Europe.

(Applaudissements)

3-008

Przewodniczący. – Dziękuję. Przystępujemy do przedstawienia porządku obrad.

3-009

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Monsieur le Président, pouvez-vous me dire si vous allez agir ou pas? Je vous ai demandé de faire quelque chose, vous devez me dire si vous allez le faire ou non. C'est ce que je vous ai demandé.

3-010

Przewodniczący. – Zapoznam się z tym co uchwalił parlament litewski i wtedy podejmę decyzję. Będę w kontakcie z panem Przewodniczącym w tej sprawie.

3-011

3 - Porządek prac: Patrz protokół

3-012

4 - Konkluzje Rady Europejskiej (18-19.06.09) - Półroczna działalność czeskiej prezydencji (debata)

3-013

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest wspólna debata nad:

- sprawozdaniem Rady Europejskiej i oświadczeniem Komisji w sprawie konkluzji Rady Europejskiej (18-19.6.2009)
- oświadczeniem ustępującej prezydencji Rady w sprawie półrocznej działalności prezydencji czeskiej.

Skorzystam z okazji i przywitam wśród nas premiera Republiki Czeskiej pana Jana Fischera. Chciałem także serdecznie przywitać przewodniczącego Komisji Europejskiej pana Jose Manuela Barroso.

Mamy oświadczenie ustępującej prezydencji Rady w sprawie półrocznej działalności czeskiej prezydencji. Niech mi wolno tylko będzie na początek powiedzieć kilka słów. Wczoraj zainaugurowaliśmy 7. kadencję Parlamentu Europejskiego. Powierzili mi Państwo zadanie, obowiązek, wielki zaszczyt i honor prowadzić Parlament Europejski przez następne dwa i pół roku. Chciałem Państwu jeszcze raz bardzo serdecznie dzisiaj, w tym drugim dniu, podziękować za zaufanie, którym mnie obdarzyliście. Zrobię wszystko, żeby Państwo byli przekonani, że ta decyzja była prawidłowa.

W pierwszym półroczu 2009 r. prezydencję sprawował już drugi kraj z grupy tych krajów, które weszły do Unii Europejskiej zaledwie 5 lat temu. Mamy więc okazję coraz bardziej się jednoczyć i zbliżać do siebie. Mamy świadomość, że była to trudna prezydencja ze względu na kryzys, także na problemy energetyczne. Był również kryzys w Gazie. Mielśmy także wybory do Parlamentu Europejskiego. Jak Państwo wiedzą w czasie wyborów do Parlamentu Europejskiego jest jednak mniejszy kontakt pomiędzy prezydencją, Parlamentem i Komisją Europejską. Dzisiaj chcemy usłyszeć, jak ustępująca prezydencja czeska widzi to minione pół roku i jakie ma wnioski i zasadnicze uwagi do tego, co powinniśmy robić w najbliższym czasie.

Chciałem bardzo prosić w związku z tym pana premiera Republiki Czeskiej o zabranie głosu i przedstawienie punktu widzenia prezydencji na minione pół roku i na to, co powinno się wydarzyć w najbliższym czasie.

3-014

Jan Fischer, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, vážené europoslankyně, vážení europoslanci, je mi velkou ctí, že vás mohu pozdravit na úvod vašeho pětiletého mandátu. České předsednictví skončilo, nový Evropský parlament právě začíná. Rád bych využil této příležitosti, abych vám poblahopřál k zvolení, k tomu, že voliči ve vašich zemích vám dali důvěru, abyste je zastupovali v tomto důležitém evropském orgánu. Blahopřeji Jerzemu Buzkovi ke zvolení předsedou Evropského parlamentu a stejně tak všem včera zvoleným místopředsedům a všem vám přeji ve vaší odpovědné práci hodně úspěchů a naplnění všech vašich představ, se kterými jste do práce v Evropském parlamentu vstupovali.

Česká republika skládá účty ze svého šestiměsíčního vedení Evropské rady jinému Parlamentu, než před kterým tento úkol přebírala. To samozřejmě na vlastním hodnocení našeho předsednictví nic nemění. Naopak, vidím v tom potvrzení kontinuity evropské politiky. Stejně jako v tom, že nové švédské předsednictví bude pokračovat v plnění dvou hlavních úkolů, které zaměstnávaly nás řešení dopadů světové ekonomické krize a pokračování v otázkách energetiky a energetické bezpečnosti. První pololetí letošního roku se zapíše do historie Evropské unie jako období náročných zkoušek vyplývajících ze složité ekonomické a politické situace. Některé z těchto zkoušek jsme očekávali. Zejména šlo o pokračující a již se plně projevující ekonomickou krizi či potřebu dořešit institucionální reformu Unie. Jiné přišly

nečekaně, některé velmi nečekaně. Konflikt v Gaze, krize kolem dodávek ruského plynu hned v prvních hodinách českého předsednictví. Naše schopnosti ve výkonu předsednictví pak prošly samozřejmě testem díky událostem na domácí politické scéně, když ve dvou třetinách výkonu předsednictví jsme v České republice měnili vládu. Na rozdíl od mnohých si nemyslím, že by vládní krize v České republice vážně poškodila Evropskou unii jako celek, byť souhlasím s tím, že pád vlády nebyl šťastný. Nicméně jsem přesvědčen, že jsme administraci našeho předsednictví zvládli bez otřesů a že jsme dokázali po celých šest měsíců kontinuálně a s plným nasazením plnit naše priority, naplánované úkoly vyplývající z agendy Evropské unie i řešit neočekávané aktuální problémy. Bylo to i tím, že všechny expertní týmy v České republice pracovaly dál s plným nasazením, loajálně a stoprocentně profesionálně. A také tím, že se po změně vlády českému předsednictví dostalo plné podpory ze strany Evropské komise. Osobně jsem tuto podporu cítil ze strany jejího předsedy José Manuela Barrosa a silnou podporu jsem tehdy cítil – a dovoluji mi tady osobní sdělení – i ze strany reprezentantů nebo představitelů členských zemí. Bylo to tehdy pro českou vládu a pro mne osobně velikou posilou.

Dopředu vám říkám, že se tu nebudu pouštět do filozofických či politologických rozborů. Nechci tu porovnávat politický rozměr a váhu vedení Evropské unie ze strany velkých či menších zemí, starých či nových zemí, ani výhody či nevýhody politické či úřednické vlády v předsednické zemi. To přenechávám jiným a ostatně soudím, že dobré a nezaujaté analýze svědčí odstup, kdy již opadnou emoce či krátkodobé zájmy. V dalším si nebudu pomáhat velkými slovy či patosem. Soustředím se raději na strohá fakta, případně s podporou statistik, koneckonců statistika je moje celoživotní profese, možná že i vášně. Neboli na to, čemu první prezident Československé republiky Tomáš Garrigue Masaryk říkal drobná každodenní práce. Jak víte, Česká republika vyjádřila své hlavní předsednické priority jako tři „E“: ekonomika, energetika a Evropská unie ve světě. Okolnosti, myslím, plasticky ukázaly, že šlo o témata navýsost aktuální, platná a zdaleka nejen pro první polovinu roku 2009. Jde o oblasti, které i v budoucnu budou vyžadovat maximální společné úsilí, aby Unie i v dobách nestability obstála a dokázala být pro své občany – a především proto tady je – přínosem. Jde o priority, které testují nosnost integrační myšlenky, které v praxi ukazují, nakolik jsme věrní hodnotám, které stály u zrodu Společenství a jež definují Evropu jako společný prostor svobody, bezpečí a prosperity. My jsme pro toto úsilí symbolicky zvolili motto „Evropa bez bariér“. Právě ekonomická krize prověřila naši věrnost myšlence integrace a českému předsednickému motto dodala ještě naléhavější význam. Výsledky mnoha jednání v uplynulém půl roce i závěry Evropských rad dokazují, že celá sedmadvacítka v této zkoušce určitě obstála. Pod českým předsednictvím jsme dokázali odmítnout protekcionismus a dohodnout se na společném a koordinovaném postupu při řešení dopadů krize jak v rámci celé Unie tak na mezinárodní scéně.

Stejně tak jsme obstáli při plnění úkolu, v němž nám mnozí nevěřili, ve věci institucionální reformy. Česká republika sama zdárně dokončila ratifikaci Lisabonské smlouvy v obou komorách parlamentu. To bylo jasné a ničím nespochybnitelné vyjádření politické vůle. Tím jsme si otevřeli možnost hodnověrně řešit otázku irských záruk. A jsem přesvědčen, že záruky, na kterých jsme se shodli na červnové Evropské radě, dávají dobrou šanci, aby také Irsko úspěšně dokončilo proces ratifikace Smlouvy, aby mohla vstoupit v platnost do konce roku 2009. České předsednictví rovněž přistoupilo s plnou vážností k úkolu, který souvisí se zvolením tohoto nového Evropského parlamentu, totiž k zahájení procesu jmenování Komise pro následující funkční období 2009–2014. Na červnové Evropské radě se podařilo dosáhnout jednomyslné politické shody na José Manuelu Barrosovi coby kandidátovi na předsedu příští Komise. Zmocnění českého a navazujícího švédského předsednictví k vedení jednání s Evropským parlamentem dává předpoklad k zachování institucionální kontinuity. Celkově se českému předsednictví podařilo ve všech třech prioritních oblastech dosáhnout řady konkrétních výsledků či viditelných posunů. V legislativní oblasti – a bylo to především díky úzké spolupráci s členskými zeměmi a unijními institucemi, především s Evropským parlamentem – se podařilo úspěšně dokončit projednávání více než 80 konkrétních opatření. V oblasti nelegislativní se rovněž podařilo dosáhnout řady významných úspěchů, ať už se jedná o zvládnutí krizových situací na poli zahraniční politiky a energetiky z počátku roku, odmítnutí ochrannářských tendencí, rozhodná opatření na podporu evropského hospodářství a kroky směřující k diverzifikaci dodávek energií a ochraně klimatu či výsledky jednání s klíčovými partnery Evropské unie.

K jednotlivým prioritám: nejdůležitějším úkolem v hospodářské oblasti bylo čelit negativním dopadům světové krize a pokračovat v implementaci evropského plánu hospodářské obnovy jakožto hlavního nástroje při návratu k ekonomické prosperitě. Obstáli jsme, i pokud jde o opatření, která byla přijata pro stabilizaci bankovního sektoru. Přijali jsme účinná opatření. Členské státy cestou záruk a rekapitalizací poskytly bankám potenciální podporu ve výši přesahující 30 % HDP Evropské unie. Pozitivním vzkazem z jarní Evropské rady bylo dosažení kompromisu ohledně balíčku ve výši 5 miliard EUR určeného na projekty v oblasti energetiky, širokopásmového internetu a opatření související s prověřením funkčnosti společné zemědělské politiky. Klíčový význam pro řešení globální ekonomické krize měla dohoda o příspěvku členských států Evropské unie k navýšení zdrojů Mezinárodního měnového fondu formou půjčky až do výše 75 miliard EUR. Evropská unie za českého předsednictví a s výraznou podporou Evropské komise výrazně přispěla ke kvalitní přípravě a zdárnému průběhu londýnského summitu G20, kde bylo dosaženo dohody o zásadním navýšení zdrojů Mezinárodního měnového fondu i prostředků vynakládaných prostřednictvím dalších mezinárodních institucí na boj s důsledky globální ekonomické recese. Evropská unie tak získala na tomto summitu silnou pozici i díky společným závěrům přijatým na jarní Evropské radě. Potvrdila tím svou ambici být silným globálním hráčem. Jak jsem zmínil, všechna opatření v boji s krizí byla během českého předsednictví zarámována společným a jednoznačným odmítnutím protekcionismu.

V oblasti legislativních opatření se v rámci plánu obnovy podařilo českému předsednictví dosáhnout shody na možnosti uplatňovat snížené sazby daně z přidané hodnoty u místně poskytovaných služeb s vysokým podílem lidské práce. Tato dohoda je významným příspěvkem k udržení zaměstnanosti v nejzranitelnějších odvětvích ekonomiky a měla by pomoci především malým a středním podnikům. Samostatnou kapitolu v boji se současnou finančně hospodářskou krizí představují změny v regulaci finančních trhů a dohledu nad nimi. Během českého předsednictví se nám podařilo dosáhnout velkého pokroku na cestě k obnovení důvěry. Dojednali jsme všechny klíčové legislativní návrhy, které si předsednictví stanovilo jako svůj cíl. Patří mezi ně především směrnice Solventnost II pro oblast pojišťovnictví, nařízení o ratingových agenturách a další. V rámci debaty o regulaci – a nebyla to jednoduchá debata – a dohledu nad finančními trhy došlo k dohodě o základních prvcích reformy, která by měla zajistit stabilitu na úrovni členských států i jednotlivých finančních institucí, a jejich principech. Červnová Evropská rada potvrdila směr, kterým se vydala Komise. Podpora vyjádřená jejím plánům by měla vyústit v konkrétní legislativní návrhy, které budou připravovány a schvalovány na podzim letošního roku.

K energetice, k druhé prioritě českého předsednictví. Ta prošla horkou zkouškou hned v prvních dnech českého předsednictví a současně ukázala, že problémy energetických krizí není dobré řešit způsobem ad hoc vždy, když krize zaklepe jednou za půl roku nebo v jiné periodě na dveře, ale že musíme v Evropské unii přijímat systémová opatření tak, abychom Evropskou unii učinili energeticky odolnou a bezpečnou. Za našeho předsednictví jsme přijímali kroky k posílení energetické bezpečnosti zaměřené na aktivity vedoucí k prohloubení diverzifikace energetických zdrojů a přepravních tras prostřednictvím tzv. jižního koridoru. Ke zvýšení energetické bezpečnosti rovněž významně přispívá podpora energetické účinnosti obsažená v revizi nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj. Ta umožní financování investic do zvyšování energetické efektivity a využití obnovitelných zdrojů v bytových stavbách. Toto je krok směrem k švédskému předsednictví, které má energetikou efektivitu jako jednu ze svých hlavních priorit. Zase se tu projevuje potřebná kontinuita práce v celé Evropské unii. Nakonec, ale nikoliv naposledy, na březnové i červnové Radě se plně potvrdilo, že není dobré rezignovat na své ambiciózní cíle v otázkách redukce emisí skleníkových plynů a na financování mitigačních a adaptačních opatření v rozvojových zemích. Rovněž jsme si stanovili jasné priority a cíle, které musí být splněny před konferencí OSN ke změnám klimatu, která se bude konat v Kodani v prosinci tohoto roku tak, aby Evropská unie obhájila svou pozici lídra v ochraně klimatu.

Třetí prioritou, chcete-li třetím „E“ českého předsednictví byla Evropská unie ve světě a plně se ukazuje a potvrzuje, jak důležitá je pro Evropskou unii schopnost vytvářet a prosazovat společnou zahraniční politiku. Plně se to potvrdilo i v průběhu českého předsednictví. Zatímco při řešení plynové krize byla Evropská unie díky své jednotě úspěšná, druhá krize z počátku roku, krize v Gaze, znovu ukázala, že pokud chce být Unie vskutku globálním hráčem, musí se naučit mluvit jedním hlasem. Obě tyto krize proběhly za jednoho předsednictví, což dokládá, že nezáleží tolik na tom, kdo právě Evropskou unii vede, ale především právě na dohodě celé sedmadvacítky. Českému předsednictví se podařilo nastartovat projekt Východního partnerství, který je pokračováním politiky sousedství tentokrát východním směrem. Zásadní zahraniční prioritou českého předsednictví bylo pokračování procesu rozšiřování Unie. Šlo konkrétně zejména o evropskou perspektivu zemí západního Balkánu. S ohledem na situaci v oblasti mělo předsednictví omezený manévrovací prostor. Navzdory pozastaveným přístupovým rozhovorům s Chorvatskem však i zde dosáhlo pokroku v procesu vízové liberalizace. Přednesl jsem věcný a krátký přehled plnění českých předsednických priorit. Podrobnější informace jsou vám samozřejmě k dispozici právě tak, jako jsem vám k dispozici já a rád odpovím na vaše dotazy, případně komentáře.

3-015

José Manuel Barroso, *Président de la Commission*. – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, Mesdames et Messieurs les députés, la première session plénière d'un Parlement européen fraîchement élu est un moment politique unique. Elle ouvre une législature qui va influencer sur la vie quotidienne de centaines de millions de citoyens européens et sur le sort de tout un continent.

Je tiens à féliciter sincèrement tous les députés qui viennent d'être élus. Votre présence dans cet hémicycle est le fruit du plus grand exercice de démocratie transnationale jamais organisé dans le monde. Je vous souhaite plein succès pour votre mandat.

Les défis auxquels l'Europe est confrontée et ceux qu'elle devra relever au cours des prochaines années sont immenses. Il y a d'abord la crise économique et financière, qui exige de poursuivre l'action coordonnée systématique que nous avons engagée. Il y a le coût social de cette crise, qui est la priorité de nos priorités. Il y a la lutte contre le changement climatique et la transition envers une économie verte et durable, qui indique l'horizon politique à atteindre.

Tous ces défis ont également marqué la Présidence tchèque qui vient de se terminer. Je tiens à féliciter le Premier ministre Fischer et son prédécesseur, Mirek Topolánek, pour les résultats obtenus dans une phase particulièrement difficile. Je les remercie ainsi que toute leur équipe pour l'excellente collaboration, en dépit de difficultés politiques internes.

Je tiens aussi à souligner la signification politique de cette Présidence tchèque. Pour la première fois, un pays qui était, il y a quelques années, membre du Pacte de Varsovie a été à la tête de notre projet européen de liberté et de solidarité. C'est une chose très importante qui montre à quel point nous avons fait des progrès dans notre Europe.

Pendant la Présidence tchèque, nous avons pu enregistrer des résultats concrets impressionnants: 54 dossiers adoptés en codécision. Je tiens à citer notamment l'accord sur un large éventail de mesures sur la régulation des marchés financiers et sur les cinq milliards dans le cadre du plan de relance européen, et vous savez tous très bien à quel point nous, Commission et Parlement, avons dû nous battre pour y arriver. Je mentionnerai aussi la révision du Fonds d'ajustement à la mondialisation. Je me félicite de l'approfondissement du marché intérieur pour l'énergie ainsi que du marché intérieur pour les transports.

Dans tous ces domaines, il s'agissait de propositions ambitieuses de la Commission, soutenues par ce Parlement. Je me réjouis de l'appui unanime du dernier Conseil européen à la feuille de route que la Commission a proposée pour la supervision des marchés financiers. Nous disposons maintenant d'un consensus ambitieux que personne n'aurait pu espérer il y a quelques mois quand j'ai convoqué un groupe d'experts de haut niveau sous la présidence de M. de Larosière. Cela nous permet d'être à l'avant-garde de la réforme du système financier international. C'était d'ailleurs dans ce même esprit que nous étions présents au G20 à Londres, à l'origine de très importantes décisions.

Au-delà de l'activité législative, la Présidence tchèque a aussi su faire face à des défis d'ordre politique, dont certains d'une extrême sensibilité, voire gravité. Nous avons eu à gérer la crise du gaz entre l'Ukraine et la Russie, qui a de nouveau mis en exergue la nécessité pour l'Europe de renforcer sa sécurité énergétique. Ces six derniers mois, nous avons fait beaucoup de progrès, par exemple en développant le plan d'interconnexion de la région baltique.

Avant-hier, j'ai assisté à la cérémonie de signature du projet Nabucco entre la Turquie et quatre de nos États membres (l'Autriche, la Hongrie, la Bulgarie et la Roumanie) en présence de nombreux pays d'où nous souhaitons importer du gaz à l'avenir. C'est un vrai projet européen et je suis fier que la Commission ait pu y jouer un rôle de facilitateur qui, d'ailleurs, a été reconnu comme essentiel pour tous les participants.

3-016

Mr President, during the Czech Presidency there were also very important developments concerning the Lisbon Treaty. The last European Council agreed the necessary guarantees that allow the Irish Government to call a second referendum, fully reassured that the concerns expressed by Irish people have been addressed satisfactorily. Let us not forget that it was also during the Czech Presidency that the Czech Senate finalised parliamentary ratification, bringing the total number of Member States that have completed the parliamentary approval process to 26.

The Czech Presidency has now passed the baton to the Swedish Presidency, but the challenges Europe faces continue and go well beyond the scope of a single presidency.

The European project has always been a long-term one. We make progress when we work as a team. Like a team, every member is vital to success: the Council, the Commission and Parliament all have an important role to play in meeting our common European ambitions at the service of Europe's citizens.

The Europe we must continue to build together is a strong Europe, an open Europe, a Europe of solidarity. It is a Europe that offers a maximum of opportunities to its citizens; a Europe that builds on its continental dimension and draws full benefit from the potential of its internal market, so crucial for consumers and for small- and medium-sized companies; a Europe of knowledge and innovation; a Europe that respects the environment and ensures its energy security; a Europe that reaches out to other global actors in a spirit of partnership in order to tackle shared challenges together.

In this time of global crisis, we need a strong Europe more than ever before – and a strong Europe means a united Europe ready to seize and shape its destiny. Let us work together – Parliament, Council, Commission – to show that the expectations of Europe's citizens are safe in our hands; that their desire for freedom, justice and solidarity will not go ignored.

(Applause)

3-017

Kósa Ádám, a PPE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt Elnök úr, tisztelt képviselőtársaim! Meghatottan állok itt az Európai Parlamentben, mint első siket, hogy a saját anyanyelvemen, a magyar nyelven szólalhatok föl és nem csak magam, a siketek közössége érdekében, hanem minden hátrányos helyzetű ember érdekében. Most kezdem úgy érezni, hogy egy olyan európai közösséghez tartozom, ahol a kisebbségek ellenére lehet eredményeket elérni. Például 50 évvel ezelőtt Robert Schumann is, aki elzász-lotaringiai volt, ilyen módon vált az EU atyjává. A most lezáruló EU-s elnökség, a cseh elnökség vége felé sajnos egy fordulat következett, amire szeretném a soron következő svéd EU-s elnökség figyelmét is felhívni. Két héttel ezelőtt ugyanis a szlovák parlament olyan szabályt fogadott el, amely súlyosan korlátozza a területen élő kisebbségek nyelvhasználati jogait. Én jelnyelvhasználóként kötelességemnek érzem kiállni az európai nyelvhasználat

értéke és jogai mellett és ezért fogok itt dolgozni az Európai Parlamentben. Kiállásom azonban szól minden európai polgárnak. Olyan Európát akarok, amely biztosítja mindenkinek a jogot a teljes élethez és az érvényesüléshez. Olyan Európát szeretnék, ahol az esélyek valóban egyenlőek az általam képviselt siketek vagy minden fogyatékossággal élő ember számára. Külön köszönöm Joseph Daul úrnak, az Európai Néppárt frakció alelnökének, hogy lehetőséget adott nekem a felszólalásra ezen a különleges napon. És ez azt bizonyítja, hogy Európa valóban a sokszínűségről, a toleranciáról és az esélyegyenlőségről szól.

3-018

Libor Rouček, za skupinu S&D. – Vážený pane premiére Fischere, vážený pane předsedo Komise Barroso, dámy a pánové, v lednu tohoto roku jsem upozorňoval toto ctihodné shromáždění, že české předsednictví nebude lehké, že bude pravděpodobně poznamenáno velkou nestabilitou. Důvodem mých obav byla právě nestabilita uvnitř české vládní koalice, neshody mezi vládou a opozicí i rozpory mezi vládou a prezidentem. Abych jen něco krátce připomněl, vzpomeňme si jenom na proslov českého prezidenta Václava Klause k tomuto ctihodnému shromáždění. Mé obavy o nestabilitě se bohužel naplnily, to předsednictví bylo touto nestabilitou, a to nejenom pádem vlády, poznamenáno. Přesto se za ten půlrok některé věci podařily, jiné již méně. Na těch plusových stránkách bych já zmínil již zmíněnou energetickou politiku. Myslím, že Česká republika si vedla velmi dobře při řešení plynové krize v lednu tohoto roku a konečkonců i podepsání dohody o Nabuccu, které tady zmínil pan předseda Barroso, je také výsledkem práce českého předsednictví. Kde bohužel očekávání Evropy i Evropského parlamentu nebyla naplněna, bylo řešení hospodářské krize. Vzpomeňme si na projev někdejšího předsedy vlády Topolánka, kdy poslal samého amerického prezidenta Obamu a hospodářskou politiku do pekel.

Přesto bych na závěr chtěl poděkovat hlavně panu premiérovi Fischerovi, který české předsednictví zachránil. Červnový summit je toho důkazem, protože se podařilo uskutečnit celou agendu tohoto summitu. A chtěl bych také poděkovat stovkám českých úředníků nejenom v Bruselu, ale na všech českých ministerstvech. Tito úředníci odvedli podle mého názoru velmi dobrou a profesionální práci a nemohou za to, jak se zachovala česká politická scéna.

3-019

Alexander Graf Lambsdorff, im Namen der ALDE-Fraktion. – Herr Präsident! Erlauben Sie mir, Ihnen zuallererst meine Glückwünsche zu Ihrer Wahl auszusprechen. Ich wünsche Ihnen gutes Gelingen und viel Erfolg für die nächsten zweieinhalb Jahre! Auch ohne Kopfhörer habe ich Ihre letzte Mahnung verstehen können: Wir sollen uns an unsere Redezeit halten.

Herr Premierminister, Ihr Vorgänger hatte keinen leichten und auch keinen guten Start. Die Schwerpunkte waren mit Energie, Wirtschaft und Außenbeziehungen richtig gesetzt, aber wie so oft im Leben sind Planung und Wirklichkeit manchmal zwei verschiedene Paar Schuhe. Im Gaza-Konflikt preschte die Ratspräsidentschaft vor, ohne vorher eine gemeinsame europäische Linie organisiert zu haben. Im Gasstreit zwischen Russland und der Ukraine mussten erst Millionen von Menschen frieren, bevor Ihre Regierung ihre Zurückhaltung aufgab und vermittelte. Dann jedoch durchaus mit Erfolg!

Erfolg gab es bei aller Kritik auch anderswo. Es ist das bleibende Verdienst der tschechischen Präsidentschaft, dass die Europäische Union nicht den Fehler beging, wie in den 30er Jahren in den Protektionismus abzugleiten. Das war und das ist bis heute eine reale Gefahr. Hier hat die Präsidentschaft, unterstützt insbesondere von der Wettbewerbskommissarin, eine klare Linie gezeigt. Manche wollen die Krise für einen neuen Wirtschaftsnationalismus nutzen. Das wäre fatal! Für Liberale und Demokraten ist der freie und unverfälschte Wettbewerb, wie ihn die Verträge vorsehen, der Weg zu Wachstum und Wohlstand.

Aber wenn unsere Bürgerinnen und Bürger freien Wettbewerb akzeptieren sollen, wollen und müssen sie sich sicher sein, dass er zu gleichen Regeln für alle stattfindet. Wettbewerbsverzerrung, Abschottung, die Bevorzugung eigener nationaler Unternehmen – all das führt nicht aus der Krise, sondern geradewegs in die Sackgasse. Tschechien als neues Mitglied hat in seiner Präsidentschaft manch altem Mitgliedstaat einen leider erforderlichen, aber richtigen Ordnungsruf erteilen müssen: Der Binnenmarkt darf nicht ausgehöhlt und Regeln müssen beachtet werden.

Nur gegen die ständigen Störfeuer aus der Prager Burg und das Misstrauensvotum war die tschechische Regierung am Ende hilflos. Ihr Sturz mitten in der Präsidentschaft, das hatte es vorher noch nicht gegeben. Ganz Europa blickte mit Verwunderung nach Prag. Die tschechische politische Klasse hat mit diesem Schritt weder ihrem Land noch Europa einen Dienst erwiesen.

Herr Premierminister, Sie haben allerdings gezeigt, dass man wie im Fußball auch in der Politik ein Spiel noch drehen kann, wenn man erst in der Nachspielzeit eingewechselt wird. Auf dem Europäischen Rat im Juni wurden die Weichen für eine Neuordnung der Finanzmarktaufsicht gestellt. Jetzt ist es an der Kommission, diese Initiative mit Entschlossenheit weiterzuführen. Sie haben die Garantien für Irland ausgehandelt, sodass das Referendum am 2. Oktober hoffentlich erfolgreich sein wird. Die Mitgliedstaaten haben sich formell auf einen Kandidaten für das Amt des Kommissionspräsidenten geeinigt und damit eine wichtige Forderung unserer Fraktion erfüllt.

Herr Premierminister, Sie persönlich haben gute Arbeit geleistet und sich großen Respekt erworben. Die erste tschechische Ratspräsidentschaft allerdings wird wohl nicht den Platz in der Geschichte einnehmen, den wir uns alle erhofft hätten. Was uns jedoch erhalten bleiben sollte, ist ihr Motto „Ein Europa ohne Grenzen“.

3-020

Rebecca Harms, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident, Herr Kommissionspräsident! Es fällt ziemlich schwer, Fortschritte zu bilanzieren, die zu Zeiten der tschechischen Ratspräsidentschaft hätten stattfinden sollen. Ich habe mir da für meine Fraktion durchaus Mühe gegeben, aber das, was wir uns gewünscht hätten – nämlich, dass die tschechische Ratspräsidentschaft an den Herausforderungen wächst –, das ist tatsächlich nicht eingetreten.

Zur Finanzkrise: Wenn wir uns nach der Sommerpause im September hier wieder treffen werden, dann reden wir seit gut einem Jahr immer wieder über die notwendige Neuregulierung der Finanzmärkte, kommen aber nicht einmal im Schnecken tempo voran. Da gibt es viele Ankündigungen, die die Bürger beruhigen sollen, aber wenige Taten.

Zur Wirtschaftskrise: Der europäische *recovery plan* – es ist mir fast peinlich, dass immer darauf verwiesen wird – ist doch nur ein Alibiprogramm, damit man überhaupt von europäischer Konjunkturprogrammatik reden kann; wirkliche Inhalte gibt es nicht! Er beläuft sich nur auf fünf Milliarden Euro und dann gibt es den kleinkarierten Streit darüber, wie diese fünf Milliarden ausgegeben werden sollen. Ich finde nicht, dass man sich damit schmücken sollte! Ein Programm, für das wir uns sehr eingesetzt haben, nämlich ein konsequentes Programm für Energieeffizienz in Europa, das uns Millionen von Arbeitsplätzen sichern würde, dieses Programm wurde nicht wirklich berücksichtigt.

Zur Klimakrise: Da muss ich gar nicht grüne Politiker bemühen, um die Politik in diesem Bereich zu bewerten. Ivo de Boer, der Chefunterhändler der Vereinten Nationen, und Ban Ki-moon haben uns nach Ende der letzten Bonner Konferenz ins Stammbuch geschrieben, dass alle Länder auf der Welt, die bisher behauptet haben, sie würden in dieser weltweiten Politik zur Bekämpfung der Klimakrise Führungsverantwortung übernehmen, weit davon entfernt sind zu tun, was wirklich notwendig wäre. Wenn wir die europäische Energiepolitik als Gradmesser der Bereitschaft dafür nehmen, was wir als Europäer wirklich tun wollen, glaube ich nicht, dass wir die ewige konkurrierende Strategie, die an den Projekten Northstream oder Nabucco so deutlich wird, tatsächlich als Aufbruch in eine gemeinsame zukunftsfähige europäische Energiepolitik sehen können.

Woran liegt das? Was sind die Ursachen? Ich glaube, man muss hier gar nicht wirklich an Ihnen Kritik üben, Herr Fischer, aber das Land, in das mein Fraktionsvorsitzender, Daniel Cohn-Bendit, die europäische Flagge im Rucksack tragen und dem Präsidenten übergeben musste, war tatsächlich schwach. Und leider: Herr Kommissionspräsident Barroso, auch wenn jetzt oft über Ihre Stärke gesprochen wird, wo war denn Ihre Stärke in Zeiten der Schwäche dieser Ratspräsidentschaft? Wir haben sie nicht gespürt!

(Beifall)

3-021

Jan Zahradil, za skupinu ECR. – Vážený pane předsedo Komise, vážený pane premiére, je mi dnes velkou ctí, že mohu vystoupit jako historicky první řečník z řad nové frakce Evropských konzervativců a reformistů a také jako český europoslanec právě k českému předsednictví. Budu ale samozřejmě hovořit jako poslanec Evropského parlamentu, tedy nikoliv z úzce národního hlediska a budu hovořit také jako zástupce své frakce, tedy se zohledněním jejích politických priorit. Měl jsem možnost vystupovat na plénu už v lednu, kdy tady český premiér Topolánek prezentoval priority českého předsednictví, a vystupuji i dnes, kdy premiér Fischer podal zprávu o tom, co se České republice podařilo. A neříkám to náhodou. Chci tím vyzdvihnout fakt, že se české vládě podařilo zachovat jak politickou, tak organizační kontinuitu předsednictví, a to navzdory pádu vlády, který byl způsoben čistě vnitropolitickými důvody. A chtěl bych na tomto místě ocenit také tón vystoupení pana premiéra, protože byl přesně takový jako české předsednictví, věcný a orientovaný na výsledek. Já mám pocit, že některá ta kritická hodnocení založená na subjektivních pocitech některých evropských představitelů nebo médií nepřispívala k tolik proklamované evropské soudržnosti a byla spíše součástí soukromých politických kampaní vedených pro domácí publikum.

Pokud jde o tři priority českého předsednictví: v ekonomice mi dovolu te znovu zdůraznit fakt, že se České republice podařilo zabránit hrozící vlně národních protekcionistických opatření, která by ve svém důsledku těžce poškodila základní hodnoty evropské integrace a to především principy jednotného vnitřního trhu. Pokud jde o energetiku, ukázalo se, že otázka bezpečnosti a udržitelnosti dodávek energetických surovin byla prozíravě zvoleným tématem. V prvních dnech českého předsednictví byla úspěšně zažehnána bezprostřední krize v dodávkách plynu, ovšem s vědomím toho, že aby došlo ke skutečnému posunu v této problematice, musí bezprostředně následovat dlouhodobá strategická opatření včetně diverzifikace zdrojů a liberalizace v oblasti vnitřního trhu s energetikou. No a ze symbolického hlediska dalšího směřování vnějších vztahů Evropské unie mi dovolu te zdůraznit summity s těmi důležitými světovými globálními hráči, tedy summit EU-USA, který znovu potvrdil zásadní význam transatlantických vztahů, ale také summit EU-Rusko

a EU-Čína a také mi dovoďte podtrhnout význam iniciativy a realizace iniciativy Východního partnerství. Celkem na závěr si myslím, že lze shrnout české předsednictví jako důkaz toho, že i středně velká země a tzv. nová členská země se dokáže takového úkolu zhostit se ctí a kvalitně.

3-022

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΡΟΛΗ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αντιπρόεδρος

3-023

Miloslav Ransdorf, *za skupinu GUE/NGL.* – Já bych chtěl říci, že české předsednictví bylo skutečně zachráněno vládou pana Fischera a osobně panem Fischerem. Já bych zdůraznil to, že přišlo v době, kdy prožíváme dvacet let od politických změn, které jsou charakterizovány v médiích jako zisk svobody, ale je to také dvacet let nesplněných slibů, protože míra kompetence správy věcí veřejných u nás výrazně poklesla, a já bych chtěl říci, že po této stránce byla vláda pana Fischera příjemným překvapením. Je to premiér a je to člověk, který odmítá lhát, a já jsem poprvé zaregistroval jeho jméno, když se pan Fischer postavil proti falšování statistických dat v naší zemi. Je to člověk, který neplýtvá vznešenými frázemi, které jsme tady slyšovali v době různých předsednictví, a který jedná s rozmyslem. Já si myslím, že je velice dobře, že takový člověk nakonec stanul v čele českého předsednictví. A protože teď máme 500 let od narození Kalvína, který se narodil ve Francii 10. července 1509, chtěl bych říci, že nás opravdu zachrání v této těžké situaci té dvojí krizi jen ... (*vystoupení řečníka bylo přerušeno*)

3-024

Nigel Farage, *on behalf of the EFD Group.* – Madam President, the Czech Presidency has followed a depressingly familiar pattern: continuity, more of the same, the continuing obsession with climate change and the continuing drive to have new legislation. You said that under this Presidency legislation in 18 new areas had been worked on and you seem to be proud of that. I would have thought it is about time we took a couple of steps back and said that what we have in the European Union is an over-regulated model that is serving us very badly during the depths of a recession.

And yet more status quo. You supported the idea of shooing in Mr Barroso without there being any sort of proper contest, but it is on the Lisbon Treaty that I was most interested. You ratified the Treaty through your own parliamentary chambers, without of course the thought of giving the people in your own country a referendum to express their opinion. But it is when it comes to Ireland that I really get interested. You said that you wanted there to be a credible policy for Ireland with their second referendum, and so you produced these guarantees, and here they are – guarantees on the right to life, on taxation, on security and defence.

This document has no legal force whatsoever. It is not worth the paper that it is written on. You are the author of a disgraceful attempt to con the Irish into voting for this Lisbon Treaty in their forthcoming referendum. Of course you have been supported by Mr Barroso on that. He never respects the result of democratic referendums whether they are in France, the Netherlands or Ireland. He says we must ignore them, we must continue. It is all about power. It is all about him and the EU institutions getting more power at the expense of the Member States. I hope the Irish tell you all where to go in the second referendum on 2 October – and they just might!

(Mixed reactions)

However, I do not wish to be mean-spirited, because there was one wonderful, bright, uplifting moment during the Czech Presidency, a moment when all of us that believe in nation states, that believe in democracy, that believe genuinely in the rule of law could come into this Chamber and feel for the first time in my experience proud of the fact that we were part of this European Parliament. I am of course referring to the visit of Václav Klaus. What a wonderful speech that was: coming into this Chamber and telling a few home truths and pointing out that European parliamentarians and leaders are not listening to the peoples of Europe – at which 200 of you got up and walked out of the room. So at least for Václav Klaus we thank you very much for the last six months.

(Applause)

3-025

José Manuel Barroso, *President of the Commission.* – Madam President, I should just like to put a question. I am not criticising, but is it allowed to have flags in the Chamber?

(Objections. Mr Farage held up a Union Flag.)

Because, if it is allowed, I should just like to put the European flag here today, if I may do so.

(Mr Barroso placed a European flag on his desk. Applause.)

3-026

Andreas Mölzer (NI). – Frau Präsidentin! Im Sinne der europäischen Integration war es zweifellos begrüßenswert, dass mit Tschechien eines der neuen EU-Länder die Ratspräsidentschaft innehatte. Weniger begrüßenswert war hingegen das Chaos, in das uns diese Ratspräsidentschaft zum Teil geführt hat.

Natürlich wird gerade von einem neuen Land mit wenig europäischer Erfahrung keine Perfektion erwartet, ein Mindestmaß an Sensibilität aber schon. Den Kunstsandal etwa, mit dem der Vorsitz eingeleitet wurde, mag die Regierung in Prag nicht verschuldet haben, die halbherzige Reaktion und die Tatsache, dass die Werke installiert blieben, kann man der Ratspräsidentschaft allerdings durchaus anlasten.

Politische Führung zeichnet sich aber insbesondere durch den Umgang mit Schwierigkeiten aus, durch Krisenmanagement eben. Und gerade hier gab es wirklich große Defizite: 20 Tage Energienotstand in Europa im Zuge des Gasstreits zwischen Russland und der Ukraine konnten ja noch irgendwie überwunden werden; das Management der Nahostkrise aber war dann meines Erachtens schon mehr als holprig. Und als wäre der US-Raketenschirm in Tschechien nicht schon schlimm genug, hat sich die US-Hörigkeit Tschechiens auch im Ratsvorsitz niedergeschlagen, etwa indem man die israelische Offensive im Gazastreifen als Defensivaktion verniedlicht hat.

Selbst der Vertrag von Lissabon wurde von der Prager Führung nur halbherzig kritisiert und verzögert. Man hat damit die große Chance vertan, dass wieder mehr Demokratie in die Europäische Union Einzug hält.

Dass schließlich keine Einigung zwischen Slowenien und Kroatien in der Frage der Seegrenze gefunden werden konnte, ist ebenso mehr als bedauerlich. Schließlich ist Kroatien keinesfalls schlechter auf den EU-Beitritt vorbereitet, als es die zehn neuen Mitgliedstaaten zum Zeitpunkt ihres Beitritts waren, im Gegenteil, wahrscheinlich ist es sogar besser vorbereitet! Noch viel bedauerlicher ist meines Erachtens, dass Schweden die Vermittlungsversuche nicht weiterführen will. Das hat Kroatien nicht verdient.

Insgesamt muss man also eine einigermaßen zwiespältige Bilanz über die tschechische Ratspräsidentschaft ziehen!

3-027

Jan Fischer, úřadující předseda Rady. – Paní poslankyně, páni poslanci, velice krátkou reakci ze strany Rady a bývalého českého předsednictví. Nejprve poznámka osobní – být konfrontován s atmosférou Parlamentu ať již tuzemského, nebo evropského je pro člověka bytostně odborného a z části silně akademického vždy obrovskou školou. Školou toho, jak různorodé mohou být představy tentokrát o tempu evropské integrace, o její intenzitě, o povaze Evropské unie. To vše odráží prostě velice široké spektrum vašich názorů a já si myslím, že to je pravá demokracie, že to k ní patří, a proto vám děkuji za vámi vyslovená stanoviska a konečkonců i za kritické podněty, které jste tu přednesli.

K vystoupení pana poslance Kóse – já si myslím, že jeho vystoupení, které nechci důkladně komentovat, odráží to, jak významné bylo, že jsme přišli s mottem „Evropa bez bariér“ a doufám, že i nadále ho Evropská unie bude umět dobře naplňovat. Já jsem hluboce přesvědčen, že opatření, která směřovala k utlumení dopadů velmi ostré hospodářské a finanční krize byla v tom čase, kdy byla přijímána, adekvátní a rozumná. Mluvílo se tady o kritice tempa regulace finančních trhů. Přijali jsme k tomu zásadní opatření, shodli jsme se na nich po velmi těžké, nelehké a velmi kontroverzní debatě, kdy jsme ladění prováděli až na Evropské radě v červnu s výsledkem, se kterým byli ne všichni možná spokojeni, protože považují svět za přeregulovaný. Nicméně jsme připraveni na to, aby Komise přišla s návrhy na legislativní řešení regulace finančních trhů a bankovního dohledu v evropském formátu na již podzim. To, že nedošlo k protekcionistickým projevům je, znova opakuji, zásadní a velmi důležité, rovněž tak jako to, že jsme se dovedli shodnout na uplatnění principů solidarity, zvláště vůči některým zemím, kde ekonomika se dostává do největších problémů.

Ocenění pana prezidenta Klause ze strany pana europoslance mu sdělím dnes večer, kdy se s ním budu mít příležitost setkat. Jinak samozřejmě ratifikace Lisabonské smlouvy v České republice probíhá plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Smlouva byla ratifikována v obou komorách parlamentu, čekáme na podpis prezidenta republiky. Já doufám, že se konečně rozhodně správně. To, že v České republice nebylo přijato referendum jako způsob ratifikace Smlouvy je plně vnitřní věcí České republiky a je to věc plně kompatibilní a konformní s Ústavou České republiky. Tolik odbočka do domácích koutů.

Z řady vašich vystoupení děkuji za ocenění toho, že se podařilo dosáhnout kontinuity v českém předsednictví, osobně jsem to považoval za velkou výzvu svého kabinetu i za výzvu osobní. Bylo to testem pro nový kabinet i pro všechny ministry i pro všechny odborné týmy a všichni v tomto testu – jak již tady bylo řečeno v mém vystoupení i v ocenění některých poslanců – plně obstáli. Já jsem si tu svoji třetinovou část předsednictví vytknul jako úkol osobní a jsem rád, že se podařilo české předsednictví dokončit se ctí.

3-028

Zuzana Roithová (PPE). – Milí kolegové, vážení předsedové Rady a Komise, jsem hrdá na to, že se české předsednictví zapsalo do historie EU jako vzor vstřícné, profesionální, nadstranické a výborně připravené administrativy. Vzдор nevybíravé kritice evropských médií a české opozice Češi dokázali úspěšně dojednat konsensus o desítkách legislativních norem. Češi to dokázali v poloviční době – než Parlamentu skončilo volební období. Jde např. o roaming či energetický

balíček a protikrizová opatření. Byli to Češi, kdo konečně dokázal rozlousknout i takový oříšek, jako je přesun služeb s vysokou cenou lidské práce do nižší sazby DPH, což je prorůstové a protikrizové opatření. Čechům se také zdařilo nejen pomoci s obnovou dodávek plynu a ropy z Ruska do Evropy, ale i dojednat a připravit k podpisu spolu s předsedou Komise dohodu o jižním plynovodu Nabucco.

Do historie Unie se bohužel Česko zapsalo také jako vzor politické nestability, když sociální demokrat Paroubek dal přednost vlastním cílům před zájmy EU a s několika přeběhlíky zinscenoval popravu české vlády v poločase jejího úspěšného předsednictví. Chci poděkovat týmům premiérů Topolánka a Fischera a české misi v Bruselu za jejich nasazení pro zájmy Unie i Česka. Tyto týmy dokázaly, že se tyto zájmy nevyklučují ani v době krize. Navíc přesvědčily nejen francouzského prezidenta, že protekcionismus není slušné slovo. A k tomu vám i nám všem také gratuluji.

Obrácím se teď na švédské předsednictví, aby neprodleně zahájilo jednání o zrušení kanadských víz pro české občany. A věřím, že bude také úspěšné. Vždyť právě v solidaritě je největší síla Evropské unie.

3-029

Edite Estrela (S&D). – Senhora Presidente, o Sr. Primeiro-Ministro afirmou que a Presidência checa foi bem sucedida. Lamento, Sr. Fischer, mas não estou de acordo. O Sr. Primeiro-Ministro será o menos responsável, mas a Presidência checa não foi nada consensual. Começou com a polémica das obras de arte - polémica favorável ao artista, mas não à Presidência. Depois, a instabilidade política interna prejudicou a imagem da União Europeia, ou seja, de todos nós. É verdade, Sr. Fischer, que a República Checa conseguiu ratificar o Tratado de Lisboa, mas falta a assinatura do Presidente Václav Klaus e, convenhamos que ter um presidente eurocéptico quando se tem a Presidência da União Europeia, não ajuda nada. O Presidente checo deu vários sinais de euroceptismo, desde logo recusando-se a usar a bandeira da União. Mas, mais importante, é, de facto, a falta de assinatura no Tratado de Lisboa. É um desrespeito por todos nós e pelos cidadãos europeus.

Mas, a Presidência checa esteve particularmente mal na Directiva relativa à licença de maternidade. Sei do que falo porque fui relatora desse relatório. A intervenção da Presidência neste dossier foi muito negativa e teve uma grande ajuda da Sra. Lulling, que boicotou a votação do meu relatório. A Presidência checa foi contra o alargamento da duração da licença de maternidade para as 20 semanas, foi contra a inclusão da licença de paternidade, essencial para assegurar a partilha de responsabilidades familiares entre homens e mulheres e, assim, se promover a igualdade entre os géneros.

Senhor Primeiro-Ministro, os homens fazem tanta falta em casa como as mulheres no mercado de trabalho. Os homens têm tanto direito a acompanhar o crescimento dos filhos como as mulheres à realização profissional. Senhor Primeiro-Ministro, por favor, não desvalorize os direitos das mulheres nem as suas capacidades.

3-030

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – A Uachtaráin, vótáil líon treascrach na ndaoine in aghaidh Chonradh Liospóin anuraidh, toise gur creideadh gur féidir Eoraip níos fearr a bhaint amach: Eoraip atá daonlathach agus freagrach; Eoraip a chuireann cearta oibrithe chun cinn, a chosnaíonn seirbhísí poiblí agus a iarrann ról dearfach sa domhan mór.

Deirtear linn gur aontaigh an Chomhairle Eorpach pacáiste ráthaíochtaí a bhfuil ceangal dlí ag gabháil leo a fhreagraíonn d'innithe mhuintir na hÉireann. Ach níl sa mhéid atá foilsithe ach soiléiriú ar Chonradh Liospóin. Ní athraíonn sin, ar dhóigh ar bith, an t-ábhar nó an tsubstaint.

Nuair a chaithfimid vóta ar an ábhar seo i nDeireadh Fómhair, beimid ag vótáil ar an Chonradh ceannann céanna a diúltaíodh anuraidh – gan aon leasú, gan aon ábhar breise, gan aon scriosadh. An Conradh Liospóin ceannann céanna a dhiúltaigh 53% de na vótóirí.

Tá Conradh nua de dhíth orainn d'aimsir nua.

3-031

Mario Mauro (PPE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio la Presidenza ceca per gli sforzi che forse possono essere interpretati esattamente come la parabola della situazione in cui versano in questo momento le nostre istituzioni.

Tutti quanti riconosciamo che l'Unione europea è l'unica piattaforma possibile per affrontare alcune delle grandi sfide che ci troviamo davanti. Nessuno può pensare, ad esempio, che Malta da sola o l'Italia con 5.000 km di coste possano risolvere i problemi dell'immigrazione, così come tanti altri paesi i problemi legati all'approvvigionamento dell'energia.

Eppure, proprio le vicende della Presidenza ceca – combattere cioè contro grandi difficoltà interne, ma anche contro una differente interpretazione dell'Europa – ci fanno capire meglio a che cosa siamo chiamati. Io non ho portato con me bandiere questa mattina, però con certezza so questo: che diffido dei nazionalismi ottusi e diffido anche di mostri burocratici che possono togliere il cuore della nostra esperienza politica e farci dimenticare che cosa siamo chiamati a realizzare.

La verità è che noi paghiamo per non decidere. Paghiamo in termini drammatici il fatto di non avere il coraggio di prendere certe decisioni che oggi sono decisioni epocali e forse è un riflesso di questo anche il fatto di non avere la forza, in questo momento, di affrontare le circostanze più immediate, che sono quelle legate a un inizio di avvio di legislatura molto problematico.

Io credo però che abbiamo una grande opportunità. Qualcuno ha vinto di più in queste elezioni, qualcuno di meno, ma tutti con certezza sappiamo che non potremo affrontare nessuna sfida, se non tutti insieme. Allora credo che dobbiamo prenderci le nostre responsabilità e dare a queste istituzioni la forza per poter riavvicinare i nostri cittadini, perché una cosa è certa: la cosa che paghiamo di più è che paghiamo, perché come conseguenza c'è disaffezione da parte dei nostri cittadini che si allontanano dai nostri ideali.

3-032

Jiří Havel (S&D). – Vážená paní předsedající, pane premiére, pane předsedo Komise, milé paní poslankyně, vážení páni poslanci, scházíme se zde, abychom zhodnotili uplynulé předsednictví. To předsednictví mělo dvě tváře. Nezapomeneme ani na jednu, i když na něco bychom možná zapomenout chtěli. Mnozí si tu stěžují, že české předsednictví bylo málo aktivní v boji proti finanční krizi. Jiní vzpomínají na kontroverzní parlamentní projev prezidenta Klause. Další si tu stěžují na netaktní označení krizového programu Baracka Obamy jako cesty do pekel. Avšak české předsednictví bylo spojeno také s výraznými posuny. Vzpomeňme třeba na ekologický balíček a vzpomeňme si na pokrok v přijetí Lisabonské smlouvy. České předsednictví mělo dvě tváře a symbolicky mělo dva premiéry. Dnes před vámi stojí ten úspěšnější z nich. Pane předsedo vlády, děkuji vám, děkuji vaší vládě za vynaložené úsilí, děkuji pracovníkům evropských a českých institucí za odvedenou práci. Dámy a pánové, prosím potlesk pro premiéra České republiky.

3-033

Joe Higgins (GUE/NGL). – Madam President, this Parliament is dominated by a cynical grand coalition between the principal party of European capitalism, the EPP, and the Social Democrats masquerading as a left but in reality implementing the same neo-liberal agenda of forcing working people to pay for the current crisis of international capitalism.

Now this grand coalition wants the Lisbon Treaty forced on the Irish people and the people of Europe because Lisbon represents the neo-liberal agenda – including attacks on workers' rights – and the enhancement of militarisation and the armaments industry. The so-called guarantees given to the Irish people change nothing, mean nothing and are irrelevant.

As an Irish Socialist, I challenge this coalition. I challenge President Buzek, Mr Barroso, Mr Schulz, and Mr Verhofstadt: come to Ireland in September, debate with us in front of audiences of workers why they should support your Lisbon project, which is entirely hostile to their interests.

3-034

Bígí ag súil le feachtas láidir in aghaidh Chonradh Liospóin in Éirinn. Beimid ag caint do na milliúin Eorpach nach raibh aon seans acu vótáil in aghaidh Chonradh Liospóin, nach bhfuil ar mhaithe le tromlach mhuintir na hEorpa ach atá ar mhaithe leis an maorlathas, le comparáidí móra agus le tionscail mhíleata.

3-035

PRZEWODNICZY: JERZY BUZEK

Przewodniczący

3-036

Manfred Weber (PPE). – Herr Präsident, Herr Premierminister, Herr Kommissionspräsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! In dieser Debatte sprechen jetzt viele der tschechischen Ratspräsidentschaft Dank dafür aus, dass sie am Ende ihrer Amtszeit doch noch einige Projekte verwaltungstechnisch abgewickelt hat.

Ich stelle mir ernsthaft die Frage: Sind wir mittlerweile so bescheiden geworden? Eigentlich machen wir doch Politik! Eigentlich erwarten wir doch, dass in der größten Wirtschaftskrise seit Jahrzehnten mit ökologischen Herausforderungen eine Präsidentschaft an der Spitze steht, die visionär gestaltet! Das würden wir doch eigentlich erwarten! Wir haben erlebt, dass verwaltungstechnisch abgearbeitet wurde, was am Ende der Amtszeit eben noch auf dem Tisch gelegen ist. Ich hätte mir mehr erwartet!

Herr Premierminister, wenn Sie heute Abend den Präsidenten Klaus treffen, dann sagen Sie ihm, er hätte in diesem halben Jahr die Chance gehabt, die tschechische nationale Identität und Souveränität in einer starken Führerschaft für Europa deutlich zu machen. Er hatte hier im Parlament ja dafür geworben, dass die nationale Souveränität so wichtig sei. Diese Chance hat er leider verspielt!

3-037

Mairead McGuinness (PPE). – Mr President we have only a minute so I shall dispense with the pleasantries. I should like to defend your honour against one of my Irish colleagues, Joe Higgins. I would remind Mr Higgins that you, in your work in the Solidarity movement, defended workers and their rights, and I think the historical facts should be reflected in this

House. A little bit of controversy is no bad thing but it is quite extraordinary that this morning we have Nigel Farage on the one side and Sinn Féin and Joe Higgins on the other side – the extremes of the right and left – talking against the Lisbon Treaty.

I think that should be a good enough reason for the rest of us to vote 'yes' to the Lisbon Treaty and for Irish voters, who will be making up their own minds on 2 October, to listen to the voices who are urging them to vote 'no' and to listen very carefully to judge what they stand for, and then to listen to the voices of reason and reflect on the fact that the European Union has been very good for Ireland and Ireland good for it, and that we will continue to remain at the heart of Europe by supporting this Treaty.

3-038

Jean-Pierre Audy (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Premier ministre, Monsieur le Président de la Commission européenne, votre Présidence, Monsieur le Premier ministre, démontre, une fois de plus, combien il est urgent pour l'Union européenne d'avoir une présidence stable. C'est d'ailleurs ce que prévoit le traité de Lisbonne.

Je vous ai trouvé, Monsieur le Premier ministre, un petit peu silencieux et j'aimerais avoir votre opinion sur le programme de la troïka que votre gouvernement a signé en juin 2008 avec la France et la Suède, et nous sommes impatients de connaître le programme de travail de la Suède à ce sujet, notamment sur trois dossiers: le Programme de Doha, les objectifs du Millénaire et l'union pour la Méditerranée.

Quel est votre sentiment, Monsieur le Premier ministre, sur cet instrument et quelle est votre évaluation de la troïka, qui est déjà un début de présidence stable de l'Union européenne?

3-039

Balczó Zoltán (NI). – Elnök úr, képviselőtársaim! Rendkívül tanulságos volt Európa jövője szempontjából az a rövid, de éles vita, amely Farage frakcióvezető úr és Barroso elnök úr között lezajlott. Leplezetlenül tette világossá, hogy az az út, amelyet a Lisszaboni Szerződés alapján megnyitnak, az a nemzetállamok felszámolását tűzte ki célul, hiszen miért is háborodott volna föl Barroso elnök úr, hogy ebben a teremben egy nemzeti zászlót lát. A mi célunk természetesen ugyanaz, Európa közös célja, de olyan módon, hogy mi világossá akarjuk tenni, hogy a jelszó helyett, ami itt áll, „Egyesülve a sokféleségben” mi arra törekszünk, hogy együttműködve a sokféleségben, és ez azt jelenti, hogy kiállunk a nemzetek megmaradása mellett, és ilyen keretek között kívánunk a közös Európáért működni.

3-040

Elmar Brok (PPE). – Herr Präsident! Ich möchte noch einmal zum Ausdruck bringen, dass unter den Bedingungen, die weder Premierminister Topolánek noch Premierminister Fischer zu vertreten haben, die Ratspräsidentschaft doch bessere Erfolg hat, als es den Anschein hat, und möchte gerade auch Saša Vondra für die Vorbereitung dieser Präsidentschaft danken!

Ich möchte eine zweite Bemerkung machen, und zwar als Antwort an den Kollegen Higgins. Der Vertrag von Lissabon sieht eine horizontale Sozialklausel vor. Er sieht vor, dass wir mehr soziale Rechte und die Charta der Grundrechte haben. Wenn dieser Vertrag nicht kommt, haben wir ein weniger soziales Europa! Ich glaube, dies sollte deutlich gemacht werden, damit den Bürgern Irlands keine Lügengeschichten mehr erzählt werden können. Man sollte die Wahrheit sagen. Ohne den Vertrag von Lissabon bleiben wir bei Nizza, damit bei einem weniger sozialen Europa. Deswegen sollte man mit dieser miesen Kampagne Schluss machen und den Bürgern in Irland die Wahrheit sagen!

(Beifall)

3-041

Bernd Posselt (PPE). – Herr Präsident! Ich möchte darauf hinweisen, dass die tschechische Ratspräsidentschaft nicht nur mehr geleistet hat, als ihr nachgesagt wird, sondern dass sie auch sehr differenziert war. Eine erstklassige Beamtenschaft, hervorragende Minister wie Fürst Schwarzenberg, Saša Vondra, Ondřej Liška und andere und auch Premierminister Fischer haben hervorragende Arbeit geleistet. Dafür möchte ich Ihnen danken! Dieses Land hat nur ein einziges Problem und das ist Präsident Klaus, der seinem Land schwer geschadet hat, indem er diese erfolgreiche Ratspräsidentschaft bewusst und absichtlich torpediert hat. Ich danke Herrn Ministerpräsident Fischer für die Art und Weise, wie er das souverän zurückgewiesen hat, selbst zum Brüsseler Gipfel gegangen ist und selbst diese Ratspräsidentschaft mit Erfolg zu Ende geführt hat!

3-042

Jan Fischer, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, dámy a pánové, tentokrát ta reakce bude opravdu velice stručná. Já vám děkuji za ty diskusní vstupy. Opět ukázaly, jak názorově diverzifikovaný a jak široký je myšlenkový svět Evropy, jak je obtížné a na druhé straně potřebné hledat nějakého společného jmenovatele, společný hlas. Avšak já si myslím, že to je pro tento kontinent, pro tuto integraci osvěžující a že to k ní patří. Nepochybně si svoje postoje, svoje analytické pohledy, svoje vyhodnocení odnesete i z této místnosti a asi nemám prostor proto, abych vás případně přesvědčil o opaku, neb to není akademická rozprava. Moje vláda a koneckonců i vláda předchozí skutečně dělala vše pro to, aby svůj program předsednictví, svoji agendu naplňovala a dělala to s velkou úporností bez ohledu na to, jak v České republice pokračoval

ratifikační proces Lisabonské smlouvy. To bych chtěl velmi jednoznačně podotknout. Pokud jde o trojku a práci v trojce mezi Francií, Českou republikou a Švédskem, velice tento mechanismus oceňuji. Dovedli jsme prostě na těch věcných agendách spolupracovat velmi intenzivně a je to mechanismus, který velmi prospívá kontinuitě a hladkému předávání předsednictví a já si ho velmi vážím. Pokud jde o ambice českého předsednictví a o to, do jaké míry bylo technokratické, vůdčí, vizionářské a podobně – já jsem přesvědčen, že přišlo do Evropské unie s vizí, přišlo s programem a dovedlo ho i naplnit. Je na vás, abyste soudili, do jaké míry se to podařilo. Avšak též mně dovolu, abych si odsud odnesl své přesvědčení, se kterým jsem přišel, že to bylo předsednictví, které své cíle a které své ambice naplnilo, byť jistě vždy najdeme nějakou kritiku a nějakou oblast, kdy se to z toho či onoho důvodu nepovedlo. Já vám ještě jednou děkuji za rozpravu, kritické postřehy, ale také děkuji všem, u kterých jsem našel pochopení a ocenění jak v rovině politické, tak v rovině osobní. Ještě jednou vám přeji ve vaší práci mnoho úspěchů.

3-043

José Manuel Barroso, President of the Commission. – Mr President, some concrete questions were raised.

First of all, regarding the reintroduction of visa requirements for nationals of the Czech Republic travelling to Canada, the Commission regrets that Canada has reintroduced this visa requirement. I discussed this issue with the Canadian Prime Minister in the margins of the last G8 meeting. I expect this measure to be temporary and I hope that full visa travel between the Czech Republic and Canada will be established soon.

I asked Commissioner Barrot to meet Czech officials to discuss this urgently, and I understand that the first meeting between Commission officials and Czech foreign affairs officials took place in Brussels yesterday. On that basis, the Commission will examine the situation carefully and will report on this in the visa reciprocity report that will be issued, probably, in September 2009. In cooperation with the Czech Government, we will consult the Canadian authorities in order to get more information on the reasons behind their decision and we will make all the necessary efforts to restore visa-free travel.

Concerning the issue of the regulation and supervision of the financial market, which was also raised during the debate, of course there is still an agenda to complete, namely what was adopted at the European Council as a consensus based on the de Larosière report – a report I commissioned from that high-level group – but we also have to take note of the progress that has been made.

The Commission proposals on capital requirements, deposit guarantees, credit-rating agencies and on the Solvency Directive for the insurance sector have all been adopted by the European Parliament and by the Council. The Commission has presented draft legislation on hedge funds and private equity, on securitisation and remuneration in the banking sector. It is now for the European Parliament and the Council to adopt them – if they agree – rapidly.

Another point that was mentioned during the debate was the issue of resistance to protectionism. In fact, it was a very important topic at the 1 March European Council. During the last half of 2008 there was a dangerous drive for some protectionist internal measures in the European Union. I think it is fair to say that the Czech Presidency and many Member States made it clear that we cannot accept this kind of fragmentation of our internal market, so the discussion that took place during those months was also a very important development.

Finally, concerning the critics of the parliamentary ratification of the Lisbon Treaty, let me tell you I cannot understand how someone who has been elected to a parliament can call into question the parliamentary ratification of a treaty. A parliament is the basis of democracy and ratification by parliament is as legitimate as a referendum.

(Applause)

3-044

President. – I would like to say once again to the Prime Minister of the Czech Republic: thank you very much for your presidency, for your summary and for your participation in the debate here today.

3-045

Zamykam debatę.

(Posiedzenie zostało zawieszono o godz. 10.35 i wznowiono o godz. 10.40)

Oświadczenia pisemne (art. 149)

3-102

João Ferreira (GUE/NGL), por escrito. – O mundo está confrontado com uma das mais graves crises do capitalismo, de que resultam dramáticas consequências para os trabalhadores e para os povos.

Na UE, esta crise é consequência das políticas neoliberais que vêm sendo seguidas - políticas consignadas nos Tratados e na chamada "Estratégia de Lisboa", que o Tratado de Lisboa procura institucionalizar, com reforçada amplitude e

profundidade. Em vez de atacar seriamente as causas da crise, o Conselho reitera os eixos fundamentais das políticas que a causaram, no que constitui uma preocupante e irresponsável fuga para a frente, mantendo-se:

- A intenção de aprovar o Tratado de Lisboa, agora através de um embuste que consiste em fazer passar por diferente o que é exactamente igual e foi já rejeitado pelo povo irlandês;
- A livre e desregulada circulação de capitais e a existência de *offshores*;
- A liberalização dos mercados, a privatização dos serviços públicos e a crescente financeirização da economia;
- A desregulamentação das relações laborais, a desvalorização dos salários, a intensificação da exploração, com a defesa da flexisegurança;
- O desemprego não é convenientemente atacado, persistindo-se na canalização de avultadas verbas para apoiar o sector financeiro, não sendo dedicada idêntica atenção aos sectores produtivos.

3-046

5 - Prezentacja programu szwedzkiej prezydencji (debata)

3-047

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest oświadczenie urzędującego przewodniczącego Rady dotyczące prezentacji programu prezydencji szwedzkiej.

3-048

Fredrik Reinfeldt, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman, ärade ledamöter! Låt mig först gratulera er till valet av ny talman. Jag ser fram emot att samarbeta med Jerzy Buzek under det svenska ordförandeskapet – och naturligtvis också tiden därefter.

Det är en ära för mig att tala inför Europaparlamentet som ordförande för Europeiska rådet. Jag vet att uppemot hälften av er är invalda till denna församling för första gången. Tillsammans ger ni alla röst åt 500 miljoner européer. Det finns stora förväntningar på er.

Jag talar till er i utmaningarnas tid. Sällan har EU-samarbetet stått inför svårare prövningar och av så olika slag. På kort sikt har vi ambitionen att säkerställa en smidig övergång till ett nytt fördrag – Lissabonfördraget. Nu och på lite längre sikt måste vi fortsatt hantera den ekonomiska och finansiella krisen. Under ytan hotar en växande klimatkris som på lång sikt är den största av våra utmaningar.

En sak är klar. För att lyckas med de många utmaningar som väntar det svenska ordförandeskapet måste vi arbeta sida vid sida med er – ni som verkar i kärnan av den europeiska demokratin. Vi hoppas på ert stöd och samarbete, och att ni är redo att anta utmaningarna tillsammans med oss.

När vi talar om EU:s historia brukar vi framhålla att samarbetet skapat grund för fred i ett Europa som så ofta har kännetecknats av det motsatta. Jag vill berätta för er att min farfar var svensk beredskapssoldat vid norska gränsen under andra världskriget, ett krig som Sverige stod utanför. Det närmaste min farfar kom kriget var att då och då få en skymt av det – på betryggande avstånd. Sådan var länge Sveriges relation till Europa: på avstånd betraktande.

När Europa stod i ruiner efter andra världskriget var Sverige orört. Vi var ekonomiskt rikare – men fattiga på europeisk gemenskap. För 20 år sedan kapades taggtråden mellan Österrike och Ungern. Berlinmuren revs, och Europa ändrades nästan över en natt. Då påbörjade flera länder den resa som ledde till att det i dag sitter representanter från 27 länder i denna sal. Sverige var ett av dessa länder.

Den som startar sent behöver tid för att hinna ikapp. Under det sena 80-talet börjar vårt politiska engagemang i Sverige för Europa att mogna fram. Långsamt växer insikten om Sveriges närhet och beroende av Europa. I arbetet med att föra Sverige in i det europeiska samarbetet, dvs. att bejaka öppenhet, globalisering och frihandel, spelade utrikesminister Carl Bildt en avgörande roll, driven av en fast övertygelse om att Sverige hörde hemma i Europa.

För 18 år sedan lämnade vi in vår ansökan om medlemskap i Europeiska unionen. Till slut hade vi mönat i övertygelsen om att människors vardag och vår framtid bäst formas i samarbete och i gemenskap med andra, att vi hade något att bidra med – och att vi hade mycket att lära. Nu var vi inte längre rädda för samarbete. Vi vågade vara en del av Europa.

Dessa för Sverige omvälvande år, från mitten av 1980-talet och framåt, löpte parallellt med att mitt eget politiska engagemang fördjupades. Längtan efter Europa var stark hos mig och hos många i min generation av svenska politiker. Jag minns hur jag som ung och ny riksdagsledamot välkomnades att besöka Europaparlamentet. Det var ett tecken på parlamentets öppenhet och tillgänglighet – trots att Sverige då stod utanför unionen.

Några år senare, 1997, efter det att Sverige blivit medlem, var jag med om att bygga upp PPE-gruppens ungdomsorganisation, *Youth of EPP*, och jag blev själv dess förste ordförande. På det sättet fick jag se hur det europeiska samarbetet fungerade i praktiken. Gemensamt sökte vi europeiska lösningar på europeiska problem. Vi lärde inte bara känna varandra utan också varandras historia och kultur. Det fick mig att lära känna Europas huvudstäder – och det antal kyrkor jag genom det besökt i Europa är inte lätta att räkna.

På 20 år har Sverige gått från att på avstånd betrakta till att vara en aktiv del i Europasamarbetet. Det har i sin tur påverkat svenska folket. För tio år sedan tyckte var tredje svensk att medlemskapet i EU var bra för vårt land, men lika många tyckte tvärtom. I dag har det vänt. Nästan två av tre svenskar menar att EU-medlemskapet är bra för Sverige. I valet till Europaparlamentet i juni gick över 45 procent av svenskarna iväg för att rösta. Det är åtta procentenheter fler än 2004, och det är mer än genomsnittet i Europa. I dag är Sverige ett land som uppskattar och bejakar EU-medlemskapet. Vi vaknade sent, men vi har flitigt arbetat oss ikapp. Det är en seger för alla oss som tror på Europasamarbetet.

(Applåder)

Herr talman, ärade ledamöter! Vi står inför vår generations ödesfråga, ett samhällsproblem som olikt många andra växer långsamt – och bara i fel riktning. Vår värld har feber. Febern stiger – och det ligger på oss att reagera. Grönlandsisen minskar med mer än 100 kubikkilometer varje år. Istäcket i Västantarktis smälter allt snabbare. Vi vet att enbart den minskande Grönlandsisen kan leda till en höjning av havsnivån på upp till två meter. Effekterna blir dramatiska. Om havsnivån skulle stiga bara en meter världen över, skulle ett hundratal miljoner människor behöva flytta bara i Asien. Värst utsatta är människorna i Bangladesh, i östra Kina och i Vietnam.

Vi står emellertid också inför andra allvarliga konsekvenser. Vädret kommer att förändras, och många växt- och djurarter riskerar att utrotas. Detta även om vi håller oss inom det tvågradersmål som FN har satt upp, och som i förra veckan såväl G8 som *Major Economies Forum* i L'Aquila ställde sig bakom. Vårt klimat hotas av vårt användande och vårt beroende av fossila bränslen. Det är de dåliga nyheterna. Så vilka är då de goda?

Även om tiden är knapp är den fortfarande på vår sida. Vi måste dock agera nu. Redan i dag har vi förutsättningarna för utbyggnad av förnybar energi och tekniken för energieffektivisering. Enligt internationella energiorganet, IEA, kan mer än hälften av de åtgärder som krävs för att inte överstiga tvågradersmålet vidtas med den teknik vi redan har.

Dessutom följs åtgärder mot klimatförändringarna av mycket värdefulla sidoeffekter, effekter som i sig motiverar åtgärderna. När vi förbrukar mindre energi, sparar vi pengar. Vi förbättrar de offentliga finanserna samtidigt som hushållen får mer resurser. När vi investerar i förnybar energi och energieffektiviserar, förbättrar vi vår energisäkerhet. Vi blir mindre beroende av import från länder som ibland är både politiskt och ekonomiskt instabila. Investeringarna i den gröna ekonomin kommer att skapa nya arbetstillfällen och driva på tillväxten under de kommande årtiondena.

Låt mig ge ett konkret exempel. Många EU-länder drabbades i januari av gaskrisen i Ukraina. I förra veckan pratade jag med president Jusjtjenko om hur vi ska försöka undvika en liknande händelse. Samtidigt är det viktigt att kunna vrida på perspektiven. Om Ukraina investerade i energieffektivitet så att landet nådde samma nivå som Tjeckien eller Slovenien, skulle det översatt i sparad mängd energi motsvara hela landets gasimport för eget bruk från Ryssland. Ukraina skulle kunna bli helt oberoende av gasimport från Ryssland och dessutom spara mycket pengar – bara genom att öka sin egen energieffektivitet. Det är så vi måste söka klimatsvaren.

(Applåder)

För tolv år sedan byggdes i Kyoto en koalition av frivilliga. Bara frivillighet räcker emellertid inte. Om vi ska lyckas få en global klimatöverenskommelse på plats, då måste resan från Kyoto till Köpenhamn gå från de frivilligas koalition till att bli allas ansvar.

Hur når vi då dit? Europa måste agera gemensamt och samlat. Vi måste visa ledarskap och stå vid våra löften. Europa är avgörande för att få med andra i en global överenskommelse. Världen över måste vi sätta ett pris på utsläppen. Vi måste börja använda nationella koldioxidskatter och utsläppshandel. Då växer de miljövänliga alternativen fram. Sätts priset på användande av fossila bränslen utan hänsyn till klimatpåverkan, kommer den globala uppvärmningen att fortsätta. Alternativen växer inte fram. Åtgärder för att öka energieffektiviteten kommer inte att bli ekonomiskt lönsamma.

Det räcker emellertid inte. Vi måste ha ett bredare svar på frågan ”hur?”. Det räcker inte med att begränsa utsläppen i en krets av länder som frivilligt tar på sig reduktioner, men som tillsammans bara står för 30 procent av utsläppen. Inte heller räcker det med lösningar som bara bygger på begränsningar i de mest utvecklade länderna. För även om de så kallade Annex I-länderna skulle minska sina utsläpp till noll skulle utvecklingsländernas snabbt växande utsläpp ändå leda oss över tvågradersmålet.

Därför måste vi diskutera finansieringen av investeringar i utvecklingsländerna. Vi behöver säkra en snabb tekniköverföring, och vi behöver se till att också utvecklingsländerna gör åtaganden för att bryta den utveckling de nu har framför sig. Vi kommer dessutom att kräva tydliga åtaganden på medellång sikt även för länder utanför Europa. Ansvar av några måste nu bli allas ansvar.

Jag vet att Europaparlamentet kommer att ta sitt ansvar. Det svenska ordförandeskapet ser er som våra allierade. Nu vill vi skriva historien om hur klimathotet avväjdes, och vi vill skriva den tillsammans med er.

Herr talman, ärade ledamöter! Den ekonomiska och finansiella krisen sprids som en löpeld över världen inom loppet av några veckor. Några hade varnat, men för de allra flesta kom den som en överraskning, framför allt dess omfattning och djup. I en global värld sprider sig även problem snabbt till andra. Kraften i nedgången är av det slaget att ingen har någon mirakelkur för att snabbt ta sig ur den. Ett samordnat agerande från EU:s sida är det bästa verktyg vi har för att möta krisens utmaningar. Mycket kan dessutom fortfarande gå snett. Givet omständigheterna lyckades EU visa ledarskap genom prövningarna. Vi enades om garantier och trafikregler för att stödja bankerna. Vi enades om en gemensam återhämtningsplan för att stimulera ekonomin.

President Sarkozy och det franska ordförandeskapet spelade en viktig roll i arbetet, men jag vill också framhålla att Europaparlamentet var pådrivande. Nu behöver vi ägna hösten åt att diskutera fortsatta åtgärder för att ta oss genom krisen. Det ekonomiska läget är fortfarande kärvt, och de offentliga finanserna är nu ansträngda i alla medlemsländer.

Enligt kommissionens prognoser kommer underskotten inom EU att överstiga 80 procent av BNP nästa år. Det går inte att blunda och låtsas att det inte är ett problem. Mitt i allt detta får vi inte heller glömma att det bakom dessa siffror finns människor som känner oro för sina jobb, och som undrar hur de ska klara av att betala sitt boende och att upprätthålla sin levnadsstandard. Det är vår uppgift att svara.

När miljontals européer förlorar sina jobb och hamnar i utanförskap hotas hela vår välfärd. Detta i ett läge där trycket på vår välfärd redan är stort. Vi lever längre, samtidigt som vi arbetar kortare och föder färre barn. Om 50 år kommer det att finnas dubbelt så många äldre människor som barn i Europa om denna trend håller i sig. Så vad kan vi då göra?

Vi måste återupprätta förtroendet för finansmarknaderna. Vi måste snabbt få en fungerande tillsyn på plats för att förhindra att liknande kriser uppstår i framtiden. Det svenska ordförandeskapet arbetar för att rådet ska kunna enas om detta innan årets slut. Vi hoppas på er hjälp att föra det snabbt och slutgiltigt i hamn. Våra medborgare kommer inte att acceptera att skattemedel används fler gånger för att rädda finansinstitut som har agerat oansvarigt.

Vi måste snabbt ta oss ur de växande offentliga underskotten genom en samordnad *exit strategy* och en stegvis återgång till stabilitetspaktens regler. Annars följs kortvariga obalanser av kroniska underskott. Då väntar stora nedskärningar, som ju redan är en realitet i delar av EU, och som vi har tidigare erfarenhet av i Sverige. Då väntar massarbetslöshet, social oro och stigande skattetryck.

Vi måste säkerställa en social dimension i Europapolitiken som bygger på sunda offentliga finanser och på att få in fler på arbetsmarknaden. Det är det absolut bästa sättet att värna våra välfärdssystem. Jag vet att inte minst här i Europaparlamentet är detta en mycket viktig fråga.

Det är ohållbart att tre av tio européer i arbetsför ålder står utanför arbetsmarknaden. Målet måste vara en aktiv arbetsmarknadspolitik som tillsammans med väl fungerande trygghetssystem effektivt kan hantera omställningar. Vi måste stärka den enskildes anställningsbarhet och möjlighet att göra sig gällande på arbetsmarknaden. Vidare måste vi aktivera och återaktivera arbetslösa. Med fler i arbete kommer det att finnas mer till stöd för dem som står utanför. Vi måste också satsa på reformer, modernisering och anpassning till en ny verklighet. Världen utanför EU står inte stilla. Den rör sig framåt i en fantastisk fart. Det är något vi bör bejaka och anamma.

En översyn av EU:s Lissabonstrategi kan bidra till en nödvändig reformagenda. Den diskussionen kommer vi att inleda under hösten.

I den ekonomiska krisens spår kan vi se idéer om ökad protektionism. WTO bekräftar att antalet handelsbegränsande åtgärder ökat avsevärt under de senaste tre månaderna. Därför välkomnar jag L'Aquila-överenskommelsen om en nystart av Doharundan – för att se till att världens länder återigen slår in på den frihandelsvänliga väg som vi vet gynnar oss alla i längden. Målsättningen måste vara ett EU som kommer stärkt ur krisen.

Herr talman, ärade ledamöter! När jag reser omkring i Sverige och pratar om EU-samarbetet får jag få frågor om EU:s institutioner. Det handlar snarare om krokiga gurkor, snus och andra vardagsnära frågor.

Icke desto mindre: det institutionella ramverket är viktigt, eftersom det definierar vad vi kan göra och på vilka områden. Därför är ratificeringen av Lissabonfördraget så central. Fördraget kommer att göra EU mer demokratiskt, mer transparent,

mer effektivt och mer inflytelserikt på den internationella arenan. Allra viktigast dock att med Lissabonfördraget på plats sätts punkten för en inåtvänd fas i EU-samarbetet. Det är nu dags för EU att blicka utåt och framåt. Det svenska ordförandeskapet är redo att genomföra allt förberedande arbete för att säkerställa en smidig övergång till ett nytt fördrag, men det förutsätter förstås att fördraget har ratificerats av alla medlemsländer. Låt oss hoppas att det ska bli verklighet inom de kommande månaderna.

Den internationella brottsligheten växer sig allt starkare. Kriminella nätverk ser inte längre några gränser för sin verksamhet. Vi ser hur handel med narkotika och med människor breder ut sig. Det hotar våra demokratiska värden, och det hotar våra medborgare. Samtidigt är friheten att röra sig fritt över våra gränser grundläggande för vår gemenskap – att studera, arbeta och leva i ett annat EU-land. En ny tid kräver emellertid nya svar. Därför kommer vi att utarbeta ett nytt program på området under hösten, nämligen det som vi kallar Stockholmsprogrammet. Stockholmsprogrammet vässar de instrument som skapar säkerhet i EU, och som bekämpar organiserad brottslighet och terrorism.

Samtidigt skapar vi en bättre balans mellan dessa instrument och de åtgärder som säkerställer rättssäkerhet och som skyddar individens rättigheter. Det ser också till att den som söker asyl i EU möts med ett gemensamt och rättssäkrat system – mer lika mottagning och asylprövning, mer lika återvändandepolitik.

Drömmen om en framtid i Europa är stark hos många. Samtidigt blir Europas befolkning äldre och äldre. Genom ett flexibelt system för arbetskraftsinvandring kan dessa två realiteter mötas.

Herr talman, ärade ledamöter! För drygt 50 år sedan lade sex länder grunden för det europeiska samarbetet. I dag är vi 27. Vi har vuxit i styrka och inflytande, och vi har vuxit i välfärd och i mångfald. Europa har berikats. Därmed står vi också bättre rustade för att tillvarata såväl globaliseringens möjligheter, som för att möta dess utmaningar. Ensam är inte stark.

Det heter ”förhandlingar” om medlemskap. Ytterst handlar medlemskapet emellertid om att dela en gemensam värdegrund och följa gemensamma regler. Det här begrundas nu av dem som står utanför – från Reykjavik, till Ankara, över västra Balkan. De båda ledarna på Cypern står inför en historisk möjlighet att enas om en lösning för att återföreina den ö som under alltför lång tid varit delad.

För dem som är innanför kan det locka till att låta medlemskapsprocessen bli tillfället att lösa långdragna tvistefrågor. I sådana fall måste vi hitta lösningar som kan gynna bägge sidor och öppna vägar framåt. Annars äventyras framsteg i målen om fortsatt europeisk integration. Det svenska ordförandeskapet kommer att verka för att föra utvidgningsprocessen framåt enligt de åtaganden som EU gjort, och på strikt basis av de kriterier som gäller. Vi ska agera ”*honest broker*”.

Herr talman, ärade ledamöter! Med styrka och inflytande följer ett globalt ansvar, som vi fortfarande strävar efter att axla. På det följer en skyldighet att använda det ansvaret för allas bästa. EU ska arbeta för fred, frihet, demokrati och mänskliga rättigheter. Vi har ett ansvar att stödja de fattigaste och mest utsatta länderna i världen, ett ansvar att leva upp till FN:s millenniemål. Vi har ett ansvar att stödja FN-arbetet också i andra delar, att arbeta tillsammans med våra strategiska partners, att engagera oss i världens krishärder – oavsett om det gäller fredsprocessen i Mellanöstern, Iran, Afghanistan, Pakistan, Nordkorea eller de stora utmaningarna på den afrikanska kontinenten.

Vi har emellertid också ett ansvar för regionala initiativ som Medelhavsunionen och det östliga partnerskapet som skapar stabilitet och samverkan mellan grannländer med olika förutsättningar.

Jag är särskilt tacksam för Europaparlamentets drivande roll vad gäller Östersjösamarbetet. Redan 2005 presenterade parlamentet ett förslag till en strategi för regionen. Nu hoppas vi att detta initiativ kan krönas med antagandet av en Östersjöstrategi vid Europeiska rådets möte i oktober.

Konflikterna på Balkan på 90-talet blev en början på EU:s engagemang som krishanterare, ett engagemang som nu stadigt växer. I dag deltar EU i ett tiotal krisinsatser världen över.

I vår tid knackar världens problem på EU:s dörr. Över hela vår värld – och inte minst i vårt närområde – knyts många människors förhoppning om sin egen utveckling till samarbetet. Låt oss tillsammans motsvara de förväntningarna.

(Applåder)

Herr talman, ärade ledamöter! Det europeiska samarbetet har gjort att vår kontinent i dag lever i fred och i välstånd, under frihet och stabilitet. Vi har öppna gränser och en social modell som kombinerar marknadsekonomi med omtanke om varandra. Detta är vårt gemensamma Europa. Våra medborgare vill emellertid också känna att Europa bärs av idéer för framtiden och att samarbetet inte bara har ett historiskt syfte utan är framåtblickande. Därför har vi som folkvalda ett ansvar för att tala om vad vi vill med Europa. Låt mig berätta hur jag ser på framtidens Europa.

Jag vill se ett Europa som med kraft agerar för demokrati, fred, frihet och mänskliga rättigheter på den globala arenan, och som vågar ta plats på den utrikespolitiska scenen. Bland oss har vi nämligen erfarenheter av hur det är att leva utan demokrati och frihet. Därmed har vi också trovärdigheten att agera.

Jag vill se ett Europa som tar ledningen i kampen mot klimathotet, och som ser bortom lockelsen att konkurrera med en industri som inte betalar för de utsläpp som förstör vårt klimat, och som ställer om incitamenten så att grön teknik lönar sig, för att våra barn och deras barn ska få uppleva naturen som vi känner den.

Jag vill se ett Europa som tar ansvar för ekonomin. *Lending for spending* kan inte vara den enda devisen. Inte heller kan det vara så att ”vinster är privata och förluster statliga”. Låt oss bygga upp de offentliga finanserna igen. Reglera sunda finansmarknader. Säkra de ekonomiska reformer som vi behöver för tillväxt och en industri som är konkurrenskraftig även i framtiden.

Jag vill se ett Europa som vidareutvecklar sin sociala modell, ett Europa som kombinerar ett väl fungerande välfärdssystem med tillväxt – med social sammanhållning, ett Europa som genom arbete, företagande och sunda offentliga finanser skapar utrymme för att upprätthålla och utveckla våra välfärdsmodeller, med alla våra medborgares bästa för ögonen.

Jag vill se ett Europa som inte låter sig lockas av protektionismens kortsiktiga korståg, ett Europa som slår vakt om den inre marknad som lagt grunden för vårt EU-samarbete, och som låter varor och tjänster strömma fritt över våra gränser, till förmån för oss själva och för resten av världen.

Jag vill se ett Europa som är ödmjukt inför olikheter, öppet för andras argument och som har en stark vilja att finna kompromisser, med det gemensamma bästa för sinnet. Ett sådant Europa står sig starkt i alla tider.

(Applåder)

Herr talman, ärade ledamöter! Det är en ära för mig att stå här tillsammans med er och representera den europeiska demokratin. Många har sagt mig att detta blir det svåraste ordförandeskapet på många år. Prövningarna är många, och vi måste förbereda oss på det oväntade. Många frågar sig om ett land av Sveriges storlek kan axla detta ansvar. Inte ensamma, men tillsammans kan vi anta utmaningarna. Låt oss göra det med visioner och handlingskraft, med insatser och mod. Europa behöver det. Människorna i Europa behöver det. Europaprojektet handlar om drömmen om att gemensamt lösa människors problem. Den drömmen gör Europa starkt. Detta år, 2009, är ett ödesår för Europasamarbetet. Nu har vi chansen att ta nästa steg. Det svenska ordförandeskapet är redo att anta utmaningen. Låt oss anta den tillsammans!

(Kraftiga applåder)

3-049

José Manuel Barroso, President of the Commission. – Mr President, these are no ordinary times and this will be no ordinary presidency. In addition to the usual legislative work, the Swedish Presidency will have other kinds of highly political challenges to deal with, and no one better to tackle these challenges than Prime Minister Reinfeldt and the Swedish Presidency team.

Today I want to highlight two of the biggest policy challenges facing the European Union in the next six months: dealing with the economic crisis and negotiating an ambitious international agreement on climate change in Copenhagen.

The worst financial and economic crisis in living memory continues to have devastating effects within our communities and families, with unemployment in particular continuing to rise. Getting the economy back on track remains the top priority. The European Union's collective action has led to an unprecedented fiscal effort that is producing concrete results.

We have also shown solidarity amongst Member States, for instance by doubling the ceiling for balance of payments support for non-eurozone Member States to EUR 50 billion. We now need to fully implement the recovery package in all its aspects and make sure it translates into the creation of jobs and the promotion of economic activity on the ground.

I believe it is essential to prioritise measures that limit unemployment and get people back to work. Here we can build on the results of the employment summit held in May as part of a Commission initiative with the Czech, Swedish and Spanish Presidencies. We need to put into practice the shared commitment to youth and to employment.

Of course, responsibility for labour market policies lies with Member States, but we can and should use existing European instruments to help Member States keep people in employment and train them for the jobs of the future. That is why the European Commission is about to make a proposal to simplify Structural Fund procedures and waive the need for national

cofinancing from the European Social Fund for 2009 and 2010. We will also redeploy resources in order to fund a new microcredit facility for employment and social inclusion. I hope this Parliament will support these proposals.

The Commission proposals building on the de Larosière report I commissioned last October will form the basis for strengthened financial market supervision and regulation. With the proposals already made – many of them already approved by this Parliament and by the Council, some still in our decision-making process – we are indeed taking the lead globally in the reform of the financial international system. We will continue to do so, I am sure, at the G20 in Pittsburgh in September.

Moving all these dossiers forward over the next six months is essential to build a new economy, because – let us make no mistake – the post-crisis economy cannot and will not be the same as the pre-crisis economy.

We need to rebuild our economic model and put the values back at the heart of our social market economy, where they belong. We need to build an economy and a society based on opportunity, responsibility and solidarity, an economy which will have to reinvent new sources of growth because we cannot rely for ever on monetary and fiscal stimulus; a Europe of open and well-performing markets; a Europe of smart, green growth; a Europe with more effective regulation and supervision of financial markets; a Europe that deepens its single market and uses its potential to the full; a Europe that resists the trends for fragmentation or protectionism.

Concerning climate change, Europe is already the first region in the world to implement far-reaching, legally binding climate and energy targets. I am proud of the way the Commission worked with the last Parliament and the Council to put this legislation in place, and I want to work closely with you and the Presidency in the run-up to Copenhagen.

Our leadership role was very much appreciated in the meetings last week in L'Aquila in the G8, and in the Major Economies Forum. You will have heard about the progress made at these meetings. For the first time, all participants committed to capping the temperature increase at 2°C to respect climate science. This is certainly a welcome step forward, but we should not delude ourselves: our ambition and our commitment are not yet matched by others. Europe is far ahead of the curve in relation to the rest of the world and, frankly, 145 days from Copenhagen, that worries me.

In the coming weeks we will step up our work with international partners to secure clear commitments in Copenhagen. We also need to make progress on the necessary means to support developing countries and boost technology transfer. In September the Commission will put its proposals for financing on the table so that we can build a European consensus and negotiate with others.

The climate change agenda is, of course, closely linked with another priority: energy security. Today, the Commission will adopt proposals to strengthen our rules governing the security of gas supply and reinforcing solidarity between Member States, which I trust the Swedish Presidency will take forward with your support.

These are the headline priorities – and rightly so. But there is plenty of other important work to be done over the next six months. Let me just flag the Stockholm programme, where the Commission has recently tabled an ambitious vision putting the citizen at the heart of our justice, freedom and security policy, balancing security with the protection of civil liberties and fundamental rights.

For most of this decade the European Union has been engaged in internal institutional debates. Changes to our governing Treaty are absolutely necessary to equip the enlarged European Union to work democratically and effectively. I hope that we will see the ratification of the Lisbon Treaty in the coming months so that we can put its provisions to work and so that we can move on with the policy agenda I have just outlined.

It is important to discuss procedure, but I believe it is even more important to discuss substance. The Swedish Presidency, as well as the next Spanish Presidency, will have to oversee – hopefully – a complex transition to the new Treaty in which the Commission and Parliament will have to play their full part.

The European Union has constantly reinvented itself, from the initial vocation of healing a war-torn continent to the building of the internal market and then on to the reunification of Europe. During these last 50 years Europe has consistently exceeded expectations, confounding doubts. I am sure that we will also rise to the new challenge we face: laying the foundations for the smart, green economy of the future. We will succeed if we respect the key lesson from half a century of European integration: the European Union advances when all its parts cooperate in a spirit of openness, trust and partnership. The Swedish Presidency programme recognises this; the European Commission stands ready to play its part and so, I am sure, does this Parliament.

(Applause)

Joseph Daul, au nom du groupe PPE. – Monsieur le Président du Parlement, il n'est pas de coutume que je m'adresse à vous, mais pour la première fois aujourd'hui, je vais vous consacrer une minute.

D'abord, mon cher Jerzy, je salue en vous le résistant et l'un des fondateurs de Solidarnosc, l'homme de Silésie qui n'a jamais renié ses racines, son histoire et ses valeurs. Le groupe PPE est fier aussi d'avoir convaincu la vaste majorité des députés, dont M. Schulz, toutes tendances confondues, de faire de vous le porte-parole de 500 millions de citoyens. Oui, Monsieur le Président, votre élection est le symbole de cette Europe ouverte, de cette Europe tolérante, de cette Europe politique que défendent le PPE et la plupart de nos collègues ici présents.

Monsieur le Président du Conseil, Monsieur le Président de la Commission, ce que nous attendons de vous, c'est que la Présidence suédoise, dans les six mois à venir, soit placée sous le signe de l'action. En d'autres termes, face au double jeu économique et climatique, nous affirmons qu'il faut aller plus vite, qu'il faut aller plus loin pour sortir de la crise, en faisant fonctionner à plein notre modèle d'économie sociale de marché. J'en suis convaincu, c'est la vitalité de l'économie et elle seule qui nous permet de mener la véritable politique sociale dont nous avons besoin.

Si nous voulons la reprise et si nous voulons qu'elle vienne de l'Europe et non pas de l'Asie, comme on le prévoit, il faut absolument accélérer le mouvement aujourd'hui. À la fin de la crise, les gagnants seront ceux qui auront fait le pari de l'innovation, de la formation, bref, de l'action.

À ce titre, le PPE propose notamment de renforcer le soutien aux petites et moyennes entreprises, qui sont un levier essentiel pour maintenir et créer des emplois. Et la crise économique – je le rappelle avec force – exige non pas une réponse nationale mais une réponse européenne. D'ailleurs, nos concitoyens en sont convaincus, il suffit de regarder les sondages dans les différents pays: plus de 66 % des Allemands et plus de 70 % des Européens sont convaincus.

Aller plus vite et plus loin, Monsieur Reinfeldt, Monsieur Barroso, c'est aussi ce que le PPE attend de vous dans la lutte contre le réchauffement climatique. C'est à l'Europe qu'il appartient, sous votre conduite, d'entraîner le monde dans cette action dont chacun reconnaît ici le caractère urgent et prioritaire. Et quelle belle occasion d'agir et d'accélérer le mouvement que la conférence sur le climat qui se tiendra en décembre à Copenhague, c'est-à-dire sur notre propre territoire!

Sur le climat, l'Europe a incontestablement prouvé que quand elle veut, elle peut. Il s'agit à présent de transformer l'essai, d'entraîner avec nous les autres puissances mondiales. Je pense aux États-Unis, bien sûr, qui doivent passer des paroles aux actes, mais je pense aussi aux pays émergents, que ce soit la Chine, l'Inde ou le Brésil, qui ne peuvent ignorer plus longtemps que leur lourde responsabilité dans le réchauffement de la planète est effective. Nous jugerons donc la Présidence suédoise sur ses réponses face à la crise et à la lumière de ses résultats sur l'environnement.

Je conclurai en affirmant que pour agir de façon forte sur ces deux fronts, l'Europe doit être dotée des institutions adéquates. L'année qui s'est écoulée nous a montré qu'avec le même traité, avec la même règle surannée de l'unanimité, on pouvait faire avancer l'Europe mais qu'on pouvait aussi l'installer dans l'immobilisme. C'est une question de volonté politique, Messieurs les Présidents. Accélérer le mouvement, voilà ce que demande le groupe PPE dans les six mois et nous faisons confiance à la Présidence suédoise. Accélérer le mouvement, voilà ce que les Européens ont demandé en élisant ce Parlement et voilà ce que nous devons leur donner si nous voulons que, dans cinq ans, ils se déplacent plus nombreux aux urnes.

(Applaudissements)

3-051

Martin Schulz, im Namen der S&D-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident Reinfeldt, meine sehr geehrten Damen und Herren! Die schwedische Präsidentschaft fällt in eine Zeit des institutionellen Neustarts. Nicht nur dieses Parlament startet neu, Europa ist in einer Zeit des Wechsels zwischen dem Vertrag von Nizza und dem Vertrag von Lissabon. Und das ist – wie wir alle wissen – eine Zeit der Ungewissheit, in der wir aber trotz allem Klarheiten über die wirtschaftspolitischen, die finanzpolitischen, die arbeitsmarktpolitischen und die klimapolitischen Weichenstellungen in der Europäischen Union und ihren Mitgliedstaaten brauchen.

Dazu haben Sie Ausführungen gemacht, von denen ich viele richtig finde. Natürlich ist der Klimawandel das Thema Nummer eins, und Sie haben ihn an die richtige Stelle gesetzt. Und natürlich ist es so, dass die Jobkrise einer unmittelbaren und aktuellen Lösung bedarf. Deshalb ist die Forderung, die wir an Sie stellen, dass Sie in Ihrer Präsidentschaft die Mitgliedstaaten animieren, die Investitionspläne, die Wiederbelebungspläne für die Wirtschaft ernster zu nehmen, als dies derzeit der Fall ist.

Was wir brauchen, ist vor allen Dingen die Sicherung von Arbeit – jetzt, nicht erst im nächsten Jahr, denn die Bedrohung für die Arbeitsplätze ist jetzt vorhanden. Beschäftigungssicherung ist für die innere Stabilität der Gesellschaften das A und

O. Deshalb erwarten wir von Ihnen, dass Sie Jobs und Jobsicherung in welcher Form auch immer, z. B. über die Kombination von Umweltschutz- und Industriepolitik – das ist sehr, sehr intelligent –, an die allererste Stelle setzen.

Wenn wir von Jobsicherung sprechen, dann will ich Ihnen Folgendes sagen, Herr Reinfeldt: Was die Jobs in Europa stark gefährdet und was den sozialen Zusammenhalt noch stärker gefährdet, ist die Rechtsprechung des Europäischen Gerichtshofs. Sie kommen, wie Sie eben gesagt haben, viel herum in Schweden und in Europa. Wir auch. Und was wir von den Bürgerinnen und Bürgern hören, ist: Wir wollen kein Europa der ambulanten Lohndumping-Unternehmen. Deshalb brauchen wir Initiativen der Europäischen Union!

(Beifall)

Wir brauchen diese Initiativen in der Konsequenz aus den Urteilen des EuGH in den Rechtssachen Laval, Viking, Rüffert, Luxemburg. Das sind Maßnahmen, die Sie – gerade Sie, weil Schweden von dieser falschen Politik, dieser falschen Rechtsprechung betroffen ist – in Ihrer Präsidentschaft anpacken müssen.

Anpacken müssen Sie auch eine andere institutionelle Frage, nämlich die Frage, wie die nächste Kommission bestellt wird. Da muss ich Ihnen sagen, da habe ich nicht nur bei Ihnen, sondern bei all Ihren Kolleginnen und Kollegen im Rat ein bisschen das Gefühl, dass dieser institutionelle Neustart und die Ungewissheit, auf welcher Vertragsgrundlage wir eigentlich handeln, allgemein Platz gegriffen hat, dass niemand so recht weiß, in welchem Film er eigentlich ist. Das ist ein bisschen wie bei Astrid Lindgren in der Villa Kunterbunt von Pippi Langstrumpf. Ich mach' mir die Welt, so wie sie mir gefällt. Wunderschön!

Wenn wir den Kommissionspräsidenten auf der Grundlage des Vertrags von Nizza benennen, haben wir 20 Kommissare. Dann will ich wissen, welches Land keinen Kommissar bekommt! Da sagt der Rat natürlich: Nein, dieses Blutbad hinter verschlossenen Türen wollen wir gar nicht anfangen. Also haben wir eine wunderbare Lösung: Wir nominieren ihn einmal auf der Grundlage des Vertrags von Nizza, es dauert ja ein paar Monate, bis die Kommission zusammengestellt ist, bis dahin haben die Iren abgestimmt, wir haben den Vertrag von Lissabon und dann stimmen wir über den Rest auf der Grundlage des Vertrags von Lissabon ab. Schön!

Wir sind eine Rechtsgemeinschaft – das habe ich wenigstens bisher geglaubt –, in der die Grundlage das geltende Recht ist. Das geltende Recht ist der Vertrag von Nizza. Übrigens gibt es jemanden, der als Hüter der Verträge als allererstes klären müsste, auf welcher Rechtsgrundlage gehandelt wird. Das ist der Präsident der Kommission. Von dem habe ich überhaupt keinen Ton zu dieser Frage gehört!

Deshalb will ich hier ganz klar sagen, was wir erwarten. Ich hatte Ihnen vorgeschlagen, Herr Ministerpräsident Reinfeldt, den Formalisierungsbeschluss nicht sofort zu fassen, sondern zunächst einmal Ihren Kandidaten ins Parlament zu schicken, damit er hier sagen kann, was er tun will zur Wiederbelebung der Wirtschaft, zur Jobsicherung, zur Bekämpfung des Klimawandels, für einen Beschäftigungspakt, für eine Initiative für eine Richtlinie für öffentliche Dienstleistungen, für eine Initiative zur Verbesserung der Entsenderichtlinie, für eine Garantie zwischen Kommission und Europäischem Parlament über die Evaluierung der sozialen Folgen der Initiativen der Kommission. Das hätten wir alles gerne schon seit Wochen mit dem Kandidaten diskutiert, um dann zu sehen, ob er auf der Grundlage seiner Angebote eine Mehrheit in diesem Haus findet. Und dann hätte man über eine Formalisierung entscheiden können.

Sie sind jetzt den anderen Weg gegangen. Sie haben gesagt: Nein, wir fassen erst den Formalisierungsbeschluss und dann schicken wir den Kandidaten. Ich fürchte, das war erneut ein Fehler, und ich fürchte, dieser Kandidat hat, wenn er sich nicht sehr anstrengt, keine Mehrheit in diesem Haus.

(Beifall)

Ich will das in aller Klarheit sagen, damit der größte Streitpunkt, den es wahrscheinlich in Ihrer Präsidentschaft gibt, gleich zu Beginn zwischen uns klar ist. Wir erwarten institutionelle Klarheit, wir erwarten sozialpolitisches Engagement, und ich glaube, bei der Klimapolitik werden wir Ihnen folgen.

Herr Präsident, als Geschenk an Sie: Ich habe die Redezeit genau eingehalten, Sie werden sehen, in ganz wenigen Sekunden sind meine sechs Minuten um, Sie brauchen mich nicht zu rügen, ich wusste, dass Sie sich das vorgenommen haben, das wollte ich Ihnen nicht schenken!

(Beifall)

3-052

Guy Verhofstadt, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, tout d'abord, je tiens à dire à M. Reinfeldt que notre groupe des libéraux et démocrates soutiendra pleinement les priorités de la Présidence suédoise, c'est-à-dire la ratification

du traité de Lisbonne, dont on attend naturellement la mise en œuvre rapide et intégrale, la préparation du sommet climatique à Copenhague, dont on a déjà parlé, priorité que nous soutenons pleinement, et enfin, l'Agenda de Stockholm.

Par ailleurs, et c'est le sujet de mon intervention, Monsieur Reinfeldt, je tiens à évoquer un thème dont on parle ici à chaque intervention – la lutte contre la crise économique et financière – pour vous dire que vous prenez la tête du Conseil européen à un moment bien précis. Il est bon que ce soit la Suède qui préside le Conseil parce que vous disposez d'une expérience spécifique en la matière. La Suède a connu, dans les années 90, une crise économique identique à celle que nous connaissons maintenant au niveau européen et au niveau mondial. Vous avez connu une crise du secteur immobilier. Vous avez également connu dans les années 90 une crise financière et vous avez résolu tous ces problèmes en vous attaquant directement aux problèmes du secteur financier.

Mon message à votre intention, c'est d'agir exactement de la même manière aujourd'hui au niveau européen parce que c'est ce qui nous manque. Nous sommes en train d'essayer de combattre la crise économique et la crise financière par vingt-sept approches différentes dans les différents pays, ce qui ne va jamais marcher.

Nous attendons de vous, Monsieur le Président, que vous utilisiez votre expérience en Suède, car ce fut une réussite, contrairement au Japon, qui est entré dans une stagnation économique pendant une longue période. La Suède est sortie de la crise parce que vous vous êtes immédiatement attaqués aux problèmes du secteur financier, ce que l'on ne fait pas pour l'instant en Europe. On pense que les Britanniques peuvent nationaliser les banques alors que d'autres peuvent recapitaliser les banques, en France notamment. En Allemagne, on est en train de créer des *bad banks*; au Benelux, on fait un peu tout ça à la fois. Le résultat, c'est qu'il n'y a pas d'approche unique. Les Américains sont en train d'assainir leurs banques et d'éliminer les produits toxiques alors que nous continuons à avoir des problèmes.

Ma demande à votre égard, donc, c'est de tirer parti de votre expérience pour présenter un plan unique de sauvetage du secteur financier en Europe, qui constituera la base du redressement économique. Sans cela, il n'y aura jamais de redressement économique, les banques ne recommenceront pas à donner des crédits, etc. Telle doit être votre priorité absolue.

3-053

The second point is that we hope that you, together with the Commission, can also present a new recovery plan, because 27 different recovery plans will not produce the necessary results in the coming years. It is absolutely essential that the Council and the Commission together take the lead in this. I know there are now 27 recovery plans at national level, but we see a number of protectionist measures inside those national plans. It is your responsibility, Mr Reinfeldt, to say to your colleagues that a better way to deal with this is, together with the Commission, to devise one single recovery plan and to invest in sustainable energy and in the new economy.

I think that, with your experience in Sweden during the 1990s, you are the right man in the right place to do what we have not done so far: devise a single strategy in the European Union to combat this economic and financial crisis.

(Applause)

3-054

Rebecca Harms, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Reinfeldt, Herr Barroso! Mein Kollege Martin Schulz hat zu den institutionellen Bedenken, die meine Fraktion seit geraumer Zeit angesichts der bevorstehenden Wahl des Kommissionspräsidenten hat, alles gesagt, was zu sagen ist. Wir sind uns einig. Wir wollen die gesamte Kommission und das gesamte Spitzenpersonal der Europäischen Union nach den Bedingungen des Lissabon-Vertrages wählen. Wir gehen davon auch keinen Millimeter ab. Allerdings, Herr Barroso, möchte ich dann die Gelegenheit nutzen, politisch zu begründen, warum meine Fraktion Zweifel hat und nicht glaubt, dass wir Ihnen das politisch zutrauen können, was wir in der aktuellen Situation in Europa für nötig halten.

Nehmen wir alleine die oft beschworene Notwendigkeit der Neuregulierung der Finanzmärkte! Wir hatten G8-Gipfel, G20-Gipfel, erweiterte G8-Gipfel, europäische Gipfel. Wie weit sind wir gekommen? Wenn man sich das Bild heute ansieht und einen Vergleich mit dem allen bekannten Monopoly-Spiel anstellt, dann sind die Banken wieder aufgestellt, sie sind einmal über „Los“ gegangen, sie sind nicht ins Gefängnis gegangen, sie haben unter öffentlichem Applaus Hunderte von Milliarden eingezogen und das Spiel schlicht und ergreifend neu eröffnet. Ich halte es nicht für Katastrophismus, wenn Leute sagen, so wird der nächste Crash vorprogrammiert. Herr Barroso, wo war Ihre konsequente Intervention? Wo sind Ihre echten Ergebnisse? Wir können sie nicht erkennen!

(Beifall)

Klimapolitik: Sie wissen, dass wir Grünen in unserer gesamten europäischen Kampagne für den *Green New Deal* angetreten sind. Wir sind wirklich felsenfest davon überzeugt, dass es völlig falsch ist, das zu tun, was Sie in den vergangenen fünf Jahren immer wieder getan haben, Herr Barroso, nämlich Wirtschaftsstrategien gegen Umwelt- und Klimastrategien auszuspielen. Wir glauben, dass das wirklich von gestern ist, dass es damit vorbei sein muss. Man muss

wirtschaftliche Entwicklung nachhaltig denken, man muss Klimaschutzziele und Umweltziele in Einklang bringen! Das nützt der Wirtschaft, das schafft Hunderttausende oder gar Millionen von Jobs. Andris Piebalgs hat das für den Energiesektor in den letzten Monaten nochmals mit einer Studie untermauert. Wir sehen Sie, Herr Barroso, mit den Erfahrungen, die wir gemacht haben, nicht in der Lage, diesen *Green New Deal* darzustellen.

Ich kann eigentlich nur zusammenfassend feststellen, dass die Europäer in den letzten Monaten auf den internationalen Bühnen in Sachen Klimaschutz durch ihre neue Zögerlichkeit – wie weit wollen wir wirklich gehen mit den Reduktionszielen? – und, das gilt leider auch schon für die Schweden, durch neuen Geiz gegläntzt haben. Die Ausstattung des Internationalen Klimaschutzfonds für die ärmeren Länder ist wirklich ganz, ganz schlecht gelaufen. Dass es nach wie vor ein Geheimnis ist, dass die Schweden zugunsten dieses Klimaschutztopfes zum Beispiel Entwicklungstöpfe schröpfen wollen, das ist ein Nullsummenspiel und aus der Sicht der ärmeren Länder überhaupt nicht akzeptabel! Es muss schnell ein Ende haben mit diesem neuen Geiz und der neuen Zögerlichkeit der Europäischen Union!

(Beifall)

Herr Reinfeldt, abschließend kann ich etwas Positives sagen: Wir sind bereit, mit Ihnen über die Neudefinition der Lissabon-Strategie zu streiten und mit Ihnen daran zu arbeiten. Sie haben sich das bis zum Ende des Jahres vorgenommen. Wir machen da mit. Wir sind auch bei Ihnen, wenn Sie in der Europäischen Union mehr zu Osteuropa, zu Russland machen wollen, aber die Schwerpunktsetzung zugunsten einer echten Klimapolitik, die darf nicht nur in den Überschriften stimmen, die muss auch im Kleingedruckten des schwedischen Programms nachkorrigiert werden!

(Beifall)

3-055

Michał Tomasz Kamiński, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! Chciałem najpierw serdecznie pogratulować wczorajszego wyboru, wyboru wspaniałego przewodniczącego – nowego szefa Parlamentu. Czynię to, jak Pan Przewodniczący doskonale wie, i jako polski polityk, ale również jako człowiek. Pan Przewodniczący wie, że dzięki Panu poznałem moją żonę, co jest do dziś największym moim życiowym osiągnięciem. Gratuluję i życzę udanej pracy.

Grupa Europejskich Konserwatystów z uwagą przysłuchiwała się wystąpieniu Pana Premiera i mogę z radością powiedzieć, że w bardzo wielu sprawach podzielamy Pana poglądy. Za szczególnie ważne uznaję Pana zapowiedź aktywnej walki z kryzysem. Kryzys gospodarczy, który jest najgorszym kryzysem naszej sfery cywilizacyjnej od lat 30., powoduje uzasadniony niepokój w całej Europie: w krajach biedniejszych i bogatszych, w krajach północy i w krajach południa. Cieszę się, że Pan Premier zapowiedział aktywną walkę z tym kryzysem, i cieszę się, że dostrzega Pan priorytety, które i my podzielamy. To więcej wolnego rynku, mniej regulacji, więcej swobody gospodarczej, więcej otwarcia na wolny handel. To są recepty na wzrost gospodarczy naszego kontynentu, naszej Unii Europejskiej.

Panie Premierze, podzielamy również Pana przekonanie, iż ważną rzeczą jest zajęcie się sprawami klimatycznymi. Sprawy klimatu – wiem, że Pan Premier w tej sprawie ma odważne poglądy, chcę Pana do tej odwagi w tej dziedzinie zachęcić – pokazują bardzo wyraźnie, że dzisiaj żyjemy już nie tylko w jednej Europie, ale w jednym świecie i zagrożenia są wspólne, musimy z nimi skutecznie walczyć.

Cieszę się bardzo, że Pan Premier wspominał o walce z przestępczością jako o poważnym problemie naszej Unii Europejskiej. Mogę wyrazić przekonanie, że ponieważ Szwecja jest już potęgą w dziedzinie powieści kryminalnej, także w dziedzinie walki z przestępczością będziemy odnosić pod Pana przewodnictwem sukcesy.

Niezwykle ważną rzeczą jest to (cieszę się, że mówił o tym niedawno Pan i Pana minister spraw zagranicznych), że chce Pan z uwagą patrzeć na naszych sąsiadów i z sympatią, mam nadzieję, odnosić się do idei Unii rozszerzonej. Nie możemy zapomnieć, że za wschodnimi granicami Unii są kraje, które mają prawo do uczestnictwa w tej przestrzeni demokracji i dobrobytu, w której my już dzisiaj jesteśmy.

Panie Przewodniczący, z przykrością powiem, że jest tylko jeden punkt, w którym moja grupa się z Panem nie zgadza. To kwestia ratyfikacji traktatu lizbońskiego. Mówił Pan w kontekście traktatu lizbońskiego o demokracji – i bardzo dobrze. Warto przy tym pamiętać, że właśnie w demokratycznym referendum irlandzki naród traktat lizboński odrzucił. Mając szacunek dla demokracji, powinniśmy głos Irlandczyków uszanować.

Panie Premierze, mam nadzieję, że Pana priorytety, które w bardzo wielkim stopniu Grupa Europejskich Konserwatystów podziela, będą dla Pana okazją do skutecznego przewodzenia Unii Europejskiej i do skutecznej walki z kryzysem, który dziś jest największym naszym problemem.

(oklaski)

3-056

Lothar Bisky, im Namen der GUE/NGL-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident Reinfeldt, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die schwedische Ratspräsidentschaft hat ein ambitioniertes Arbeitsprogramm vorgelegt. Dabei ist auch mehr Transparenz beabsichtigt. Transparenz sollte besonders auch für die Bewältigung der Krise gelten, in der wir leben.

Die Ursachen der Krise werden von vielen nur im fernen Amerika und bei einigen Bankern gesehen. Die sind gierig, wird gesagt. Die Regierungschefs der EU-Staaten scheinen nichts mit der Krise zu tun zu haben. Sie sind unschuldig. Wer sich in Unschuld badet, tut nichts zur Bewältigung der Krise! Ich glaube, zur Transparenz gehört auch, über die Fehler der Politik zu reden, die zur Krise beigetragen haben. Und dann natürlich auch über Banker. Transparenz ist angesagt im Kasino-Kapitalismus!

Wir sind gespannt auf die Ostseestrategie und ich würde dem Ratspräsidenten zustimmen, wenn er auf den Dialog mit Russland setzt. Wir wünschen uns die Unterstützung der Europäischen Union auch für die Absichten von Obama und Medwedjew bezüglich des Abbaus der Atomwaffen. Diese neue Chance zur Abrüstung sollte die Europäische Union nutzen.

Die schwedische Ratspräsidentschaft will die weitere Harmonisierung des Asylrechts. Zudem soll die Europäische Union für Arbeitsmigranten attraktiver werden. Die Asylpolitik soll eng mit der Entwicklungspolitik verknüpft werden. Gut, sagen wir, aber an den streng bewachten Außengrenzen der Europäischen Union, vor allem im Mittelmeer, sterben Jahr für Jahr Tausende Menschen auf der Suche nach Schutz vor Verfolgung, vor Armut, Naturkatastrophen und Kriegen. Trotz kostspieliger Grenzkontroll-, Überwachungs- und Datenerfassungssysteme zur Abwehr illegaler Migration fordert die GUE/NGL einen menschenwürdigen Umgang mit Flüchtlingen und Migranten sowie eine andere Wirtschafts- und Handelspolitik zur wirksamen Bekämpfung der Ursachen der Flucht.

Die schwedische Ratspräsidentschaft setzt auf inklusivere Arbeitsmärkte, um Vollbeschäftigung zu schaffen, und will deshalb Arbeitsmarktreformen und Maßnahmen zur Gleichbehandlung der Geschlechter anstoßen. Für ein Konzept für gute Arbeit, das Lohnsteigerungen unterstützt und in allen 27 Ländern den flächendeckenden gesetzlichen Mindestlohn einführt, sind wir auch. Wir wollen, dass die EU die Zielvorgabe zum Niveau von Mindestlöhnen in Höhe von mindestens 60 % des nationalen Durchschnittslohns vereinbart, um Armut trotz Erwerbsarbeit zu verhindern.

Ich begrüße ausdrücklich, was Sie zu Zypern gesagt haben, und wünsche Ihnen bei der Umsetzung der ehrgeizigen Klimaziele viel Erfolg!

3-057

Francesco Enrico Speroni, a nome del gruppo EFD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ho apprezzato della Presidenza svedese l'aver sottolineato temi che interessano i nostri concittadini, i nostri elettori, vale a dire l'ambiente e il clima, la crisi finanziaria, la tutela del posto di lavoro e la lotta alla criminalità, perché bisogna essere in sintonia con chi ci ha votato per fare bene il nostro lavoro. Noi non siamo né migliori né peggiori dei nostri elettori, ma penso che sia importante essere in sintonia con quello che loro ci chiedono e questi punti mi sembra vadano nella direzione che ho indicato.

Poi, naturalmente, dalle proposte bisogna passare ai fatti concreti e qui ci misureremo soprattutto nel processo di codecisione, in quanto saremo noi Parlamento e voi Consiglio a stabilire quelle norme che regoleranno la vita, gli affari e gli interessi dei nostri elettori e penso che questo sia il compito fondamentale di noi legislatori.

Dobbiamo superare la crisi di sfiducia che indubbiamente esiste. La scarsa partecipazione alle elezioni di questo Parlamento ne è un sintomo e per fare questo noi dobbiamo essere proprio in sintonia con la volontà dei nostri elettori. Dobbiamo anche evitare magari dei confronti: il suo paese confina con la Norvegia, io abito vicino alla Svizzera. Sono fuori dall'Unione europea, però vivono bene ugualmente, hanno gli stessi problemi, ma non è che stiano peggio di noi e lì bisogna vedere e dimostrare che vale la pena che ci sia l'Unione europea.

Questa penso sia una grande sfida e penso che con il contributo di tutti possiamo far vedere che l'Europa non deve essere sopportata, ma deve essere un'opportunità per chi ci vive e per chi ne è cittadino.

3-058

Barry Madlener (NI). – De Partij voor de Vrijheid is naar dit Parlement gekomen om op te komen voor de Nederlandse burgers, om het geld terug te eisen dat Nederland te veel betaalt aan dit geldverslindende en bureaucratische Europa. De Partij voor de Vrijheid is door de Nederlandse burgers in dit Parlement gekozen om duidelijk te maken dat de Nederlandse burger vindt dat de uitbreiding van de Europese Unie al veel te ver is gegaan.

Voorzitter, dit Parlement houdt zich bezig met taken die in de lidstaten zelf moeten worden geregeld. Wat onze partij betreft zou de Europese Unie zich alleen moeten bezighouden met economische en monetaire samenwerking. Met dat Nederlandse belang voorop kijken wij naar het Zweedse voorzitterschap, want het Zweedse voorzitterschap doet niets voor de Nederlandse burgers. U wilt gewoon doorgaan met de door de Nederlandse burgers verworpen Europese grondwet, die voor 99% hetzelfde is als het Verdrag van Lissabon. Ook doet u niets aan die peperdure maandelijkse verhuizing van

Brussel naar Straatsburg. Sterker nog, u heeft dat niet eens op de agenda gezet. Waarom niet? Het kost tientallen miljoenen euro's en de enige die hier misschien blij van wordt, is Ikea, die verhuisdozen en extra kastjes kan leveren.

Tevens willen wij dat de onderhandelingen met Turkije onmiddellijk worden beëindigd. Turkije is een islamitisch land en de islamitische ideologie staat haaks op onze westerse beschaving. Turkije ligt ook helemaal niet in Europa, maar in Azië, en het Turks lidmaatschap kost de Nederlandse burgers weer handenvol geld. Turkije kan een goede buurman zijn, maar hoort niet bij de Europese familie. De PVV staat voor een Europa van soevereine landen, maar onder Zweeds voorzitterschap wordt er verder gebouwd aan een federale superstaat waarin de lidstaten steeds minder zelf kunnen bepalen. Wij hopen dan ook dat de Ieren de moed hebben om opnieuw neen te zeggen tegen het Verdrag van Lissabon. De Ierse bevolking heeft nu de kans om de stem van de Europese burgers te zijn en ik wil u namens de Partij voor de Vrijheid vragen welke conclusies het Zweeds voorzitterschap zal verbinden aan de uitslag van het Iers referendum.

3-059

Fredrik Reinfeldt, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Låt mig först gratulera er alla kollektivt till att ha blivit valda till gruppledare. Jag vet att flera av er har blivit valda med mycket starkt stöd. Jag vet t.ex. att Martin Schulz blev omvald med mycket starkt stöd i den socialdemokratiska gruppen. Det är viktigt att starkt kunna representera sina respektive grupper.

Jag har väldigt mycket välkomnat den dialog som vi har haft och de konsultationer som jag fick i uppgift av Europeiska rådet under junimötet att inleda. Det har gjorts av EU-minister Cecilia Malmström. Det har också gjorts av mig själv både i telefonkontakter och också vid det möte som vi hade på en skärgårdsbåt när vi rörde oss genom vatten i Stockholm och då satt och diskuterade den uppkomna situationen. Jag hade fått i uppdrag att undersöka möjligheten att välja José Manuel Barroso, utpekad av Europeiska rådet, till kommissionens ordförande för en andra mandatperiod.

Flera av de frågor som ni berörde är de huvudfrågor som vi vill arbeta med under det svenska ordförandeskapet. Låt mig säga att vi sätter jobben främst. Vi vill se ett Europa där fler får arbete. Diskussionen måste utgå från hur man åstadkommer det. Jag tror precis som Joseph Daul påpekade att det handlar om innovation och utbildning, dvs. det som i grunden driver företagandet och möjliggör anställningsbarhet. Jag tror att Martin Schulz har rätt i att vi ska akta oss för att få ett Europa där vi konkurrerar med dåliga villkor. Den diskussionen har vi i Sverige, och den har vi runtom i Europa. Det är ingen bra utgångspunkt att försöka möta konkurrens med att ha låg eller ingen lön, utan det är med bra villkor som vi vill möta framtida konkurrens.

Låt mig nämna några andra saker som jag ser som mycket viktiga för att styra Europa genom krisen. Jag har sett hur kommissionen – och tycker själv att det är viktigt – har fått försvara den inre marknadens princip i en tid då många försöker rucka på den och få in protektionism. Det är så lätt att lyssna till dem som säger "Varför räddade ni inte jobben i just det här landet?", utan att se konsekvenser av om alla skulle agera likadant. Då skulle vi i grunden släcka ner frihandeln och möjligheten att ha gränsöverskridande handel. Det som i grunden har skapat rikedom och välstånd skulle mycket snabbt gå förlorat om vi inte på detta sätt har stått emot ropen på protektionism. Att slå vakt om den inre marknaden och den fria rörligheten tror jag är en viktig utgångspunkt för att säkerställa jobben.

Jag tror också mycket på det som har nämnts av flera av er, t.ex. att investera i människors kunskaper och säkerställa att det finns rörlighet i arbetsmarknaden. Jag tror exempelvis att just den fria rörligheten, också över gränser, är ett sätt att hantera det.

Jag tror precis som Martin Schultz, Rebecca Harms och Joseph Daul nämnde att det här också är tillfället att möta detta med en grön utveckling, att få fram de lågutsläppsekonomier som vi talar om världen över som ett sätt att också komma ur krisen. Det är viktigt hur vi styr finansiering och hur vi investerar. Jag vill också säga – jag håller med Guy Verhofstadt på den punkten – att våra svenska erfarenheter av vår krishantering under 90-talet var att inte tro att detta på ett bra sätt blandar sig med att tappa greppet om de offentliga finanserna. Jag har lärt mig att när underskotten blir stora och när det ska saneras är det människor med små marginaler och de som är mest beroende av välfärdsinstitutioner som får stå tillbaka. Därför är en politik som är aktsam om de offentliga finanserna en bra politik för människor som är fattiga eller som lever med små marginaler.

När det gäller klimatfrågan, som kommer vara vår huvudfråga att arbeta med inför Köpenhamnstoppmötet, vill jag säga att det stämmer att det finns mycket kvar att göra. Tiden är knapp.

Jag vill säga till Rebecca Harms att det är ovanligt att vi i Sverige får kritik för våra biståndsåtaganden. I Europa går i genomsnitt 0,4 procent av bruttonationalinkomsten till sådana åtaganden. Sverige är ganska unikt på så sätt att en procent av vår bruttonationalinkomst går till utvecklingsstöd. För mig hänger dessa frågor ihop. Vi har haft en egen genomgång under ledning av vår biståndsminister inom ramen för FN:s insatser. Vi har då analyserat just hur vi måste tänka klimatomställning i vårt utvecklingsarbete. Det går inte att bedriva utvecklingsinsatser om man inte samtidigt ser klimatomställningen och hur den redan påverkar fattiga delar av vår jord. Därför kan vi inte separera och säga att här är utvecklingspolitiken och där borta är klimatpolitiken, utan de hänger ihop och måste samverka.

När det gäller fördraget och till Martin Schulz vill jag säga att min roll är att se till att det finns ett fungerande europeiskt ledarskap i en svår tid. Vi måste kunna leverera svar till de medborgare som vill se oss agera mot finanskris och i klimatfrågor. Vi är alla politiskt verksamma och vet att i den politiska miljön, där vi blir inåtblickande och diskuterar namn och ledarskap, så uppfattar våra medborgare det som om vi har vänt ryggen mot dem. Vi tittar inåt.

Därför gör jag vad jag kan i min roll. Jag har i uppdrag från Europeiska rådet att säkerställa att vårt samarbete och vår respekt för den integritet som finns hos Europaparlamentet förenas av att vi är tydliga – det gäller både i form av Nice- och Lissabonfördrag – och nominerar en kandidat till posten som kommissionens ordförande. När det gäller José Manuel Barroso är det viktigt att konstatera att han hade ett enhälligt stöd i Europeiska rådet, att han var välkänd som kandidat och presenterad för väljarna redan före valet. Det gjorde det naturligtvis enklare för mig att agera – naturligtvis med respekt för att Europaparlamentet kommer att få tillfälle, när ni anser er vara redo att fatta beslut, att säga ja eller nej till den nominerade kandidaten från Europeiska rådet. Under tiden finns det tid för diskussioner, vilket jag vet att även José Manuel Barroso har förklarat, och för att föra den typ av samtal om hur den europeiska politiken ska utvecklas under de kommande åren. Jag hoppas att detta nu ska kunna gå att förena enligt den överenskommelse som har slutits. Det är vad Europas väljare nu förväntar sig, och därmed kan vi agera starkt tillsammans.

3-060

José Manuel Barroso, *Président de la Commission*. – Monsieur le Président, des questions importantes ont été soulevées, j'essaierai d'y répondre très brièvement.

Tout d'abord, la question importante de M. Schulz concernant les traités. Il rappelle notamment le rôle de gardien des traités de la Commission. À la Commission, nous estimons effectivement qu'il faut respecter les traités en vigueur. Le traité en vigueur, c'est le traité de Nice. Vous avez été élus en vertu du traité de Nice, vous tous qui siégez ici. Le Président de la Commission, s'il est élu maintenant, il sera élu comme vous, conformément au traité de Nice, évidemment.

Ceci dit, effectivement, nous allons avoir – je l'espère – le traité de Lisbonne. Il faudra procéder aux adaptations nécessaires à propos de la composition du Parlement, qui ne sera plus la même avec le traité de Lisbonne, puisqu'il y aura certaines adaptations, et il faudra faire de même pour la Commission. Néanmoins, à tous points de vue, le Conseil européen a respecté votre rapport – le rapport Dehaene – qui a été approuvé à une écrasante majorité. Quant au Conseil européen, avant de formaliser sa décision, il a procédé à des consultations qui ont d'ailleurs pris en considération – et c'est une grande première – le résultat des élections européennes, sans compter le fait qu'il y avait eu un candidat appuyé par une force politique.

À présent, il s'agit d'obtenir l'investiture du Parlement européen. Je tiens à répéter aujourd'hui ce que j'ai déjà dit dans une lettre envoyée au président du Parlement européen: je suis prêt à discuter, avec tous les groupes politiques qui le veulent, du contenu des lignes directrices pour la prochaine Commission. En tout cas, sur le plan institutionnel, c'est ma position.

Sur le plan politique, je tiens à souligner une chose très importante. Je crois qu'il est important de lier l'élection du Président de la Commission à l'élection démocratique qui a eu lieu, la vôtre. Vous avez été élus en vertu du traité de Nice et il me semble que le Président de la Commission devrait également avoir cette légitimité qui, d'une certaine façon, doit résulter de cette élection démocratique.

Par ailleurs, compte tenu de la crise économique et financière – et je crois que ceux qui soutiennent une Europe forte et qui veulent une Commission forte seront sans doute d'accord –, il ne faudrait pas mettre maintenant la Présidence de la Commission en suspens en attendant la finalisation de la ratification du traité de Lisbonne, que nous voulons tous – au moins la majorité d'entre nous –, alors que nous ne savons pas quand ce traité entrera en vigueur. Mettre en suspens la Commission européenne et sa Présidence alors qu'il y a une crise économique, une crise financière, une crise sociale, alors que des négociations très importantes nous attendent à Copenhague, cela ne me paraît pas très judicieux. Quoi qu'il en soit, c'est au Parlement européen de décider et je suis prêt à m'engager dans un débat démocratique comme je l'ai d'ailleurs fait il y a cinq ans.

3-061

On the second question about finance and the economy and what Mr Verhofstadt said: we can all have more ambition, and on that matter let me tell you that I share your ambition. But we cannot say that we did not adopt a European economic recovery plan, and that was the maximum that our Member States accepted.

The European Commission proposed more, but that was what our Member States accepted. I want to draw your attention to the fact that some Member States – no less influential at the beginning of this crisis – suggested not to have a coordination plan. Some others suggested a fiscal stimulus of 1%, and the European Commission came immediately to the proposal of 1.5%, and in fact the automatic stabilisers were around 5%. Apart from that, we took those important decisions in terms of balance-of-payment support to some non-euro-area members and also some initiatives at global level.

So you may count on the Commission to do everything we can do to reinforce the European level and a common approach, let us have no ambiguity about it. But, also, let us be honest with ourselves: we are not the United States of America – we are not an integrated nation state – so of course we have different situations. You cannot ask Germany and Latvia to do the same thing. We have countries in Europe that are under balance-of-payment support, so of course we cannot have a one-size-fits-all approach. We have to have a common approach but with specific national responses, because that is the reality we are facing in European and will face in the near future.

We have mainly national budgets. So I share your approach to have a more coordinated European plan, namely to get out of this crisis and to build this kind of smart green growth we want; but at the same time we have to accept that we have 27 national budgets, we have 27 finance ministers, we have 27 national banks apart from our European Central Bank, and it is very important to reinforce the euro and to have economic policies and financial policies that are sustainable. If not, we will put the euro, one of the great successes of European integration, at risk.

Finally, on the question of climate change, once again we can always have more ambition. But for me it was very important that Prime Minister Reinfeldt was with me recently in L'Aquila, when we heard the Secretary-General of the United Nations say: 'You are the locomotive of the world'. We can always have more ambition, but the European Union is leading the fight against climate change in the world.

No one is being more ambitious than we are, so of course I would expect at least a word of recognition in terms of the work done by this Commission, together with our Member States, to put forward ambitious proposals. Let us now try to convince others, because we need others – because the problem of climate change is not just a European problem, it is a problem for our planet. With your support I believe we can achieve success at the Copenhagen Conference.

(Applause)

3-062

Gunnar Hökmark (PPE). – Herr talman! Som svensk är det med stolthet som jag lyssnar på det svenska ordförandeskapets prioriteringar och dessutom kan hälsa Sveriges statsminister välkommen tillbaka hit än en gång.

De utmaningar vi har är rätt betydande. Vi har 20 år av fantastisk mirakulös omvandling av Europa bakom oss, som har lett till att vi idag har en av de tidiga företrädarna för frihetsrörelsen Solidaritet som talman för Europaparlamentet. Det är ideal som demokrati, frihet, rättsstat, marknadsekonomi som har gett oss 20 år av fantastisk utveckling.

Nu lever vi i en ny omvandlingens tid med ett nytt fördrag, klimatfrågan som ställer krav på en konsekvent politik som kan ha global genomslagskraft och den ekonomiska krisen. Då är det viktigt att vi har ett ordförandeskap, men också ett parlament, som är förmöget att se till att vi får stabilitet när det gäller offentliga finanser, stabilitet när det gäller den inre marknaden och stabilitet när det gäller öppenhet för handel och rörelse över gränserna som kan bidra till att få oss ut ur krisen.

Jag skulle vilja sätta perspektivet ytterligare ett steg framåt. De beslut som vi nu lägger grunden för genom det svenska ordförandeskapet och i detta parlament kommer också att avgöra hur Europa och Europeiska unionen kommer att se ut efter krisen – vilken dynamik vi kommer att ha på de finansiella marknaderna och vilket förtroende och trovärdighet de kommer att ha och vilket utrymme vi kommer att ha för innovation och företagande, för investeringar och nya jobb.

Om det var en sak som valet till Europaparlamentet visade så är det att Europas medborgare vill ha mindre byråkrati och regleringar och mer öppenhet – över gränserna och ut gentemot världen. Det är den öppenheten som kommer att vara avgörande för Europas förmåga att vara en ledande kraft för de värden som för 20 år sedan började omvandla Europa och som vi kan bidra till i världen med.

(Applåder)

3-063

Marita Ulvskog (S&D). – Herr talman! Jag vill först tacka den svenske statsministern för presentationen av vad han och hans regering vill göra under det närmaste halvåret.

Vi vet att utgångsläget är tufft, krisen är djup. Det handlar om jobben, det handlar om dramatiskt växande klyftor, det handlar om en ungdomsgeneration som går rakt ut i arbetslöshet och det handlar förstås om miljö- och klimatkrisen.

Det här har också beskrivits av statsminister Fredrik Reinfeldt, men det som överraskar är slutsatserna. Det som lyfts fram som den centrala frågan för det svenska ordförandeskapet är inte jobb eller investeringar, utan medlemsländernas förmåga att upprätthålla budgetdisciplin. På väg mot 27 miljoner öppet arbetslösa i EU så är det alltså det tydligaste beskedet från det svenska ordförandeskapet: budgetdisciplin. Det är illa, och också oroande.

Här har Reinfeldts parti – i motsats till vad som tidigare sagts här – ett historiskt inrikespolitiskt tungt bagage att bära på. Den förra konservativa svenska regeringen ledde Sverige in i ett ekonomiskt sönderfall, och det var en socialdemokratisk regering som fick ägna tio år till att sanera de offentliga finanserna. Men gamla inrikespolitiska tillkortakommanden kan ju inte få bestämma dagordningen för hela EU i ett läge när vi befinner oss i allvarlig kris. Det som krävs är stora investeringar i jobb, utbildning och grön omställning, inte att man med budgetdisciplin sätter anorektiska ekonomier på svältkur.

Europafackets generalsekreterare John Monks har också uttryckt oro över att den sociala dimensionen i det svenska ordförandeskapet är så lågt prioriterad. Mest vackra ord, säger Monks, väldigt lite av reella planer. Vi känner samma oro i min partigrupp och det omfattar också löntagarnas fackliga rättigheter, som Martin Schulz redogjorde för i sitt inlägg. Efter Lavaldomen och efter Viking-, Rüffert- och Luxemburgdomarna så har löntagarnas villkor försämrats. Deras rättigheter har försvagats.

Vad jag och min grupp vill ha från det svenska ordförandeskapet är ett konkret åtagande om att EU:s löntagare ska få sina fulla fackliga rättigheter tillbaka. De fackliga rättigheterna måste gå före den fria rörligheten. Det måste vara väldigt tydligt. Vi vill inte leva i ett Europa där krisen möts med budgetdisciplin och med konfrontation. Står denna fråga på dagordningen över huvud taget, vill jag fråga den nye ordföranden, statsminister Fredrik Reinfeldt.

3-064

Marielle De Sarnez (ALDE). – Monsieur le Président, deux questions se posent à nous. La première, c'est la question de la crise. Tout le monde le sait, il faut une réponse cohérente et commune à la crise économique et sociale et donc un plan de relance européen pour porter les investissements et pour soutenir l'emploi. L'Europe doit vraiment se montrer aujourd'hui plus attentive, plus proche de nos concitoyens dans les difficultés qu'ils traversent. Elle doit aider davantage ceux qui sont frappés par la crise. De ce point de vue là, il y a urgence.

La deuxième question, c'est finalement la question du nouveau modèle de développement qui doit émerger à l'issue de la crise, un modèle plus sobre, plus juste et plus durable, qui mette la finance au service de l'économie réelle, qui développe de nouvelles formes de solidarité entre Européens, qui prenne en compte les enjeux sociaux et environnementaux dans les échanges internationaux et qui réforme en profondeur nos relations avec les pays les plus pauvres de la planète, et je pense notamment à l'Afrique.

À ces deux questions majeures s'ajoute une exigence démocratique qui concerne le processus dont vous avez la charge, vous, Présidence suédoise. Cécilia Malmström – que je suis heureuse de saluer aujourd'hui – le sait mieux que quiconque, il y a des différences très importantes entre le traité de Nice et le traité de Lisbonne concernant ce processus de désignation: majorité simple d'un côté, majorité qualifiée de l'autre, désignation d'un côté, proposition de l'autre, nombre de commissaires qui divergent selon l'un ou l'autre des traités. Moi, je vous demande vraiment que soient respectés l'esprit et la lettre des traités. Cela relève de votre responsabilité et c'est très important pour la crédibilité de nos institutions. Par avance, je vous en remercie.

3-065

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Herr talman! Gratulationer till er utnämning! Jag vill först berömma regeringen för att ni har ett ärligt engagemang för Östersjön och där hoppas jag att vi kommer vidare. Ni har också en förvånansvärt bra klimatretorik. Vad jag nu efterlyser är givetvis klimatpraktik också. Ni talar ofta om att Europa och Sverige står för en liten andel av jordens utsläpp, men om vi bara är åtta procent av jordens befolkning i EU-länderna, och släpper ut 30 procent, då är det också vårt ansvar att ta en stor del av klimatarbetet på allvar. Det är här jag saknar de konkreta frågorna.

Hur går ni vidare med IPPC-direktivet om industriella utsläpp? Hur går ni vidare med illegal avverkning? Hur går ni vidare med energieffektivitetsnormer för byggnader och hur går ni vidare med att flyget inte kan fortsätta att släppa ut och slippa betala de 14 miljarder euro i energiskatt som de borde betala?

Sen vill jag också ta upp Stockholmsprogrammet och Acta. Beträffande Acta måste se till att här blir öppenhet. Tyska författningsdomstolen har sagt att länderna måste få mer inflytande, att parlamenten måste få mer inflytande. Vi behöver öppenhet i Acta-förhandlingarna. Vi kan inte gå ensidigt mot övervakning. Samma sak gäller min hemstad, och Stockholmsprogrammet. Låt det bli ett namn som förknippas med EU:s övergång från terrorparanoia till mänskliga fri- och rättigheter och med att asylrätten förstärks och integriteten skyddas. Då har vi nått framgång med det.

3-066

Vicky Ford (ECR). – Mr President, I would like to congratulate the Swedish Presidency for prioritising economic challenges. Whilst we have economic uncertainty, our ability to face any of our other challenges is obviously diminished. You are right to prioritise the need to restore public finances: the extraordinarily high levels of public debt pose great and long-term threats that, unless we face up to them now, may be with us for many decades. But restoring health to financial institutions is also key to regaining the confidence of consumers and returning economic growth, let alone taxpayers' money.

In your priorities you discuss the importance of the supervisory framework. I would add that regulatory clarity is vital. These industries are, as we all know, global industries. The capital, the talent and the individual enterprises are highly fluid. They need workable and defined legislative timetables, prioritisation of legislation and proper consultation.

I welcome your commitment to work alongside the G20, because if we get out of step and go unilateral in the EU we risk not only putting borrowers and investors at a competitive disadvantage but also causing industries to relocate outside...

(The President cut off the speaker.)

3-067

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – Herr talman! Först vill jag naturligtvis gratulera till talmansuppdraget och samtidigt tacka för de intressanta åsiktsutbyten vi hade under valperioden. Herr statsminister och kolleger! Jag tackar för redogörelsen för ordförandeskapets program. Jag är övertygad om att det svenska ordförandeskapet organisatoriskt kommer att bli en stor framgång och att det kommer att skötas alldeles utmärkt av den kompetenta svenska statsförvaltningen.

Politiskt delar jag naturligtvis ordförandeskapets uppfattning om de två stora kriserna – den ekonomiska krisen och klimatkrisen – och det är de prioriterade frågorna, självklart. Men det jag saknar är en analys. Den ekonomiska krisen och klimatkrisen är ingen förutbestämd ödesutveckling. Kriserna har sin grund i politiskt fattade beslut. Det är positivt för det innebär att vi också kan lösa kriserna genom politiska beslut, men jag saknar en annorlunda, förändrad politik från ordförandeskapet. Det är samma ekonomiska politik som inte tar social hänsyn eller miljöhänsyn.

Det jag gemensamt med många av medborgarna saknar i programmet är löntagarnas rättigheter, som har fokuserats efter domarna i domstolen, och de sociala frågorna, där vi inte får några svar. Inte heller den välkända, progressiva jämställdhetspolitiken har vi hört någonting om. När det gäller Stockholmsprogrammet säger man att det ska skapa trygghet, men i praktiken är det ett kontrollsamhälle som växer fram, som hotar den personliga integriteten. Vi kan aldrig acceptera inskränkningar i asylrätten eller att våra fri- och medborgerliga rättigheter inskränks i det här programmet. Vi kräver en human asyl- och invandringspolitik.

3-068

Timo Soini (EFD). – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Ruotsi on perinteisesti kunnioittanut ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

Ruotsin kansa äänesti aikoinaan euroa vastaan, ja te olette kunnioittanut sitä päätöstä, vaikka itse ajoitte sitä voimakkaasti. Siksi on hieman kummallista, että nyt Irlannin kansa joutuu äänestämään uudelleen nopeasti täsmälleen samasta sopimuksesta.

Pohjoismainen ja ruotsalainen tapa on, että kunnioitetaan kansan ääntä. Toivotan teille tässä haasteessa, jonka edessä te nyt olette, onnea ja menestystä. Toivon, että te kunnioitatte parhaimman pohjoismaisen demokratian arvoja – ei pakolla vaan yhteistyöllä.

Olen erittäin hyvilläni siitä, että mainitsitte Itämeren, ja tuen tässä asiassa teitä täydesti. Itämeri on vaikeuksissa, se on kuolemansairas, se pitää pelastaa. Pohjoinen ulottuvuus jäi kuitenkin puuttumaan, ja toivon, että te teette sen eteen paljon, vaikka ette sitä maininnutkaan.

3-069

Hans-Peter Martin (NI). – Herr Präsident! Wir brauchen eine Revolution der Demokratie. Wir brauchen kühne Demokraten und wir brauchen dringend in dieser neuen Zeit ein spannendes, tatsächlich funktionierendes, demokratisches Europa.

Künstlern, und dabei vor allem freien Schriftstellern, kommt beim Werden eines solchen neuen Europas eine identitätsstiftende Rolle zu. Ihre unzensierte Fantasie vermag die Dämonen der Bürokratie und der Demokratiezerstörung in Schranken zu weisen. Denn letztlich sind es packende Ideen, die am Anfang gesellschaftlicher Veränderungen stehen. Wer mit hoffnungsbestärkenden Visionen – und da waren die Schweden historisch richtig gut darin, und da vertraue ich jetzt auch gerade auf meine ehemalige Kollegin Cecilia Malmström – in die Köpfe der Menschen vordringt, kann auch ihre Herzen gesellschaftspolitisch zum Schlagen bringen.

So habe ich ganz bewusst zu Beginn dieses letzten Wahlkampfes, der große Veränderungen gebracht hat, den Schlussabsatz in meinem neuen Buch verfasst. Und das ist mit viel Hoffnung verbunden, dass gerade Sie aus Schweden mit Ihrer großen demokratischen Tradition und auch Transparenz jetzt die Zeichen der Zeit erkennen. Wir sind nicht nur mit der Wirtschaftskrise konfrontiert – und hier haben die Schweden Geschicklichkeit bewiesen, indem sie sie weitgehend vermieden haben –, sondern wir haben es vor allem mit einem ziemlich bedrohlichen Rechtsruck zu tun. Und deswegen bin ich ganz fest der Meinung, dass wir Demokraten gemeinsam für echte Transparenz und gerade auch als Demokraten gemeinsam für den Kampf gegen rechts außen eintreten müssen!

3-070

PRESIDENZA DELL'ON. GIANNI PITTELLA
Vicepresidente

3-071

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Hartelijk dank voor de ambitieuze plannen die u hier voor het komend halfjaar heeft neergelegd. Ik kan u zeggen dat wij hoge verwachtingen van u hebben, want u heeft de reputatie zich van jongs af aan te hebben ingezet voor de Europese eenwording en voor onze Europese waarden. Het is belangrijk dat de oplossingen die wij bieden en waaraan u werkt om uit de economische crisis te komen, onze sociale markteconomie versterken.

Het is tevens belangrijk dat deze oplossingen niet alleen iets opleveren voor onze burgers vandaag en morgen, maar ook voor de toekomst van onze kinderen. Daarom is het zo belangrijk om voort te bouwen aan een duurzame economie en aan het voorkomen van de klimaatverandering. Het is goed dat u daaraan in uw programma een zo belangrijke prioriteit verleent. Ik hoop van harte dat uw inzet in dezen ertoe bijdraagt om de lidstaten dichter bij elkaar te brengen en dat u in de aanloop naar de Conferentie van Kopenhagen ook de grote spelers op wereldschaal ertoe weet te bewegen daadwerkelijk te gaan bijdragen aan een oplossing van de klimaatverandering.

Voorzitter, de sociale markteconomie houdt ook in dat duurzame overheidsfinanciën belangrijk zijn, want de overheidstekorten vormen een last voor toekomstige generaties. Daarom is het belangrijk het stabiliteits- en groeipact te respecteren en het is ook goed dat u dat uitdrukkelijk heeft genoemd.

Voorzitter, het is ironisch, maar de financiële crisis brengt IJsland dichter bij de Europese Unie. Ik hoop dat het Zweeds voorzitterschap gastvrij is, maar tevens streng erop toeziet dat ook IJsland gaat voldoen aan de eisen voor toetreding, en de verplichtingen in verband met de Europese wetgeving en jegens de Europese lidstaten respecteert.

3-072

Hannes Swoboda (S&D). – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident! Sie werden gestatten, dass ich in diesem Zusammenhang insbesondere auch Herrn Carl Bildt anspreche, weil ich als erstes Thema die Frage der Erweiterung, insbesondere auch auf dem Balkan, anschnitten möchte.

Sie haben erwähnt, dass dieser Erweiterungsprozess langsamer vor sich gehen wird, als sich das manche auf beiden Seiten gewünscht hätten. Dennoch ist es ganz wichtig, klare Signale zu geben. Ich erwarte mir von der schwedischen Präsidentschaft, dass man den Menschen insbesondere auch in Südosteuropa hilft, die Probleme, die da sind – auch die zwischenstaatlichen Probleme –, zu überwinden, sodass sie Hoffnung haben, dass der Weg nach Europa nicht abgeschnitten wird, sondern fortgesetzt werden kann, selbst wenn es vielleicht etwas länger dauert. Aber die entsprechenden Vorbereitungen sind natürlich von diesen Ländern zu treffen.

Zweitens darf ich zu einem anderen Thema kommen, das Sie angeschnitten haben, nämlich die Frage der Umstrukturierung der Wirtschaft, der Verbindung von Ökologie und Wirtschaftspolitik. Es ist schon angekungen, dass wir Sie da voll unterstützen. Ich glaube, dies ist eine wichtige europäische Aufgabe. Es stimmt, dass wir hier ganz weit vorne liegen, aber dennoch müssen wir noch viel erledigen. Gleichzeitig nimmt auch die Arbeitslosigkeit zu. Was wir heute in Europa an Arbeitslosigkeit sehen, ist noch nicht das Maximum. Es wird weiter gehen. Leider!

Daher ist es ganz wichtig, auch die andere Seite, die soziale Seite, zu erwähnen. Denn wir werden nur dann breite Unterstützung für die ökologische Umstrukturierung der Wirtschaft bekommen, wenn die Menschen das Gefühl haben, dass auch ihre sozialen Bedürfnisse, ihre sozialen Nöte ernst genommen werden.

Gerade aus den nordischen Ländern gibt es viele gute Beispiele einer aktiven Arbeitsmarktpolitik. Wir können weder als EU noch als Einzelstaaten Arbeitsplätze schaffen, aber wir können Menschen, die ihren Arbeitsplatz verlieren, helfen, möglichst rasch wieder Arbeit zu finden. Das ist das, was wir unter sozialem Europa verstehen: jene aktive Arbeitsmarktpolitik, die wir in den einzelnen Mitgliedstaaten brauchen, bei der aber auch die Europäische Union, der Rat, klare Signale geben muss. Die Umstrukturierung der Wirtschaft in Richtung Ökologie heißt nicht mehr Arbeitslosigkeit, sondern letztendlich weniger Arbeitslosigkeit. Das ist das, was wir fordern!

3-073

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman! Herr rådsordförande! Gott att se er här! Utmaningarna är många i denna stormiga tid: en svår ekonomisk nedgång, osäkerheten kring Lissabonfördraget och förhandlingarna inför klimattmötet i Köpenhamn. Ni har att göra.

Herr statsminister, några viktiga punkter. Ni har också att övertyga era kolleger i rådet att protektionism är en styggelse. EU:s styrka är öppna gränser och fri handel. Statsstöd för att rädda bilindustrin är inte lösningen. Finanskrisen pockar på en global nyordning, men regelverket måste vara balanserat utformat utan överreglering. I höst, som några har sagt här, måste EU komma en bit närmare en anständig asylpolitik. Energipolitiken, precis som några har sagt, kräver både realism och solidaritet. Inga nya gaskriser, inget ensidigt beroende. Internet var en viktig fråga i valrörelsen. Sverige har här ett stort ansvar för att föra det s.k. Telekompaketet i hamn. Rättssäkerheten ska gälla också i den virtuella världen.

Jag hade hoppats att parlamentet under denna session skulle godkänna utnämningen av José Manuel Barroso för en ny femårsperiod som ordförande för kommissionen. Nu blir det inte så, det beklagar jag. Nu är inte tid för EU att ägna sig åt institutionella maktstrider. Nu är tid för politiskt ledarskap och handlingskraft.

Euron har visat sin styrka. När tror statsministern att vi i Sverige är beredda att bli fullvärdiga EU-medlemmar och ha euron också i våra fickor? Tack, och som vi säger i mitt parti: Lycka till!

3-074

Satu Hassi (Verts/ALE). – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Ruotsilla on nyt valtava vastuu ihmiskunnan tulevaisuudesta. Pääministeri Reinfeldt, puhuitte aivan oikein ilmastokriisistä.

Tiedämme, että lähivuosikymmeniksi tarvittava teknologia on olemassa, ja kohtuulliseen hintaan, mutta vaikeinta on se, että ilmastonsuojelu on ennennäkemätön haaste ihmiskunnan yhteistyökyvyille. Valitettavasti nykyiset neuvottelut muistuttavat lähinnä kuurupiilon ja omakehukilpailun yhdistelmää.

Euroopan unionilla pitää nyt olla rohkeutta tehdä ehdotus, ei vain EU:n omista päästövähennyksistä, vaan taakanjakoperiaatteesta, jonka mukaan kaikki teollisuusmaat toteuttavat IPCC:n ohjeen mukaiset päästövähennykset. Tärkeintä on, että saamme aikaan päästövähennystavoitteet vuodelle 2020. Toiseksi on ymmärrettävä, että kehitysmaat eivät kykene mukautumaan riittäviin päästörajoituksiin ilman meidän uudentasoista rahallista apuamme, myös siitä EU:n on kyettävä tekemään ehdotuksia.

3-075

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – Panie Premierze! Z wielką uwagą wysłuchaliśmy Pańskiego wystąpienia i pragnę wyrazić nadzieję, że najważniejsze punkty programu zostaną z sukcesem zrealizowane.

Chciałem wszelako zwrócić uwagę na trzy wyzwania. Po pierwsze, solidarność europejska, szczególnie niezbędna w czasie kryzysu finansowego. Nie może być bowiem tak, i nie możemy się na to zgodzić, iż dochodzi do przypadków nierównego traktowania poszczególnych krajów europejskich. Nie może być tak, że jednym pozwala się na dotowanie sektora bankowego, a drugich piętnuje się za próby wzmacniania sektora stoczniewego. To nie jest solidarność, to jest hipokryzja.

Po drugie, cieszymy się, że strategia Morza Bałtyckiego stanowi jeden z priorytetów prezydencji szwedzkiej. To jest ważny teren współpracy makroregionalnej. Należy chronić tamtejszy ekosystem przed zagrożeniami takimi jak bardzo niebezpieczny, a także finansowo absurdalny projekt Nord Stream. Należy także wspomnieć o konieczności dywersyfikacji energetycznej.

Po trzecie pamiętajmy, że Moskwa nie ogranicza się tylko do zakręcania kurka, o czym przekonała się Gruzja. Mam nadzieję, że przejmując ster Unii na kolejne 6 miesięcy, Szwecja będzie równie zdecydowana jak minister Carl Bildt, który napiętnował rosyjską agresję na Gruzję. Wierzę, że prezydencja szwedzka sprostą tym wyzwaniom, może liczyć na nasze poparcie.

3-076

Morten Messerschmidt (EFD). – Hr. formand! Der er to slående ting, når man læser det svenske formandskabsprogram igennem. For det første alle løfterne om, hvordan man skal bruge EU til at skabe bedre økonomi til at løse klimaproblemerne osv., men ikke et ord om de problemer, som EU skaber. De problemer, som EU har skabt på vores arbejdsmarkeder, de problemer, som EU har skabt i vores fiskerisektor, i vores økonomi, ved kriminalitetsbekæmpelsen osv. Det er den første helt slående betragtning, man må gøre sig, når man læser det svenske formandskabsprogram igennem, er at EU kun er løsninger, EU er ikke et problem. Det siger mere om det svenske formandskab, end det siger om EU. Den anden er, at man ikke med et ord nævner, at man den 2. oktober skal have en af de mest afgørende dage i hele EU's historie, og det under svensk formandskab. Nemlig den anden afstemning. Der er ikke et ord om, hvad det svenske formandskab vil gøre for at sikre, at de såkaldte garantier, man har givet til irerne, også vil blive betragtet som garantier. Vi har før set, hvordan man har snydt folk, snydt med afstemninger og snydt demokratiet. Hvad vil det svenske formandskab gøre, for at det ikke sker igen?

3-077

Werner Langen (PPE). – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Herr Kommissionspräsident! Ich möchte die Schweden begrüßen und dazu beglückwünschen, dass sie – wie der Ministerpräsident gesagt hat – in einem langen Prozess den Weg nach Europa gefunden haben. Wir freuen uns sehr, dass die Schweden heute zu den besten Europäern gehören!

Sie haben Ihr Programm vorgestellt: sehr ehrgeizig, sehr ambitioniert! Aber ich möchte Sie bitten, einmal zu prüfen, ob Schweden den Schritt wagt, auch nach den Erfahrungen der Finanzmarktkrise dem Euro beizutreten – insbesondere weil Sie gesagt haben, der Stabilitäts- und Wachstumspakt muss eingehalten werden! Sie haben ja keine *Opt-out*-Klausel wie z. B. Großbritannien und Dänemark, und Sie erfüllen die Bedingungen jetzt. Haben Sie in Ihrer Ratspräsidentschaft den Mut, Europa weiter zu stabilisieren und Mitglied der Eurozone zu werden!

Herr Ministerpräsident, ich halte Ihre Schwerpunkte mit der Klimapolitik, der Ostseestrategie für richtig gesetzt, aber was Ihr Programm angeht, wie es schriftlich vorgelegt wurde, habe ich die Bitte: Kümmern Sie sich noch mehr als vorgesehen um die Bewältigung der Finanzmarktkrise! Alle anderen Projekte werden keine Chance haben, wenn die Finanzmarkt- und Wirtschaftskrise nicht baldmöglichst gelöst wird. Und dafür brauchen wir klare Regeln. Es genügt nicht, dass die Londoner City jetzt wieder die Richtung bestimmt. Wir brauchen in der sozialen Marktwirtschaft klare Regeln, weil Marktwirtschaft ohne Regeln nicht handlungs- und nicht mehrheitsfähig ist. Und deshalb sollten Sie nochmals überprüfen – bei allem Wohlwollen für Ihr Programm –, ob Sie das Thema Bewältigung der Finanzmarktkrise nicht noch höher ansetzen, als Sie es bisher getan haben. Vielen Dank und viel Glück in einer schwierigen Umbruchzeit!

(Beifall)

3-078

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor Presidente, señor Presidente del Consejo, todos hemos seguido con mucho interés y apreciado el programa de la Presidencia sueca, que tiene una prioridad económica y energética clara, porque la prioridad de la Unión Europea es contribuir al relanzamiento de la economía y de la generación de empleo, frenar el desempleo y lograr que la reunión de Copenhague, en diciembre de 2009, sea un éxito.

Pero yo llamo la atención sobre un objetivo de carácter político, cívico y democrático, que es la sustitución del programa de La Haya por el programa que llevará el nombre de la capital sueca: Estocolmo. El programa que sintetiza las realizaciones del espacio de libertad, seguridad y justicia de los últimos cinco años, que han sido muy notables en armonización, en reconocimiento mutuo y en fortalecimiento del principio de confianza en materia de derechos fundamentales y protección judicial, pero también en cooperación activa.

En este ámbito, le invito a ser ambicioso: primero, desde el punto de vista sustantivo, porque todo lo relativo a la gestión de la frontera exterior, la inmigración, el asilo, el refugio y la lucha contra los tráfico ilícitos, el crimen organizado y el terrorismo se presta fácilmente a la desviación hacia posiciones reaccionarias que contradigan el acervo de derechos fundamentales que debe distinguir a la Unión Europea y con el que tanto se identifica Suecia, respetuosa de la transparencia y los principios democráticos.

En segundo lugar, le invito a ser ambicioso, también con las formas, porque la Presidencia sueca va a abrir paso, con toda probabilidad, a Lisboa, que significa, en primer lugar, que desaparece ese doble marco, muchas veces confuso, entre el tercer pilar y el primer pilar, pero también, y sobre todo, significa el refuerzo de este Parlamento en el seguimiento de las iniciativas legislativas que en el programa de Estocolmo ponga en marcha la Presidencia sueca.

Y eso significa que lo que hasta ahora ha sido señalado muchas veces en el «debe» de Bruselas o del Consejo ahora será también responsabilidad de este Parlamento.

3-079

Lena Ek (ALDE). – Herr talman! Självklart är jag mycket glad och stolt över att se min regering i det svenska ordförandeskapet och jag tycker också att det i programmet finns mycket bra när det gäller lösning av klimatjobb, finanskrisen, Köpenhamnskonferensen, Östersjöstrategin, gemenskapspolitiken, utvidgningen, Island, Kroatien, Turkiet osv. Men jag tänkte att jag ser en annan fråga, en viktig framtidsfråga, dvs. det öppna Europa, integritet och yttrandefrihet.

I dag möts ministrarna i Stockholm för att diskutera Stockholmsprogrammet. Det som är bra är att detta är strategin för den lagstiftning som nu ska utarbetas. Det finns delar i förslagen som vi har längtat efter länge. Det blir äntligen en ratificering, hoppas jag, av den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter. Barns rättigheter och brottsoffers rättigheter. Det går att göra något väldigt bra av detta, men det finns också nackdelar, nämligen det hot mot det öppna samhället som finns i Stockholmsprogrammet.

Hot mot det öppna samhället måste bekämpas med det öppna samhällets metoder. Delar av det som finns i Stockholmsprogrammet är varken liberalt, humant eller framsynt. Att registrera vårt resande, att masslagra personliga kännetecken och systematisk kartläggning av ekonomiska transaktioner är varken liberalt, tolerant eller framsynt. Låt Stockholm stå för öppenhet, frihet och tolerans. Inte registrering, övervakning och intolerans. För övrigt anser jag att vårt arbete i Strasbourg ska läggas ner.

3-080

Presidente. – Prima di dare la parola all'onorevole Stolojan volevo esprimere un saluto ad un nostro ospite, un bimbo che è seduto alla sedia 505. Mi fa particolarmente piacere che i bambini siano vicini alle problematiche europee e alle nostre istituzioni perché bisogna crescere europei dai primi anni della propria vita.

3-081

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – Doresc succes președinției suedeze și consider că prioritățile expuse sunt cele pe care le așteptam. Următoarele șase luni sunt decisive pentru cetățenii europeni ca și pentru Uniunea Europeană, sunt

decisive dacă țările noastre vor ieși din criză în anul viitor sau, dimpotrivă, anul viitor va fi în continuare un semn mare de întrebare.

Sunt multe propuneri care se fac, programe noi, dar cred că este timpul să facem o evaluare a impactului pe care programul de redresare economică pe care Comisia Europeană l-a lansat la începutul anului, dacă are impact, ce impact are, să facem o analiză și a bugetului Uniunii Europene pe acest an, să vedem ce activități nu se mai fac și ce resurse avem posibile de disponibilizat în continuare pentru a veni cu noi măsuri.

De asemenea avem proiecte de investiții pentru sectorul de energie aprobate deja din acea sumă de circa trei miliarde de euro și va trebui să facem pași concreți în realizarea acestor proiecte. Vreau să mulțumesc președintelui Barroso pentru contribuția deosebită avută la lansarea în viață a proiectului Nabucco.

În sfârșit, doresc să nu uitați angajamentul politic al Uniunii Europene pentru ca și alte țări să ajungă să adere la Uniunea Europeană.

3-082

Proinsias De Rossa (S&D). – Mr President, we will not overcome the deep financial, economic and jobs crisis – or climate change – as independent, protectionist nation states. Without Europe and the euro we are sunk as a continent, but neither can we continue as a union as though nothing was wrong except a few greedy bankers: budgeting discipline will not solve the problem.

The system is broken and must be deeply reformed. Already the financial institutions are resisting the regulations we need to prevent a future meltdown. We need more integration of our social and economic and climate and energy policies, with the objective of job retention and creation with decent living and working conditions. We need a breakthrough in the climate change summit in December. We need, more than ever now, a recommitment to the Millennium Development Goals and, more immediately, Mr President-in-Office, I regret you did not call for an immediate lifting of the siege of Gaza or indicate any wish to re-energise the search for peace alongside President Obama.

As a Member from Ireland, I would like to remind the House that political irony is a trait much appreciated in Ireland. Jonathan Swift, the author of *Gulliver's Travels*, once proposed to the British Government that the way of solving poverty in Ireland was to encourage us to eat our babies. Well, I do not think the historical irony of the United Kingdom Independence Party proposing to come to Ireland to campaign for the independence of the United Kingdom from the European Union will be lost on the people of Ireland as a subject for a good belly laugh. It will be something to see Mr Nigel Farage, dressed in his Union Jack and leprechaun hat, arm in arm with Gerry Adams, the former leader of the IRA, and Joe Higgins, my colleague up here in the back, calling for a 'no' vote on the Lisbon Treaty, each with their own lemming-like contradictory agendas. I am confident the Irish people will tell this particular circus what they told Libertas: get lost!

(Applause)

3-083

Μαριέττα Γιαννάκου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, το πρόγραμμα της Σουηδικής Προεδρίας πράγματι περιλαμβάνει όλα τα σημαντικά ζητήματα που έχουν σχέση με την εποχή μας: πραγματικότητες και το μέλλον.

Ξεκινώ από την οικονομική κρίση. Θεωρώ ότι η Σουηδική Προεδρία θα πρέπει να μπει βαθύτερα στο ζήτημα αυτό. Η κοινωνική οικονομία της αγοράς χρειάζεται επενδύσεις στην πραγματική οικονομία και όχι απλώς σε χρηματοπιστωτικά προϊόντα σαν αυτά που μας οδήγησαν στην κατάσταση που έχουμε σήμερα.

Το ζήτημα του κλίματος και της αειφόρου ανάπτυξης, που περιλαμβάνει και την κοινωνική ανάπτυξη, καθώς και το ζήτημα της εργασίας, ασφαλώς είναι σημαντικότερα ζητήματα. Αλλά και εδώ χρειάζεται πραγματική επένδυση στην οικονομία και περισσότερος έλεγχος. Μια οικονομία της αγοράς που προσπαθεί να γύρει προς το *laissez faire - laissez passer* δεν είναι αυτό που μας χρειάζεται στην Ευρώπη.

Τα ζητήματα της εγκληματικότητας, των εσωτερικών υποθέσεων και της δικαιοσύνης μάς πραγματικά αφορούν όλους. Είναι βέβαιο ότι το οργανωμένο έγκλημα δεν είναι πια αυτό που ήταν και είναι βέβαιο ότι έχει σχέση με την τρομοκρατία και με κάθε είδους παραβατικότητα, άρα χρειάζονται διαφορετικές προσεγγίσεις.

Νομίζω ότι αυτό που έχει περισσότερη σημασία είναι να δούμε επίσης, σε σχέση με τη μετανάστευση μεγάλου αριθμού πολιτών τρίτων χωρών, αν πέτυχε πραγματικά η πολιτική ανάπτυξης της Ένωσης και σε ποια σημεία να γίνει δηλαδή μια πραγματική αξιολόγηση και να εξεταστεί τι θα μπορούσε ή θα έπρεπε να αλλάξει, προκειμένου η λαθρομετανάστευση να αντιμετωπιστεί με τον τρόπο που της αξίζει, γιατί έχουμε πραγματικά να κάνουμε με ανθρώπους και όχι απλώς με πολιτικές ή διοικητικές πράξεις.

Το πρόγραμμα της Σουηδικής Προεδρίας πραγματικά είναι πάρα πολύ φιλόδοξο, ιδιαίτερα, μεταξύ άλλων, στο διατλαντικό διάλογο. Όμως και σε αυτό το θέμα θα έπρεπε να δούμε αν είναι σκόπιμο η Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο να ασχολείται με την ανάπτυξη και οι Ηνωμένες Πολιτείες μόνο με την ασφάλεια.

3-084

Ivari Padar (S-D). – Lugupeetud kolleegid, tahaksin Rootsiga Läänemere kaudu ühendatud naaberriigi Eesti esindajana peatuda esmalt ühel eesistujamaa prioriteedil, nimelt Läänemere strateegial. Minu sotsiaaldemokraadist parteikaaslase eelmise parlamendi koosseisus, praeguse Eesti presidendi Toomas Hendrik Ilvese aktiivsel osalusel alustatud strateegia on väga oluline kogu Euroopale ja tahaksin tänada eesistujat, et ta on selle võtnud oma prioriteediks.

Tegemist on ka hea näitega sellest, kuidas parlamendiliikmete algatused jõuavad konkreetsete tulemusteni. Kutsun Rootsi eesistujat üles Läänemere strateegiat ellu viima, milleks praegu on harukordne võimalus. Selleks on vaja ka praegu tühi eelarverida Euroopa Liidu eelarves rahaga nii-öelda sisustada. Loodan, et strateegia võetakse vastu Rootsi eesistumisel Euroopa Ülemkogul. Ja kahest minu jaoks olulisest valdkonnast veel: endise rahandusministrina pean väga oluliseks majanduskriisiga tegelemist ja ühtsete poliitikate rakendamist nii finantssektori läbipaistvuse...*(Sõnavõtt katkestati)*

3-085

PRZEWODNICZY: JERZY BUZEK

Przewodniczący

3-086

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – Godājamais prezidenta kungs, Ž. M. Barozu, kungs F. Reinfelds kungs! Vispirms vēlos apsveikt Zviedrijas valdību par tās prezidentūras izvirzītiem mērķiem. Šis nav viegls laiks Eiropai, un tas ir pilns ar izaicinājumiem. No daudzām nozīmīgām prioritātēm, ko Zviedrija ir izvirzījusi savai prezidentūrai, es vēlos pievērst uzmanību Eiropas Savienības Baltijas jūras reģiona stratēģijai, īpaši tai sadaļai, kas attiecas uz energotirgus drošību. Kopēja Eiropas energotirgus drošība nav iespējama, kamēr Eiropā pastāv sašķelti un savstarpēji izolēti tirgi gan elektrībā, gan gāzē. Vēsturisku iemeslu dēļ Baltijas jūras reģionā šī problēma ir izteikta. Lai risinātu šo problēmu un diversificētu enerģētikas piegādes risku, mums ir nepieciešama vienota Eiropas Savienības enerģētikas politika. Šādas politikas stūrakmeņiem ir jābūt ne tikai energoefektivitātei un atjaunojamiem resursiem, bet arī vienotai elektrības un gāzes tirgus izveidei ar funkcionējošiem starpsavienojumiem. Eiropas Savienības Baltijas jūras reģiona stratēģija ir solis pareizā virzienā. Tas paredz pakāpeniski savienot energotirgus šajā reģionā, pārvarot starpsavienojumu trūkumus un veidojot kopējus tirgus mehānismus. Padomju Savienības okupācijas mantojums Baltijas jūras reģionā ir saskaldīts un daļēji izolēts tirgus, kas palielina mūsu energopiegādes riskus. Mūsu nākotnes izaicinājums ir mainīt šo situāciju, tā arī palielinot mūsu kopējo enerģētikas drošību. Es novēlu Zviedrijas prezidentūrai veiksmi enerģiski uzsākt šo nozīmīgo darbu. Paldies par uzmanību!

3-087

Åsa Westlund (S&D). – Herr talman! Herr statsminister! För att det ska bli ett bra internationellt klimatavtal måste vi lyssna även på andra länder. Gör man det inser att man att det krävs för det första att EU och andra länder tar ett större ansvar för att minska våra utsläpp på hemmaplan, och för det andra att EU och andra i-länder konkretiserar hur vi ska bidra ekonomiskt till fattigare länders klimatarbete.

Att den svenska regeringen hittills har motarbetat detta har dessvärre undergrävt möjligheterna till ett bra avtal i Köpenhamn. Detta måste också ministerrådet inse, och jag vill därför ställa följande två frågor: Är det svenska ordförandeskapet berett att bidra till ett bra internationellt klimatavtal genom att göra en större del av EU:s utsläppsminskningar på hemmaplan? När tänker man presentera konkreta förslag till finansiering av fattiga länders klimatarbete?

3-088

Tunne Kelam (PPE). – Mr President, I would like to congratulate the Swedish Presidency on its historic opportunity to steer the EU toward implementation of the Lisbon Treaty.

I would like to make three points. First, it is of extreme importance to have the new Commission made operational as soon as possible. Institutional uncertainty cannot be used as an excuse to delay the formation of the new Commission. These arguments sound really hypocritical. To come out of the economic crisis and to create new jobs, we need more than ever a strong, independent and innovative Commission.

Second, I would like to commend the Swedish Presidency on taking the lead in the implementation of the Baltic Sea Strategy, which was initiated by the European Parliament. However, there is also a special budget line for this strategy which is still empty. We cannot expect a positive change in the environmental situation in the Baltic Sea by relying only on ad hoc projects. We certainly need also coordinated support from the EU budget.

Third, for Estonia the Stockholm programme is important. It should also include a programme for using modern IT. I am wondering whether the establishment of an agency for the operational management of large-scale IT systems in the area of freedom, security and justice would be of help in implementing this strategy.

3-089

Alf Svensson (PPE). – Herr talman! Gratulationer till utnämningen! Jag vill också tacka Fredrik Reinfeldt för en utomordentlig genomgång och redogörelse. Vi förväntar oss nu alla att stordåd ska ske i Köpenhamn, trots att detta också ska betonas vara ett internationellt arrangemang. Förväntningarna skruvas verkligen upp, men jag vågar säga att om inte alla grupper blir nöjda med resultatet så kommer inte jorden att gå under av den anledningen.

Den ekonomiska krisen har här lyfts fram, självklart. De stora koncernerna, de stora företagen får alltid uppmärksamhet. Jag skulle vilja understryka att också de små lojala underleverantörerna inte får glömmas när de finansiella frågorna är på tapeten. Jag vill också understryka Östersjöstrategins konkreta värden. Jag tror att Östersjöstrategin kan bli ett legitimitetslyft för hela EU. Europas största innanhav kan, och måste, räddas. Östersjöstrategin kan också medverka till att brottsutveckling och trafficking hejdas. Detta är också en viktig miljöfråga som kanske man kan säga kräver sitt Köpenhamnsmöte.

Det gläder mig att arbetet med en gränslösning mellan Kroatien och Slovenien är aktuellt och att Cypernfrågan också blir löst. Det är vi alla angelägna om. Vi får också så småningom, tror jag, se Norden utvidgas här i EU med Island och, gissar jag, också inom en icke avlägsen framtid med Norge.

President Barack Obama höll ett utomordentligt anförande i Afrika om Afrika häromdagen. Jag har anledning att stryka under att Sverige kan känna sig stolt över sina insatser och jag hoppas att vi kan hålla den solidariska fanan högt fortsättningsvis.

3-090

Ivo Belet (PPE). – Ik denk dat wij met Europa echt wel op een kruispunt staan: het Verdrag van Lissabon, de klimaatconferentie van Kopenhagen en een krachtadige aanpak van de financiële en economische crisis. Dat zijn de drie grote dossiers waarvoor u het komende halfjaar staat en als we tot een goed einde brengen, kunnen wij met Europa echt wel een quantumsprong vooruit maken.

U weet dat een grote meerderheid van het Europees Parlement klaarstaat om mee die weg in te slaan en ik zou zeggen, met een boutade, laat de criticasters, laat de blaffende honden maar aan de zijlijn staan en lawaai maken. Dat mag u niet van uw missie, van uw doel doen afwijken. Ik denk dat wij ons moeten concentreren op de essentie.

Laat mij er één uitpikken, mijnheer de minister. Het is cruciaal dat wij ons concentreren op een van die topprioriteiten, te weten een offensief toekomstplan voor de auto-industrie in de Europese Unie. Ik meen dat wij zo'n plan tot op vandaag te weinig of niet gehad hebben en dat u hierin met ons akkoord gaat. Het is daarvoor zeker niet te laat. Het reddingsplan voor Opel is in volle gang en de demonen van het protectionisme zijn de wereld niet uit, die zijn Europa niet uit. Ze sluimeren onder de oppervlakte. En de Zweedse samenleving is daarbij evenzeer betrokken als wij, de Belgen, de Fransen, de Duitsers of de Slowaken. Wij zitten in dezelfde boot.

Het gaat erom dat wij dat nu op een solidaire manier, overkoepelend en niet ieder voor zich aanpakken en dat wij elkaar geen vliegen proberen af te vangen. Beste voorzitter, ik denk dat u hier een unieke kans heeft om samen met de voorzitter van de Europese Commissie - het is een duidelijk signaal aan de Commissie ook - een gezamenlijk, mijnheer Barroso, gezamenlijk toekomstplan voor onze autofabrieken uit te werken en ze zo de 21ste eeuw binnen te loodsen.

Wij geloven erin dat die energiezuinige en milieuvriendelijke auto ook in de bestaande autoassemblagefabrieken van vandaag in Europa kan worden gerealiseerd en wij rekenen erop dat u, mijnheer Barroso en mijnheer Reinfeldt, aan onze zijde staat.

3-091

Csaba Sógor (PPE). – Számunkra Svédország egyet jelent Európával. A jólét, a biztonság és a szabadság hazája az az ország, ahol a gazdasági és klímaváltozási gondok mellett ugyanolyan fontos az emberi jogok és a szabadságjogok kérdése is. Az egyik EU-s ország parlamentje 2009. június 30-án olyan nyelvtörvényt fogadott el, amely szerint önök is, ha az illető ország fővárosának a nevét nem az ország hivatalos nyelvén mondják ki, hogy Bratislava, hanem azt mondják németül, hogy Presburg vagy magyarul, hogy Pozsony, akkor akár 5000 eurós büntetést is fizethetnek. A nyelvtörvény módosító indoklása egy ponton kimondja, hogy az államnyelv védelme bizonyos esetekben felülírhatja a szólásszabadság és a magánélet szabadságát. Az az Európai Unió, amely befogad egy ilyen törvényt, immár nem a szabadság Európája. Kérem a svéd elnökséget, hasson oda, hogy ezt a törvényt vonják vissza, a szlovák államfő ne írja alá.

3-092

Kinga Gönz (S&D). – A svéd elnökség prioritásai közül én kettőre szeretném felhívni a figyelmet, amit nagyon nagy örömmel láttam ebben a sorban. Az egyik az egyértelmű fellépés a diszkrimináció, rasszizmus, antiszemitizmus, xenofóbia és homofóbiával szemben, és azt hiszem, hogy különösen fontosá teszi ezt a kérdést az, hogy azt láttuk, hogy az Európai Parlamenti választások során Európa több országában előtérbe került a szélsőjobboldal támogatottsága, tehát nagy felelősségünk van mindanyunknak, a Parlamentnek és a soros elnökségnek is abban, hogy a legkiszolgáltatottabbak ne kerüljenek méltatlan helyzetbe. Különösen kell ügyelni arra, hogy ne legyen együttműködés a magukat demokratikusnak valló pártok és a szélsőséges pártok között. Nagyon jó példa erre a ma már többször említett szlovák nyelvtörvény, amely

súlyosan diszkriminatív, ahogy erről szó volt. A másik amit szeretnék üdvözlölni az a roma közösségek integrációjáért teendő európai lépések sora.

3-093

Mirosław Piotrowski (ECR). – Panie Przewodniczący! Jednym z celów prezydencji szwedzkiej ma być kontynuacja rozszerzenia Unii oraz przyszłość traktatu z Lizbony. Niemiecki Trybunał Konstytucyjny orzekł niedawno, że traktat lizboński może być przyjęty tylko pod warunkiem zabezpieczenia nadrzędności decyzji Bundestagu i Bundesratu, kwestionując jednocześnie ideę federalizmu europejskiego. Traktat lizboński okazuje się więc prawnym potworkiem, co dostrzegli nie tylko Niemcy, ale także w referendum Irlandczycy oraz prezydenci Czech i Polski. W tym kontekście prezydencja szwedzka powinna zainicjować ogólnoeuropejską debatę na temat roli parlamentów krajowych wszystkich 27 państw członkowskich oraz powinna wypracować nowy model współpracy suwerennych europejskich narodów.

Należy mieć nadzieję, że prezydencja szwedzka, której życzę wielu sukcesów, z większą uwagą będzie się wsłuchiwała w głos obywateli.

3-094

Simon Busuttil (PPE). – Nixtieq jien ukoll nifrah lill-Prim Ministru Reinfeld li baqa' maghna sal-ahhar matul din id-diskussjoni. Tliet prijoritajiet importanti li se nharsu lejn il-Presidenza ghall-implimentazzjoni taghhom. L-ewwelnett il-Programm ta' Stokkolma dwar iż-Żona ta' Libertà, Ġustizzja u Sigurtà. Ahna rridu naraw li dan il-programm jintlaħaq qbil dwaru mill-aktar fiss. It-tieninett l-implimentazzjoni tal-Patt dwar l-Immigrazzjoni u l-Ażil. Se nharsu lejk Sur Prim Ministru biex naraw dan il-Patt li ntlahaq qbil dwaru s-sena li ghaddiet, inti timplimentah. It-tieletnett il-proġett pilota dwar il-qsim ta' piż fil-kamp tal-immigrazzjoni li sar qbil dwaru fil-Kunsill Ewropew ix-xahar li ghadda. Għandek hafna xogħol x'tagħmel Sur Prim Ministru, Sur President u ahna se nharsu lejk mill-qrib biex naraw illi dan ix-xogħol isir.

3-095

Ana Gomes (S&D). – Desde Dag Hammarskjöld que a Suécia se distingue como membro da ONU. Por isso sabe que sem órgãos com legitimidade e representatividade reconhecidos universalmente não vai haver força política para concluir um Quioto 2, o *Doha Round*, os Objectivos de Desenvolvimento do Milénio, ou regular a economia global, sem falar na defesa dos direitos humanos.

É lamentável que a Presidência sueca se resigne ao quadro informal e contestado do G20. É trágico que a UE, a tal locomotiva do mundo de que falou o Sr. Barroso citando o Secretário-Geral da ONU, esteja sem liderança e sem visão estratégica nesta matéria, quando o Presidente Obama se proclama empenhado na governabilidade do mundo, mas, no lado de cá, só se ouve o Papa urgir o imperativo de reformular o Conselho de Segurança da ONU e as instituições de Bretton Woods.

Senhor Presidente, por que é que a Presidência sueca se abstém de conduzir a Europa a forçar a reforma do Conselho de Segurança da ONU exigindo um lugar à Mesa para a União Europeia com a entrada em vigor do Tratado de Lisboa?

3-096

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – A Uachtaráin, is é an reifreann ar Chonradh Liospóin, a bheidh ar siúl in Éirinn ar an dara lá de mhí Dheireadh Fómhair i mbliana, ceann de na himeachtaí is tábhachtaí do thréimhse uachtarántachta na Sualainne.

Tá ráthaíochtaí dlíthiúla faighte ag Éirinn i réimse polasaithe éagsúla agus tá sé seo ag cabhrú go mór le tabhairt faoin imní a bhí ar mhuintir na hÉireann sa reifreann an bhliain seo caite. Anois, tá sé mar dhualgas orainn go léir a chreideann go mbeidh vóta i bhfabhar an Chonartha chun leasa na hÉireann, an obair a dhéanamh leis an socrú nua seo a chur chun cinn i mo thírse.

Má éiríonn le Conradh Liospóin – agus tá súil agam go nglacfar leis an reifreann – beidh na tíortha éagsúla in ann ball a ainmniú don Choimisiún. Ní féidir leo siúd atá ar son an Chonartha, ní féidir linn a bheith bogásach, nó *complacent*, in aon slí. Ar ndóigh caithfear ár ndícheall a dhéanamh chun glacadh leis.

[*Chuir an tUachtarán deireadh le caint an Fheisire.*]

3-097

Jacek Protasiewicz (PPE). – Panie Przewodniczący! Bardzo chciałby podziękować panu premierowi Reinfeldtowi, że w swoich priorytetach wskazał również rozwijanie współpracy z sąsiadami na Wschodzie. Chciałbym również podziękować za zaangażowanie Szwecji w rozwój partnerstwa wschodniego.

W tym kontekście chciałbym zwrócić uwagę, że w ciągu najbliższego półrocza będziemy musieli – my jako Unia i Szwecja jako prezydencja – zmierzyć się z problemami nieszanowania praw człowieka na Białorusi. Od pół roku 3 działacze gospodarczych, panowie Awtuchowicz, Leonow oraz Osipienko, spędzają czas w areszcie i nie mogą doczekać się sprawiedliwego wyroku. Z 12 aktywistów młodzieżowych, którzy brali udział w demonstracji w styczniu 2008 roku,

11 zostało skazanych na ograniczenie wolności, a jeden kilka dni temu na rok więzienia. Panie Premierze, proszę zwrócić uwagę na kwestię łamania praw człowieka na Białorusi w ciągu najbliższego półrocza.

3-098

Fredrik Reinfeldt, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Jag hoppas kunna återlämna lite av den tid jag lånade tidigare.

(Talmannen avbryter kort.)

Jag vet att ni väntar på en omröstning. Låt mig tacka er alla för att ni har företrätt era respektive partigrupper på ett mycket bra sätt. Jag noterar er iver och den förväntan som finns på det svenska ordförandeskapet, er önskan om att vi ska vara mer pådrivande i klimatförhandlingar och agera mot finanskris och ekonomisk nedgång. Ni har noterat vår Östersjöstrategi, vårt Stockholmsprogram, vår fortsatta strävan att driva på i fråga om utvidgningen, och jag vill tacka er alla för det stöd vi känner för det.

Jag vet också att övergången till Lissabonfördraget kommer att göra att vi träffas igen, och att vi har väldigt mycket att göra tillsammans under denna höst. Flera av statsråden i min regering finns med mig här i dag. Vi har noterat och noga följt era frågor och synpunkter. Jag hoppas på ett nära samarbete och ett återseende under hösten.

3-099

President. – We also count on constant discussion and keeping in contact with the Presidency. It is very important for the European Parliament. It is the beginning of our term of office and we must do many things, and this is a very good starting point: the Swedish Presidency. Thank you very much, Prime Minister.

I would also like to thank the President of the European Commission.

(Applause)

The debate is closed.

Written statements (Rule 149)

3-100

Bairbre de Brún (GUE/NGL), i scríbhinn. – Cuirim fáilte roimh rún na hUachtaránachta Sualannaí fócasú ar cheisteanna beartais in áit ceisteanna bunreachtúla le linn na huachtaránachta.

Ach chinn an Chomhairle neamhaird a dhéanamh de thoil mhuintir na hÉireann a cuireadh in iúl go daonlathach, agus chinn siad iarracht a dhéanamh Conradh Liospóin a bhrú tríd.

Ar an drochuair, is é an creatlach beartais atáthar sa tóir air ná an clár oibre teipthe céanna de dhírialú agus léirscaoileadh. Ní hé seo an aisfhreagairt oiriúnach don ghéarchéim eacnamaíoch. A mhalairt ar fad atá fíor, is leanúint é ar na beartais chéanna a thug isteach an ghéarchéim, agus is iad na beartais chéanna seo atá á ndaingniú tuilleadh i gConradh Liospóin.

Deirtear linn gur gá dúinn Conradh Liospóin a bheith againn toisc go bhfuil sé á chur le chéile le blianta fada. Ach dréachtaíodh agus aontaíodh Conradh Liospóin roimh an ghéarchéim eacnamaíoch, bunaithe ar bheartais a chuir an lasair sa bharrach. Is ábhar tubaiste é brú chun tosaigh na seanbheartas siúd anois, lena ndéanfar an ghéarchéim a mhéadú.

Tá gá le beartais nua d'aimsir nua. Tá gá le Conradh nua d'aimsir nua.

Maidir le hathrú aeráide, tá sé tábhachtach go ndéanann Uachtaránacht Shualannach an AE a dícheall chun margadh láidir a bhaint amach i gCóbanhávan.

3-101

Diane Dodds (NI), in writing. – The incoming Swedish Presidency has many challenges but the greatest is the need to ensure that the EU respects the sovereignty of the Member States and does not ride roughshod over the democratic rights of the peoples of Europe.

Far too often the concerns and interests of our peoples are ignored in the headlong rush to advance the federalist agenda exemplified in the Lisbon Treaty.

Looking to changes ahead, the preparations for the reform of the common agricultural policy in 2013 will be an issue during this Presidency. The voice of areas heavily dependent on farming, like Northern Ireland, must be heard during those discussions and in the debate on reform of fisheries policy.

We have a great duty to help and protect our constituents at this time of great financial turbulence. The EU must not put further obstacles in the way of economic growth and stability.

3-103

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *por escrito*. – O programa anti-social da Presidência sueca do Conselho da União Europeia constitui uma peça perigosa do aprofundamento das políticas neoliberais, reflectindo uma autêntica fuga para a frente dos líderes do capitalismo na União Europeia, esquecendo que as suas políticas são a principal causa da crise económica e social.

Embora na apresentação do programa a Presidência sueca se tenha referido às pessoas e aos problemas do desemprego, não apontou uma única medida para alterar as políticas existentes que causaram esses problemas. Pelo contrário. Deu particular destaque às políticas da livre concorrência nas mais diversas áreas, incluindo nos serviços e no comércio externo, e apostou tudo na recuperação dos mercados financeiros, na retoma dos ditos paradigmas do Pacto de Estabilidade, na defesa do neoliberalismo, do que, certamente irão resultar novos ataques aos direitos sociais e laborais.

Também não esqueceu a insistência num novo referendo na Irlanda sobre o projecto de Tratado de Lisboa, já marcado para 2 de Outubro, persistindo na chantagem sobre o povo irlandês, para avançarem mais rapidamente na destruição de serviços públicos, na redução de direitos sociais, incluindo nas áreas da segurança social, da saúde, da água, da protecção social e dos direitos dos trabalhadores, não sendo difícil adivinhar que se perspectivam novas propostas de directiva que tentem retomar linhas de propostas que foram rejeitadas na legislatura anterior.

3-104

Livia Járóka (PPE), *írásban*. – Köszöntöm a hivatalba lépő soros elnökséget és szeretném kifejezni reményemet, hogy a tanácsi trojka harmadik tagjaként Svédország folytatja majd azt a munkát, amely a cseh és francia elnökségek alatt a romák társadalmi befogadása terén megkezdődött. A távozó cseh elnökség munkáját ugyan számos tényező akadályozta, a romák ügyében mégis pozitív az összkép, hiszen áprilisban megtartotta első ülését a Roma Platform Prágában, júniusban pedig az Európai Tanács megerősítette a romák esélyegyenlőségének általános célkitűzését, felszólítva a Bizottságot és a tagállamokat a romákat sújtó nyomor és társadalmi kirekesztés leküzdésére.

Ugyanezen dokumentumban a Tanács elfogadta a romák társadalmi befogadásának Prágában lefektetett közös alapelveit, felszólítva a közpolitikai szereplőket ezek figyelembe vételére és betartására. A trojka eddigi eredményeit tekintve remélem, hogy a svéd elnökség legalább az eddiginél nagyobb hangsúlyt fektet a romák ügyére, s mind a befogadó munkaerőpiacról tartandó októberi konferencián, mind pedig a novemberben esedékes esélyegyenlőségi csúcstalálkozón kiemelten kezeli majd Európa legnagyobb kisebbségének ügyét, amely népességszámban jócskán meghaladja az elnökség által prioritásként megjelölt Balti-térség lakosságát. Remélem továbbá, hogy a már elfogadott elméleti megközelítéseken s eldöntött szervezeti kérdéseken túllépve a svéd elnökség elkezd majd konkrét tartalommal megtölteni e kereteket.

3-105

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris*. – Programul Stockholm, prioritar pentru președinția suedeză, trebuie să servească drept suport atât pentru consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție, cât și pentru activitatea economică din această perioadă de criză, mai ales în contextul posibilității intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Reușita Programului Stockholm va însemna deschiderea Europei către cetățeni și se va traduce printr-o aplicare a dreptului de liberă circulație pentru toți cetățenii europeni și printr-o generalizare a aplicării principiului de recunoaștere reciprocă în domeniul civil și penal la nivelul Uniunii.

Președinția suedeză trebuie să continue eforturile președinției franceze și cehe, care aveau ca priorități accesul deplin al tuturor lucrătorilor din UE pe piața comunitară a muncii, libertate care caracterizează cel mai bine cetățenia europeană.

Pentru aceasta, statele membre trebuie să participe activ și concret la abolirea frontierelor virtuale din interiorul UE, care prejudiciază libera circulație a cetățenilor, aceștia confruntându-se cu dificultăți de natură administrativă și juridică când trăiesc și lucrează într-un alt stat membru.

Libertatea de circulație trebuie să fie efectivă pentru toți cetățenii UE, mai ales în perioada crizei economice, care evidențiază necesitatea de a promova mobilitatea nerestricționată a forței de muncă, mobilitate care se autoreglementează, asigură flexibilitate, reduce munca nedeclarată și rata naturală a șomajului.

3-105-500

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – UE se confrunta astăzi cu provocări imense: criza economică și financiară, creșterea alarmantă a șomajului și schimbările climatice. Astăzi în UE, rata șomajului este de 8,9%, iar atât 19% din tinerii sub 16 ani cât și 19% din bătrâni sunt supuși riscului săraciei. Oamenii își pierd locurile de muncă, multe întreprinderi dau faliment, iar bugetele naționale înregistrează deficite importante. Președinția suedeză a UE are o enormă responsabilitate față de cetățenii săi: să le readucă speranța într-un trai decent și, printr-un efort comun, să pună bazele relansării economice. Creșterea eficienței energetice, utilizarea energiei din surse regenerabile precum și creșterea securității energetice a UE fac parte dintre prioritățile președinției suedeze. Sper ca președinția suedeză a UE să marcheze începutul

unei perioade de prosperitate, care sa asigure o perioada de crestere economica pentru urmasorii 40-50 de ani. Consider ca, mai ales in aceasta perioada trebuie sa investim in educatie, in cercetare, in eficienta energetica si mai ales in oameni. Suedia este recunoscuta pentru politicile sale sociale si pentru nivelul de trai ridicat. De aceea, alaturi de colegii mei din Parlamentul European si de toti cetatenii europeni, va urez succes si speram ca aceasta perioada sa reprezinte puntea catre un nou viitor.

3-106

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). *γραφτώς* – Οι προτεραιότητες της Σουηδικής Προεδρίας σηματοδοτούν ακόμη μεγαλύτερη ένταση της αντιλαϊκής επίθεσης της ΕΕ που έχει στόχο να διασφαλίσει τη συνέχιση της κερδοφορίας του ευρωενωσιακού κεφαλαίου, φορτώνοντας τα βάρη της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Η Σουηδική Προεδρία επιδιώκει την επιτάχυνση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας. Στο επίκεντρο της αντεργατικής επίθεσης βρίσκεται η μείωση των μισθών και των συντάξεων, η πλήρης κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων, των δικαιωμάτων των εργαζομένων, των συστημάτων κοινωνικής προστασίας και ασφάλισης, η ακόμη μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση της Υγείας και της Εκπαίδευσης.

Η "πράσινη οικονομία" σχεδιάζεται έτσι ώστε με το πρόσχημα της "καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής", να ανοίξουν νέοι κερδοφόροι για το κεφάλαιο τομείς δράσης.

Το "Πρόγραμμα της Στοκχόλμης" επιχειρεί - στο όνομα της αντιμετώπισης της "τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος" - να θωρακίσει ακόμη περισσότερο το αστικό πολιτικό σύστημα, ώστε να αντιμετωπίσουν τις λαϊκές αντιδράσεις, να εντείνουν τα κατασταλτικά μέτρα σε βάρος των μεταναστών.

Με τη Στρατηγική για τη Βαλτική δρομολογεί μεγαλύτερη επεκτατικότητα των ευρωενωσιακών μονοπωλίων στις χώρες που βρίσκονται στα ανατολικά σύνορα της ΕΕ, επιδιώκοντας την ενίσχυση της θέσης τους στον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό.

Με προπέτασμα καπνού τις "εγγυήσεις" και ωμούς εκβιασμούς προσπαθούν να υφαρπάξουν την ψήφο των Ιρλανδών για να βάλουν σε εφαρμογή την αντιλαϊκή Συνθήκη της Λισαβόνας.

3-107

PRESIDENZA DELL'ON. GIANNI PITTELLA
Vicepresidente

3-108

6 - Turno di votazioni

3-109

Presidente. – L'ordine del giorno reca il turno di votazioni.

(Per i risultati dettagliati della votazione: vedasi processo verbale)

3-110

6.1 - Elezione dei questori del Parlamento europeo (primo, secondo e terzo turno di scrutinio)

3-111

- Prima della votazione

3-112

Martin Schulz (S&D). – Herr Präsident! Ich glaube, Sie müssen etwas erklären: Wir führen jetzt einen Test durch. Bei diesem Test kann man nur zwei Personen – also Pavarotti und Montserrat Caballé – wählen. Nachher bei den Quästoren kann man aber fünf Personen wählen. Das will ich nochmals festhalten. Das führt hier bei vielen Kollegen zu Verwirrung. Nur bei diesem Test kann man zwei Personen wählen, nachher bei der Abstimmung sind es fünf.

3-113

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, a parte il ringraziamento per aver messo Pavarotti come primo, voglio dire una cosa. Dopo che abbiamo indicato con le x i due da votare, dobbiamo confermare il voto o dobbiamo lasciare così?

3-114

Carlo Casini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, poiché non tutti hanno capito bene la spiegazione orale prima del voto, sarebbe opportuno spiegare ancora bene come si vota.

3-115

Presidente. – Io penso che il risultato del voto dimostri che la velocità di apprendimento è stata altissima.

- Dopo la votazione

A norma dell'articolo 16 e dell'articolo 15, paragrafo 2, del regolamento, l'ordine di precedenza dei Questori è determinato dall'ordine secondo il quale essi sono stati eletti. La composizione del nuovo Ufficio di presidenza sarà notificata ai Presidenti delle Istituzioni delle Comunità europee.

3-116

6.2 - Composizione numerica delle commissioni parlamentari

3-117

Presidente. – Si conclude così il turno di votazioni.

3-118

(La seduta, sospesa alle 13.45, è ripresa alle 15.00)

3-119

PRESIDENZA DELL'ON. GIANNI PITTELLA *Vicepresidente*

3-120

7 - Approvazione del processo verbale della seduta precedente: vedasi processo verbale

3-121

8 - Iran (discussione)

3-122

Presidente. – L'ordine del giorno reca le dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sull'Iran.

3-123

Carl Bildt, President-in-Office of the Council. – Mr President, it is an honour to be able to stand here for the first time. I expect to be here numerous times during the coming six months to address different issues.

The issue on our agenda at this time is Iran. Before going into the substance of that issue, let me just express our heartfelt condolences to Iran on the occasion of the tragic accident earlier today. We sincerely regret the loss of life and express our sympathy with all of those affected by this tragedy.

The issue of Iran is obviously very high up on the Swedish Presidency's agenda. That has to do with the outcome of the election and the question marks – to put it very mildly – that were raised after that election, as well as the political developments that we have seen since then.

I think you are all aware of the fact that the European Union has taken a very strong and a very principled stand when it comes to these events. We have reiterated that questions over the conduct of elections are issues for the Iranian authorities to truly investigate and clarify. We have also been very clear in our response to what we have seen happening on the streets of Tehran. We have condemned the crackdown, the violence and the use of force that we have seen against peaceful demonstrations; we condemn the crackdown against journalists, media outlets, communications and protestors. Those are contrary not only to the norms and values that we represent but also, obviously, to the wishes for a more open and more reform-oriented society expressed by so many Iranians.

That being said, we remain in our principled policy of wishing another, a better, a new relationship with the nation of Iran. It is a rich nation that has much to contribute to the development of the world and the development of its own region, and we would hope that at some point in time – hopefully not too distant – there will be that possibility for a truly new relationship.

Before concluding, let me just note one issue that has been occupying us quite a lot, and that is that the Iranian authorities did detain a number of personalities who are staff members of European missions, as well as some European nationals. We have been in constant touch with the Iranian authorities over these issues. We consider possible accusations levelled against them to be baseless, and I can assure you that we will continue to engage with the Iranian authorities in all the ways we can until these issues are resolved in a satisfactory manner – that is, that the persons in question are released.

3-124

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Mr President, this is my first opportunity to congratulate all the honourable Members on their election to the new European Parliament. I can say, on behalf of the Commission, that we very much look forward to a constructive cooperation with you, including of course on some of the most pressing international challenges that we face, and the subject of today's debate is certainly one of those. My colleague Benita Ferrero-Waldner is travelling this week and so I have offered and have been delighted to be able to speak on her behalf in Parliament today.

This Parliament plays an important part in maintaining and developing relations between the European Union and the Islamic Republic of Iran. Exchange visits between Parliament's Iran delegation and members of the Majlis have already played an important role in increasing mutual understanding. Parliament has also played its part in setting up several instruments that serve as an important basis for EU activities in Iran, and we in the Commission hope to continue to make good use of these in the years ahead.

Today's debate was prompted by the recent Iranian presidential elections and the subsequent events. While, as the Presidency has said, the evolution of Iran's politics and policies are chiefly a matter for the citizens of Iran, there can be no doubt of the broader significance, and it is right that we should follow these developments closely.

The European Union has taken very clear positions on the situation in Iran following the presidential elections and has remained united in these positions. We have expressed full respect for the sovereignty of Iran, but have stressed our deep concern about the post-election violence, as we would when lives are lost or rights are put at risk in any country.

Allegations of European interference in the Iranian elections or any involvement in the protests which followed are unfounded. However, suppression of peaceful demonstrations, arbitrary detentions and severe censorship of the media constitute violations of human rights which cannot be considered matters confined to the domestic affairs of any country. In spite of the current delicate situation in Iran, the Commission believes strongly in maintaining a dialogue. That was the case before the elections, and it remains the case now.

The European Union and Iran have many common and pressing interests, including the fight against drug trafficking and support to Afghan refugees. These demand our continued attention and cooperation, and we hope that Iran will share this view.

The Commission continues to search for ways to deploy Community instruments in constructive activities in Iran. We can increase mutual understanding by continuing, for instance, our cooperation through Erasmus Mundus academic exchanges.

We are convinced that the European Union should keep all available channels of communication open with Iran. We should strive for engagement with Iran at all levels. When possible and prudent, we stand ready to continue and expand cooperation in the future.

Our present differences with the Government of Iran are many; some are very serious. We call on the Government of Iran to join us in trying to find solutions to our differences through dialogue. It is only through discussing the challenges that lie between us in a spirit of mutual respect that we can hope to overcome them. Europe has never closed the door to such discussions, and it remains open today.

Finally, I join with the Presidency in expressing condolences to the families of Iranians and Armenians involved in the tragedy of the plane crash today.

3-125

Jacek Saryusz-Wolski, on behalf of the PPE Group. – Mr President, I want to reflect the tone of the debate in the extraordinary meeting of the outgoing Committee on Foreign Affairs, which met last Wednesday because there was no time to convene the new committee.

Everyone knows the facts all too well, so I will not dwell on that. The Union has a duty to stress the universality of human rights, to follow up human rights violations in Iran very closely and to take Iran to task for the brutality and violence. Last week we, in the Committee on Foreign Affairs and the Delegation for relations with Iran, met with representatives of the civil society of Iran, and these are aspects that seem to us extremely important.

We fully endorse the statements and positions taken so far by the Presidency, Council and Commission, but we are also asking the Council to ensure that EU Member States and their ambassadors in Tehran are fully complying with EU guidelines on human rights defenders and on the prevention of torture. We should also convey to the Commission our insistence that all available means should be deployed. We should support and strengthen civil society organisations in Iran, notably via the European Instrument for Democracy and Human Rights, and deploy all efforts for renewed engagement with Iranian civil society in such uncontroversial areas as the fight against narcotraffic, refugee issues, academic exchanges, and visits to Europe by journalists, to name but a few. They could help to further people-to-people contacts and lead to improved freedom of expression in the country. Pressure on human rights, yes, but no isolation! Dialogue, even if a very difficult dialogue.

We are going through a very difficult and tense period with Iran. The crucial nuclear question is on hold, and we ask the question: what is the way forward? Well, sanctions are one possible measure being explored. We really believe the Union must find a way to re-engage in dialogue with Iran on all these issues. The need to find ways of building fresh trust and to create a strong diplomatic process has never been greater than now. We should offer our full support to the Council and the

Commission in their efforts. In turn, we, the European Parliament, must continue with our efforts to strengthen the parliamentary diplomacy aspect of our relations with Iran through our strengthened links with the Majlis.

3-126

Richard Howitt, on behalf of the S&D Group. – Mr President, whatever people feel about the outcome of the Iranian elections, there is no doubt that tens – hundreds – of people have been injured, tens of people have been killed in the protests that have taken place since the elections in that country, and thousands of people appear to have been detained as political prisoners. This entire Chamber should therefore have no hesitation in condemning those abuses of human rights, as it should condemn the obstructions to free journalism that have taken place since the elections.

We should also, as Mr Saryusz-Wolski mentioned concerning the meeting of the Committee on Foreign Affairs last week, recognise that one of the best ways of determining a free and fair election is to invite election monitors to observe the process, and this European Union has got a fine record of doing that. We should note in this Chamber today that the Commission on our behalf did not have the confidence that they could do an independent, fair and objective job and therefore we have proper reason to say that we have no confidence in the election results.

Our hearts go out to the Iranians who have been injured, detained or had their human rights abused. Our thoughts are foremost with them, but I also ask this Chamber not to forget the Iranian who was an employee of the British Embassy. He has been detained and is charged in a completely unjustified way with fomenting the protests. Our hearts go out too to the French student who was detained by the Iranian authorities. We should praise our colleagues in the Swedish Presidency who have stood by those countries and who have ensured concerted action by the European Union in response and ask them to continue it.

Finally, I am ashamed that in this debate the British National Party will speak for the first time, with an MEP who last Friday described Islam as ‘a cancer that should be removed from Europe by chemotherapy’. That does not represent British people’s views; that is not Europe’s attitude towards Islam. We should stand up against that as we stand up against unfairness internationally.

3-127

Annemie Neyts-Uyttebroeck, namens de ALDE-Fractie. – Iran is een groot land met een talrijke, overwegend jonge bevolking, een lange bewogen geschiedenis en een indrukwekkende cultuur. Iran ligt daarenboven in een van de meest gevoelige gebieden ter wereld. Om al deze redenen, maar ook uit pure medemenselijkheid laat niets wat in Iran gebeurt ons onverschillig. De Europese liberalen zijn geen voorstander van gedwongen regimeverandering. Wel oordelen wij dat alle volkeren ter wereld, met inbegrip van het Iraanse volk, het recht moeten hebben om de eigen leiders te verkiezen en hen te vervangen wanneer zij niet langer voldoen.

Onder het huidige regime in Iran beantwoorden verkiezingen niet aan de internationale normen voor vrije en eerlijke verkiezingen, en dat was bij de jongste presidentsverkiezingen niet anders. Maar zelfs binnen de strakke Iraanse beperkingen hebben grote delen van de bevolking de officiële resultaten niet aanvaard en zijn ze in protest de straat op gegaan. De zeer gedeeltelijke herziening van de resultaten kon de Iraanse bevolking niet overtuigen en dus bleef het protest aanhouden.

Dat protest werd op bijzonder gewelddadige wijze neergeslagen en de vervolgingen duren voort. Wij stellen deze vervolgingen resoluut aan de kaak en wij roepen de Iraanse overheden op om deze onmiddellijk stop te zetten en alle gevangenen vrij te laten. Ook de vervolgingen van buitenlandse journalisten, NGO-medewerkers en Iraanse medewerkers in buitenlandse ambassades in Teheran moeten onmiddellijk worden stopgezet.

Collega's, voorzitter, Raadsvoorzitter, Commissie, een regime dat zich op deze wijze keert tegen de eigen bevolking en tegen de eigen jeugd, verliest elke legitimiteit, niet enkel binnenlands, maar ook internationaal. Het is dan ook bijzonder tragisch dat deze dramatische ontwikkelingen zich voordoen op een moment dat de president van de Verenigde Staten bereidheid toont om een dialoog te openen. Iran is bezig een historische kans te missen om op het wereldtoneel de plaats in te nemen die zijn geschiedenis en zijn cultuur waardig zou zijn.

3-128

Daniel Cohn-Bendit, au nom du groupe Verts/ALE. – Madame la Commissaire, Messieurs les Présidents, chers collègues, quand un peuple veut se libérer, il suscite notre admiration et notre solidarité. C'est le cas pour le peuple iranien. C'est vrai que ces élections étaient tronquées à la base mais même dans ces élections, on a vu que le peuple iranien a su trouver la faille pour exprimer sa volonté de liberté et de démocratie.

Il est vrai que nous avons intérêt – personne ne le conteste – à ce que le dialogue se maintienne avec le pouvoir – terroriste – iranien. Mais en même temps, nous ne pouvons pas simplement passer à l'ordre du jour. Ce qui s'est passé à Téhéran est proprement horrible. La torture est quotidienne dans les prisons iraniennes, mais pas seulement pour les ressortissants britanniques. Des Iraniens et des Iraniennes sont quotidiennement torturés dans ces prisons également.

Dès lors, l'Europe doit élever la voix. Je sais qu'il est difficile de trouver un équilibre entre les intérêts du peuple iranien et leur défense, et nos intérêts qui ne sont pas toujours identiques. Mais même si c'est compliqué, il faut souligner que nous sommes quotidiennement aux côtés du peuple iranien. Je demande à la Commission et au Conseil d'analyser la participation de Nokia et de Siemens et la responsabilité des armes européennes dans la répression du peuple iranien. Il n'est quand même pas possible que ce soient de grandes entreprises européennes qui aient permis au pouvoir iranien de réprimer la liberté et l'envie de liberté du peuple iranien.

(Applaudissements)

3-129

Struan Stevenson, on behalf of the ECR Group. – Mr President, while we sit here debating the recent uprising in Iran, do we realise that over 50 of the student leaders, the protestors who were arrested, have been taken out and hanged by the Iranian authorities, that over 200 people were killed on the streets, including Neda, who has become an international and very potent symbol of the brutality of that fascist regime against the people of Iran? And, while we continue to enjoy our place as the biggest trading partner with the Iranian Government, do we seriously think that money is more important than lives?

Why are we not prepared to put tougher sanctions in place? Why do we not, as a Parliament, scrap our Delegation for relations with Iran, which in any case in the last five years became nothing more than a compliant mouthpiece of the Iranian Embassy in Brussels and brought shame on the EU institutions? Scrap it and let us start talking tough with the Iranian authorities. It is the only language they understand.

3-130

Helmut Scholz, im Namen der GUE/NGL-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, Herr Minister, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Die GUE/NGL-Fraktion ist zutiefst besorgt über die andauernde Gewalt im Iran. Auch wir verurteilen auf das Schärfste die brutalen Misshandlungen von Demonstranten. Wir sind höchst besorgt über das Schicksal unzähliger Verhafteter und fordern ihre sofortige Freilassung, und wir meinen auch, das sollte das Europäische Parlament in seiner Gesamtheit tun.

Wir kritisieren zugleich Kommentare aus Medien und Regierungskreisen anderer Staaten, die den legitimen Protest iranischer Bürger instrumentalisieren. Auch die jüngste Entwicklung im Iran rechtfertigt keine Pläne eines Militärschlags gegen iranische Nuklearanlagen. Meine Fraktion lehnt solche Strategien ab. Deshalb begrüßen wir die deutlichen Worte Obamas, der Israel absolut kein grünes Licht für einen Angriff auf Iran gegeben hat. Auch der amerikanische Präsident setzt auf die Diplomatie. Der Iran ist souverän. Einzig seine Bevölkerung besitzt das Recht, über gesellschaftliche Entwicklungen zu entscheiden. Die Regierung eines souveränen Staates muss den Wunsch nach Veränderung offen aufnehmen und eine politische Lösung vorantreiben.

3-131

Fiorello Provera, a nome del gruppo EFD. – Signor Presidente, congratulazioni per l'elezione. La repressione nei confronti dei cittadini che contestano i risultati delle elezioni, la censura degli organi di informazione e la persecuzione dell'opposizione sono la conferma dell'assenza di democrazia in Iran. Situazioni analoghe le ritroviamo anche in altri paesi come in Cina, ma per l'Iran ci sono ulteriori motivi di preoccupazione.

Il primo: le ambizioni egemoniche che si manifestano con le ingerenze nei confronti dei paesi vicini, come la regione di Bassora in Iraq o il sostegno agli Hezbollah in Libano. Seconda ragione: la pesante influenza che l'estremismo religioso esercita sul potere politico della Repubblica islamica. Poche ore fa un cantante è stato condannato a cinque anni, un cantante iraniano, per vilipendio alla religione e dodici sunniti sono stati condannati a morte.

Il presidente Ahmadinejad ha più volte dichiarato che la distruzione dello Stato d'Israele è obiettivo prioritario della sua politica. È allarmante inoltre la volontà dell'Iran di sviluppare un programma nucleare al di fuori dei controlli internazionali.

Considerando che l'Iran è tra i maggiori produttori di gas e petrolio, l'obiettivo vero sembra lo sviluppo dell'arma nucleare con evidente potere di ricatto sui paesi dell'area e sull'intera comunità internazionale. È necessario dunque un sforzo intenso di tutta la politica europea per trovare un giusto equilibrio tra il contrasto al regime degli Ayathollah e il sostegno alla componente moderata e riformista iraniana che esiste ed è vivace.

A questo proposito si potrebbero utilizzare le risorse finanziarie dello strumento europeo per la democrazia e i diritti umani a sostegno di tutte le vittime dell'oppressione in corso. Nessun intervento politico però potrà essere efficace senza l'unità d'azione e la coesione di tutti i paesi europei.

3-132

Krisztina Morvai (NI). – Mr President, as a human rights lawyer with 20 years' experience internationally, let me ask this Parliament, in order to have legitimacy and credibility, to scrutinise the human rights situation in the Third World and

other non-EU countries, but also, please, to take a much closer look at the situation of democracy, the rule of law and human rights within the EU, in particular in my own country, Hungary. Let me share with you a couple of facts.

On 23 October 2006, there was a major demonstration with about 100 000 people in commemoration of the 1956 revolution. This was organised by the largest opposition party, Fidesz, which is well represented here in the EPP, and basically they won the elections this year in Hungary. It was a middle-class crowd of families, elderly people, children, and the brutal Hungarian police brutally attacked this crowd with tear gas, with rubber bullets, with policemen on horseback, causing severe injuries to several hundred people. On the same occasion several hundred people were illegally detained and tortured in prison.

Ever since that date, throughout the last three years right up to the most recent days, when 216 peaceful demonstrators were illegally detained and brutalised by the police, on every single occasion when there was an anti-government protest, not in Iran, not in China, not in Honduras, but in an EU country, Hungary, the same things happened: mass police brutalities, illegal detentions.

May I ask you to please join forces with me and, regardless of political affiliations, help to find out what happened, to find who was responsible, to try to do justice to the victims and please, as the European Union, to try to put an end to these mass violations of human rights within the EU, in order to have the credibility and legitimacy to scrutinise the human rights situation in Iran or whichever country outside the Union.

3-133

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señor Presidente, Señorías, vengo a hablar de Irán y, en primer lugar, quiero expresar también mis condolencias por las víctimas del accidente aéreo ocurrido esta mañana.

Señorías, yo comparto muchas de las ideas ya expresadas sobre la situación en Irán tras el proceso electoral: un proceso electoral ni libre, ni limpio, que ha permitido al Presidente Ahmadinejad y a los sectores más radicales del régimen seguir en el poder; un poder que reprime con violencia a los manifestantes, que impide el trabajo de los periodistas y que busca responsabilizar de los desórdenes internos a una supuesta conjura exterior; un poder que acude también a la desinformación para enmascarar la verdad.

Ahora bien, lo cierto es que el régimen iraní ha sufrido un serio deterioro en el plano interno y en su propia imagen exterior. Además, la oligarquía que ha disfrutado del poder en las últimas décadas está ahora dividida, lo que afectará a la estabilidad del régimen. Al mismo tiempo, seguirá creciendo el descontento popular, en particular si los precios del petróleo no vuelven a subir y, por consiguiente, no mejora la situación económica.

La Unión Europea debe mantener una actitud unida y seguir condenando los abusos cometidos en Irán. Debe reclamar una actitud más respetuosa con los derechos humanos, y también habría que estudiar de qué forma se puede ayudar a la sociedad civil, en particular a aquellos sectores que desean para su país el pluralismo democrático y la observancia de los derechos humanos. No deberíamos decepcionar a esos sectores que están mirando hacia Occidente, incluida la Unión Europea.

Pero, en relación con Irán, no podemos olvidar tampoco la amenaza que supone su programa nuclear, que tiene un efecto desestabilizador en la región y para el régimen general de no proliferación. Es imprescindible que la Unión Europea y los Estados Unidos continúen cooperando en este asunto, y estoy seguro de que esto será una prioridad para la Presidencia sueca.

Hay que incorporar plenamente a Rusia y a China, miembros permanentes del Consejo de Seguridad. Su apoyo es necesario para encontrar una solución negociada a esta grave amenaza, lo que requiere unidad y firmeza por parte de la comunidad internacional. Celebro, pues, la resolución adoptada al respecto la semana pasada en el G8.

Señorías, los acontecimientos de las últimas semanas han puesto abiertamente de manifiesto el extremismo y el carácter radical de los dirigentes iraníes actuales; está claro que la comunidad internacional no puede permitirse que lleguen a disponer del arma nuclear.

3-134

María Paloma Muñiz de Urquiza (S&D). – Señor Presidente, señor Presidente en ejercicio del Consejo, señor Presidente de la Comisión, iba a comenzar mi primera intervención ante este Pleno congratulándome de que el debate sobre la situación en Irán no estuviera provocado por el protagonismo mediático de Irán, protagonismo que ha sido sustituido sucesivamente por China, por Honduras, por el G20, etc.

Lamentablemente, las recientes ejecuciones de militantes suníes en Irán han devuelto a este país y a las violaciones de los derechos humanos a la página uno de los periódicos. Pero creo que no deberá ser la actualidad mediática la que inspire la agenda del Parlamento en materia de política exterior, sino la responsabilidad de esta institución y su respuesta seria y

coherente, a la altura del papel creciente que le corresponde en la política exterior de la Unión Europea, especialmente en el terreno de los derechos humanos.

Y ese papel, señor Presidente, implica el control de la utilización coherente de todos los instrumentos con los que cuenta la Unión Europea en este ámbito y, en el caso de Irán, no debemos separar en compartimentos estancos el diálogo sobre lo nuclear y la ausencia total de diálogo político en materia de derechos humanos.

El diálogo estructurado en materia de derechos humanos está suspendido desde el año 2004. No tenemos un acuerdo de cooperación y de comercio del que colgar una cláusula democrática, no hemos conseguido enviar una misión de observación electoral y los fondos del Instrumento Financiero para la Democracia y los Derechos Humanos son ínfimos.

En el Parlamento y en el conjunto de la Unión Europea tenemos que ser más eficaces en la utilización de los instrumentos de los que disponemos y de los que nos hemos dotado. Hay quien ha pedido en este mismo Parlamento y desde la oposición iraní la ruptura total de relaciones con el régimen de Irán y el no reconocimiento del nuevo Gobierno.

Nosotros condenamos firmemente la represión política y la asfixia de la libertad de expresión en Irán, pero no creemos que debamos renunciar a ser una potencia en la defensa y la protección de los derechos humanos, la democracia y la lucha contra la pobreza en el mundo, y para ello hace falta, señor Presidente, diálogo, negociación, búsqueda de intereses comunes, diplomacia y construcción de una alianza de civilizaciones. Y hago un llamamiento en este sentido a la Presidencia del Consejo.

3-135

Anna Rosbach (EFD). – Hr. formand! Kære kolleger! Europa-Parlamentet har adskillige gange drøftet Irans krænkelser af menneskerettighederne, og vi gør det faktisk igen i dag. Men ord alene ændrer ikke diktatorernes forfærdelige adfærd. Det er tid til konkret handling. Den brutale nedslagtning af et folk, der hungre efter frihed, og som modigt har gjort oprør, må bevirke at vi tager et medansvar for at bringe dette kriminelle regime til fald. Det har ingen plads i det 21. århundrede. De europæiske regeringer må indberette det iranske regime til FN's Sikkerhedsråd og kræve, at de skyldige, frem for nogen Ali Khamenei og Mahmoud Ahmadinejad, stilles for en international domstol.

Irans folk ønsker frihed, og vi må støtte kravet om frie valg under FN's opsyn. Parlamentet kan ikke opretholde sin delegation med Iran som i sidste samling blev gjort til et værktøj for diktaturregimets indflydelse i vores parlament. Vi må vise, at vi ikke samarbejder med diktatorer.

3-136

Nick Griffin (NI). – Mr President, last year I served as a monitor at commemorations for the 1956 revolution in Budapest. I can confirm that Dr Morvai is right to criticise those who fret about Iran while ignoring human rights abuses here in Europe.

I trust that no ECR Group members here will be hypocritical enough to condemn Iran for the use of violence in elections when David Cameron is among the sponsors of Unite Against Fascism, an organisation of far-left criminals which routinely deploys intimidation and violence against nationalist dissidents in Britain. The same is true of five current Labour, Lib Dem and Tory MEPs, marked with the shame of supporting the use of British taxpayers' money to support their own militia, which breaks up opposition meetings and attacks their opponents with bricks, darts and claw hammers.

But my main point is this: however well meaning, and even justified, criticisms of Iran made here may be, they will be exploited as war propaganda by the powerful vested interests that stand to gain from a military attack on that country. Neocons, oil companies, construction corporations and the Wahabi mullahs of Saudi Arabia all want to see the sovereign state of Iran destroyed by an aggressive war. Not even European liberals are naive enough to fall for lies about weapons of mass destruction again, so human rights are being drafted in as a new *casus belli*.

Do not add the voice of this place to the warmongers' chorus for a third illegal and counterproductive attack by the West on the Muslim world. Or, if you must, do not leave the war – which hypocritical rhetoric will help to justify and unleash – to the usual brave British cannon fodder: 18-year-old boys from the Mersey and the Thames and the Tyne. Instead, send your own sons to come home in boxes or without their legs, their arms and their sanity – or mind your own business.

3-137

Filip Kaczmarek (PPE). – Panie Przewodniczący! Śmierć niewinnych ludzi zawsze jest tragiczna. Jeżeli jednak giną w obronie takich wartości, jak wolność czy prawda, to możemy uznać, że ich cierpienie nie jest nadaremne – tak właśnie jest w przypadku niedawnych ofiar w Iranie. Żle się dzieje, gdy reżim strzela do demonstrantów, zamyka oponentów do więzień, torturuje ich i zabija. Jedynym źródłem nadziei i optymizmu jest to, że wydarzenia te mogą uświadomić politykom i światowej opinii publicznej, jaka jest prawdziwa natura irańskiego reżimu, który jest zdolny do działań bardzo odbiegających od minimalnych standardów współczesnego świata. Ten reżim ma krew na rękach. Powinniśmy o tym pamiętać i powinniśmy działać tak, aby zmienić stan, którego nie możemy zaakceptować. W takich sytuacjach zawsze

pojawia się to samo pytanie: co możemy zrobić? Otóż możemy wspierać żądania i propozycje, które zostały już sformułowane.

Po pierwsze, władze irańskie muszą zaprzestać stosowania przemocy wobec tych, którzy mają inne opinie niż reżim. W przypadku takich krajów, jak Iran, przestrzeganie podstawowych praw człowieka powinno być monitorowane i gwarantowane przez społeczność międzynarodową.

Po drugie, w Iranie powinno przeprowadzić się wolne i uczciwe wybory, do których dopuszczeni zostaną wszyscy kandydaci, a nie tylko ci, którzy mają zezwolenie na kandydowanie. Nawiasem mówiąc, ci, którzy decydują o czynnym prawie wyborczym, sami nie mają demokratycznego mandatu. Uczciwość wyborów powinna być zweryfikowana przez niezależnych zewnętrznych obserwatorów – inaczej wybory nie mają sensu.

Po trzecie, powinniśmy robić wszystko, aby rozwiązania dla Iranu miały charakter pokojowy, polityczny, a to oznacza, że powinniśmy wspierać tych Irańczyków, którzy chcą zasadniczych zmian w swoim kraju, które spowodują, że w Iranie będą rządzić ci, którzy wygrają uczciwe wybory, a sam Iran przestanie być zagrożeniem dla światowego bezpieczeństwa.

Liderka irańskiej opozycji na emigracji pani Radżawi powiedziała, że to, co wydarzyło się w Iranie, to początek końca tego reżimu. Mam głęboką nadzieję, że pani Radżawi ma rację.

3-138

Mario Mauro (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio la Presidenza svedese per le osservazioni preliminari al nostro dibattito, che mi sembrano equilibrate e anche in grado di farci comprendere qual è la responsabilità alla quale siamo chiamati. Mi permetto in questo senso di fare un'osservazione che nasce dall'aver visto, come tanti, sui teleschermi di tutto il mondo le folle che in qualche modo hanno agitato la protesta di questi giorni.

Ebbene, se è vero che l'Iran è una teocrazia in cui il fondamentalismo ha disegnato il suo progetto di potere prendendo come pretesto il nome di Dio, abbiamo anche visto in questi giorni la gente scendere in piazza gridando appunto "Dio è grande", ma quanta differenza! Quella differenza negli sguardi, nella volontà che quelle persone hanno espresso, nella determinazione a non essere violenti ci fa capire che in Iran l'amore della libertà, della verità, l'amore al destino del proprio popolo, l'amore e l'attenzione al destino di ognuno non è morto.

Non sono bastati trent'anni di teocrazia, trent'anni di sistematica distruzione dell'umano per cancellare quella memoria che è nel cuore di ognuno di noi. Ed è a questo che noi dobbiamo fedeltà. È a questo fatto, a questo amore alla verità e a questo amore alla libertà che noi dobbiamo incondizionata devozione ed è questo che deve caricare la responsabilità di ognuno, perché il fatto di chiedere alle istituzioni europee di essere forti, di essere determinate e di far sentire la propria voce non è innanzitutto, da parte del Parlamento, la richiesta di una sottolineatura geopolitica, è far capire che le istituzioni europee, per quello che rappresenta quel progetto politico che chiamiamo Europa unita, non possono venire meno all'amore per la libertà e per la verità che c'è in ognuno di coloro che sono scesi in piazza in questi giorni.

3-139

Tunne Kelam (PPE). – Mr President, a crucial change has taken place in Iran. Our first conclusions, therefore, should be that Iran is not and will not be the same again. It is because millions of Iranians have refused to be hostages of their clerical rulers. They have demonstrated an amazing courage in challenging the dictatorship.

The issue, therefore, is not about rigging so-called elections more than usual. This time, blatantly rigged votes provided an outlet for a popular protest the experts outside Iran could not or were not willing to expect.

This reminds me of the situation 20 years ago in Eastern Europe: while the Western governments were prepared for a long-term accommodation and pragmatic coexistence with the Soviet totalitarian system, suddenly millions of hostages of the Communist regime became active: they challenged the system, which was brought to a sudden end.

Therefore, it is important to realise that the European approach to Iran cannot remain the same – just turning a blind eye to routinely rigged elections and systematic repression. It is estimated that during 30 years of dictatorship more than five million people have been imprisoned, more than 200 000 tortured to death and recently more than 200 killed.

The EU governments have been too hesitant in condemning these atrocious crimes and to make the regime bear responsibility for its behaviour. If we are serious about protecting the rights of Iranian citizens, we need to be prepared to cause the dictators real pain. What does this mean? We should, for example, ban any of the leaders of the regime from travelling to the EU; we should recall our ambassadors from Iran as a gesture of our indignation; and free elections can take place in Iran only under UN supervision.

3-140

Lena Barbara Kolarska-Bobinska (PPE). – Mr President, as the situation in Iran escalates and the violation of democracy also presents a danger to the stability of the whole region, we have to express our concern and condemnation –

but declarations must not only be symbolic and empty. Some European leaders are talking about new sanctions to be imposed on Iran, but a discussion is needed right now on the promotion of democracy at grass-root level in this country.

I am Polish, and we in Eastern Europe know how important these types of actions are for the establishment of democracy. A promotion should be adapted to the political and economic situation in a given country, but previous EU experience in the promotion of democracy in North Africa, the Middle East and Eastern Europe has to be reviewed and evaluated in order to see what should be done in Iran, what can be done in Iran and what is effective under given circumstances in this country.

I also want to remind you that, if the EU wants to be credible, it also has to undertake some measures in Moldova. Soon we will face a new test – on 29 July – with the elections in Moldova. The EU has to do everything it can to ensure free and fair democratic elections in this country. It is not enough to talk about support for democracy: we in the European Parliament and European institutions have to be more active in that respect.

3-141

Bogusław Sonik (PPE). – Panie Przewodniczący! Na pewno w Iranie trzeba poddać kontroli przebieg procesu wyborczego, natomiast początkiem rozwiązywania konfliktu powinna być deklaracja władz Iranu dotycząca powstrzymywania się od użycia siły oraz uwolnienia uwięzionych działaczy opozycji, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, demonstrantów, a także obywateli innych krajów, na których przerzuca się odpowiedzialność za sytuację zaistniałą w Iranie. Należy podtrzymać oczywiście całkowity szacunek dla suwerenności Iranu, ale również trzeba przypomnieć Teheranowi, że zobowiązany jest do przestrzegania międzynarodowej konwencji o prawach obywatelskich i politycznych.

Chciałbym też wyrazić zaniepokojenie programem nuklearnym Iranu. Teheran ma prawo do programu realizowanego w celach pokojowych, ale ma też obowiązek przywrócenia zaufania społeczności międzynarodowej, że irańska aktywność nuklearna ma charakter wyłącznie pokojowy.

3-142

Μαρία-Ελένη Κοππά (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω τη βαθιά μου λύπη για το τραγικό αεροπορικό ατύχημα που έγινε σήμερα στην επαρχία Καζβίν του Ιράν.

Η σημερινή συζήτηση εδώ είναι επιβεβλημένη μετά τα γεγονότα που ακολούθησαν τις εκλογές της 12ης Ιουνίου. Θεωρώ όμως ότι πρέπει να τη διεξάγουμε στο σωστό πλαίσιο. Δεν πρέπει να δώσουμε λάθος μηνύματα. Κάθε άμεση ή έμμεση σύνδεση των γεγονότων αυτών με το ζήτημα του πυρηνικού προγράμματος είναι αποπροσανατολιστική. Πρέπει να είμαστε σαφείς πως το αντικείμενο της συζήτησής μας σήμερα είναι η κατάσταση της δημοκρατίας και τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράν.

Η φιλολογία επίσης για νέες κυρώσεις δεν βοηθά σε καμιά περίπτωση την επίλυση των σοβαρών προβλημάτων του ιρανικού λαού. Η δημοκρατία δεν μπορεί να επιβληθεί με τέτοια μέσα. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλουμε να εντείνουμε τις προσπάθειες για εκδημοκρατισμό και σεβασμό των θεμελιωδών ελευθεριών, θέτοντας όμως το ζήτημα στο πλαίσιο ενός ουσιαστικού πολιτικού διαλόγου και δυναμώνοντας τις επαφές μας με την κοινωνία των πολιτών.

Οφείλουμε επίσης να ζητήσουμε περαιτέρω διερεύνηση των καταγγελιών για νοθεία στην εκλογική διαδικασία και να τονίσουμε και πάλι ότι το δικαίωμα της ειρηνικής διαμαρτυρίας είναι αναφαίρετο δικαίωμα των πολιτών κάθε χώρας.

Πρέπει λοιπόν σήμερα από αυτό το βήμα να καταδικάσουμε απερίφραστα τη βία και να ζητήσουμε να εφαρμοστεί έμπρακτα ο σεβασμός στην ελευθερία του λόγου και της έκφρασης στο Ιράν, όπως και σε κάθε άλλη χώρα στον κόσμο.

3-143

Michael Gahler (PPE). – Herr Präsident! Ich finde es gut, dass wir diese Debatte in der ersten Woche des neuen Parlaments führen. Leider haben sich unsere Fraktionsvorsitzenden gegen eine EntschlieÙung ausgesprochen. Ich habe mich gefragt, auf wen hier eigentlich Rücksicht genommen wird.

Eine EntschlieÙung wäre für die Andersdenkenden im Iran hilfreich gewesen, wenn wir ihnen mit einer vorzeigbaren Stellungnahme bestätigt hätten, dass das, was offiziell als Präsidentschaftswahl bezeichnet wurde, in keiner Weise internationalen demokratischen Standards entsprach, weil die meisten Kandidaten vom Wächterrath ausortiert wurden und weil man selbst bei denjenigen, die antreten durften, nicht davon reden konnte, dass sie gleiche Bedingungen gehabt hätten. Deswegen kann man politisch die Schlussfolgerung ziehen und ohne Einschränkung sagen, dass das bekanntgegebene Ergebnis der Wahl nicht den Willen des iranischen Volkes reflektiert.

Nutzen wir als EU aktiv unser Instrument für Demokratie und Menschenrechte, unterstützen wir die lebendige Zivilgesellschaft oder auch Rechtsanwälte wie Shirin Ebadi, die sich zum Beispiel für die inhaftierten Bahai dort einsetzt. Ich glaube, das ist die Politik, die wir im Augenblick auch kurzfristig realisieren können.

(Beifall)

3-144

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, meine Damen und Herren! Wir haben letzte Woche in einem – zu meiner Freude als neue Abgeordnete – einberufenen außenpolitischen Ausschuss Herrn Makhmalbaf gehört, einen iranischen Filmregisseur, der uns ganz klar gesagt hat, dass es vor dieser Wahl 20 % Demokratie im Iran gab, nach dieser Wahl, die für ihn ein Putsch war, gibt es überhaupt keine Demokratie mehr.

Auch ich schließe mich dieser Bezeichnung an, es war sehr wohl ein Wahlputsch, der mit massivem Wahlbetrug der Mehrheit der iranischen Bevölkerung, die sich für eine Veränderung ausgesprochen hat, dieses Recht genommen hat. Herr Ratspräsident, mich interessiert vor allem eines: Es wird Mitte August eine Amtseinführung für den „wiedergewählten“ Herrn Ahmadinedschad geben. Was wird im Rat und auch in den Mitgliedstaaten derzeit besprochen? Wird es hier eine offizielle Vertretung der Europäischen Union und auch der Mitgliedstaaten geben? Ich hoffe, es wird diese nicht geben! Denn ich finde, nach diesem Wahlputsch darf es keine offizielle Vertretung der Europäischen Union oder auch der Mitgliedstaaten geben, so sehr ich mich für einen weiteren Dialog ausspreche, aber bei dieser Amtseinführung dürfte niemand offiziell von Seiten der Europäischen Union vertreten sein. Was ist Ihre Position dazu? Wie wird das derzeit bearbeitet?

3-145

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, c'è sempre il rischio, come sappiamo, di discutere di temi di politica estera, come quello di oggi che coinvolge l'Iran, con un leggero ritardo rispetto agli avvenimenti. Tuttavia, non vi è dubbio che il Parlamento europeo, se vuole, può svolgere una funzione importante nello spingere l'Europa e lo stesso contesto internazionale perché prenda sul serio ciò che sta avvenendo e metta in campo tutte le iniziative necessarie perché il processo di democratizzazione in Iran possa affermarsi concretamente.

Bisogna evitare, dopo la grande attenzione dell'opinione pubblica mondiale dopo il voto in Iran e le manifestazioni di piazza che il regime iraniano ha tentato di sedare con la violenza, che cali il silenzio sulla realtà iraniana. Guardare con realismo le cose non significa far derubricare la questione iraniana. Tocca anche a noi tenere alta questa attenzione e tocca anche alla Presidenza di turno svedese – che ringrazio per le cose che ha detto oggi – farsi promotrice di una forte iniziativa, insieme con gli Stati Uniti e la Russia e altri paesi, per far cambiare il corso delle cose in Iran dai diritti democratici alla stessa questione nucleare.

3-146

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – Señor Presidente, en las pasadas semanas hemos asistido, conmovidos, a las reiteradas muestras de heroísmo y de valentía del pueblo de Irán, enfrentándose, con las manos desnudas, a las ametralladoras y a las porras de sus verdugos. La abundante presencia de mujeres a la cabeza de la manifestación es una muestra inequívoca de la decidida voluntad de los iraníes de vivir en verdadera democracia.

Señor Presidente del Consejo, la respuesta de la Unión Europea ha sido demasiado débil, ha sido una respuesta pusilánime. Hemos de enviar una fortísima señal política que demuestre nuestro absoluto rechazo a esta intolerable dictadura teocrática.

La solución la ha señalado muy bien el líder de la resistencia en el exilio, Massud Rajavi: hay que deponer al Líder Supremo y una asamblea de expertos temporal ha de convocar elecciones libres bajo supervisión internacional. Todo lo que no sea eso es perder el tiempo y prolongar esta vergüenza.

3-147

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – Mag ik beginnen om Raadsvoorzitter Bildt hier van harte welkom te heten. Ik weet zeker dat hij een aantal hele drukke maanden zal krijgen, want de problemen in de wereld zullen vooral op zijn grote brede schouders gaan rusten.

Voorzitter, ten aanzien van Iran: in de eerste plaats is het regime onberekenbaar. In de tweede plaats zie ik wel dat er haarscheurtjes aan het ontstaan zijn in het regime, met name in religieuze kringen. Ten derde stel ik vast dat het regime alles ondersteunt wat er aan corruptie en foute dingen op deze wereld - in het Midden-Oosten of in Pakistan - plaatsvindt. Ten vierde stel ik vast dat dialoog echt niet helpt en ten slotte constateer ik dat de burgers terecht meer vrijheid willen hebben en dat zij daarvoor ook van ons Europeanen steun moeten krijgen.

Dan vraag ik aan u, mijnheer Bildt, waarom is de Raad niet in staat geweest om een hardere verklaring af te leggen en waarom hebben wij alleen geluisterd naar een paar landen die nog steeds zaken willen doen in weerwil van de situatie van de mensenrechten?

3-148

Enrique Guerrero Salom (S&D). – Señor Presidente, empiezo por condenar, naturalmente, los acontecimientos en Irán y la represión del Gobierno iraní, pero intervengo para reforzar la posición de quienes han defendido que combinemos la

presión de las instituciones europeas con el mantenimiento del diálogo, con el mantenimiento de los procesos de negociación.

La historia y la experiencia demuestran que la ruptura de todo tipo de relación con los regímenes autoritarios no sirve para mejorar las condiciones de vida de los ciudadanos que padecen esos regímenes y, al mismo tiempo, debilita la posición de quienes defendemos el respeto de la democracia y los derechos humanos en esos países.

Por tanto, creo que debemos utilizar todos los instrumentos de presión de que dispone la Unión Europea, empezando por este Parlamento, frente al régimen iraní, pero, al mismo tiempo, también mantener la negociación, el diálogo, el diálogo presionante, especialmente a través del Alto Representante, señor Solana.

3-149

Magdi Cristiano Allam (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, oggi l'Iran rappresenta la principale minaccia alla sicurezza e alla stabilità internazionale: Da un lato, violando le risoluzioni delle Nazioni Unite persegue l'obiettivo di dotarsi dell'arma atomica e dall'altro reitera la volontà di annientare fisicamente lo Stato di Israele.

Io mi auguro che l'Europa, con la Presidenza svedese, possa lanciare un messaggio chiaro all'Iran su un piano generale, indicando che i valori non negoziabili del diritto alla vita, della dignità della persona, della libertà di scelta non possono essere disgiunti dallo sviluppo delle relazioni bilaterali e, su un piano particolare, chiarire che il diritto all'esistenza dello Stato ebraico non è negoziabile e che l'Europa, che ha conosciuto l'Olocausto al suo interno, non permetterà che ci possa essere un secondo Olocausto dello Stato e del popolo ebraico.

3-150

Philippe Juvin (PPE). – Monsieur le Président, je souhaite prendre la parole pour demander que notre Assemblée se déclare clairement pour des sanctions financières et techniques contre l'Iran.

Bien sûr, il y a de très nombreux arguments contre des sanctions, car elles auront des conséquences sur la vie des citoyens iraniens. Mais le pire, Monsieur le Président, pour les citoyens iraniens ne serait pas la pénurie induite par ces sanctions, le pire serait notre silence, le pire serait notre inaction. Des sanctions, Monsieur le Président, signifieraient que nous ne sommes pas indifférents et je crois que c'est là l'essentiel.

Voilà pourquoi, Monsieur le Président, notre Assemblée doit exiger des sanctions financières à l'égard de l'Iran.

3-152

Charles Tannock (ECR). – Mr President, the appalling Iranian theocratic dictatorship is already guilty of many crimes against its own people: from hanging Baha'is to hanging homosexuals and now apparently hanging 50 innocent protestors. So we should hardly be surprised by the mere stealing of an election through wholesale electoral fraud. I believe this crack in the regime and the courage of its protesting youth – whom I salute – will eventually bring the whole rotten government down.

Mr Howitt recently, in another meeting, suggested that we should have sent EU electoral observers from this House to confirm whether fraud had actually taken place. No, we must never legitimise any sham election which restricts candidates on the basis of their religious purity and conducts its count behind closed doors.

3-153

Carl Bildt, President-in-Office of the Council. – Mr President, I have listened very attentively to the different assessments and views expressed. This is, as has been pointed out, a most important debate on a most important subject.

I think it can fairly be said that we stand united in our assessment of what has been happening, what we have seen on the television screens and, more importantly, what we have heard from the people who know even more than what can be seen on the television screens.

I would like to take issue with someone who said we have not been clear enough. If you make a comparison with what the European Union has said, and what every other significant world body of actors has said, there is no question that we are the ones that have been the most clear, the most consistent, the strongest in the words that we have used.

We would have wished those words to have more of an effect than they already have, but that is often the case. But, while words are, nevertheless, important – no question about that – we are discussing primarily what has been happening in Iran since the election on 12 June.

I think it is important also to focus on what we saw on the television screens before 12 June, because that was suddenly a somewhat different Iran from the one we were used to. There was an element within the boundaries of the regime, certainly, of vitality, an element of plurality, an obvious desire for change, for openness, for reform. Whether that represented the majority of Iranians or not is very difficult to judge from the outside, but that it was significant is testified

not least by the force of the crackdown that we saw after 12 June. So in condemning what we have seen after, we should not forget what we saw before and the long-term significance of that.

I think we are united in what we say and what we think. Mr Saryusz-Wolski, Mr Cohn-Bendit and Mr Mauro: virtually the same, if we look at what we are assessing. But the most difficult thing is not what we say; the most difficult thing is what we do faced with this situation. I think we must then operate along two lines.

The first one is fairly obvious. The European Union must be the clear voice for human rights and democracy wherever and under whatever circumstances. There might be other factors coming into consideration of policy as well, but it should not dilute in any way from the consistency of our defence for human rights. So we must condemn the killings, the use of the death sentence. We must call for the release of those detained. We must be clear in our call for full respect for the freedom and the rights that are there for every human being in our world.

Secondly – and I think here there might be some dissent – we must also be prepared to engage. I say that, recognising that that is a far more difficult policy than just to stand back, do nothing or try to isolate: that is easy; to engage is difficult. Mr Kelam alluded to some of the historical experience we have, with the balancing act that that entails. But the fact that we have a certain amount of historical experience in Europe – reflected not the least here – perhaps makes it possible for us to venture along that particular road.

We should never believe that just a diplomatic dialogue can sort out every issue that has been addressed here: it cannot. Other factors will come in to that particular equation. But neither should we forget that there are some issues that we have a duty to seek to resolve through diplomatic dialogue. I am thinking of the individuals employed at the British Embassy, or the French student and others, that we must deal with now in a dialogue.

I come from a country where 1% of our citizens have a background in Iran. They move back and forth. We have consular issues that are of a multitude that is difficult to fathom. We need to be prepared to engage, to help individuals in different cases, without believing that that is going to sort out everything at once.

We have the nuclear dossier that has been alluded to. There might be others who believe there are far more simple solutions to that. I do not think there is any solution if we do not engage in a true diplomatic dialogue on that. Those are other issues that we need to engage on.

This is obviously going to be more demanding and more difficult in the circumstances that we now have, there is no question about that, and I think the discussion in the Committee on Foreign Affairs last week highlighted some of the difficult choices and some of the difficult judgements that we have to make in not only the coming weeks, but months – but not very much longer than that. Here we must engage – you, us in the Council and us as Europeans – with other significant international actors, not only with Americans with a new and good approach by the Obama Administration, but also engage with others – the UN Security Council, Russia, China, and with the wider world community. It is only then that we can hope to be able to start resolving not only the immediate issues, but also the other issues that need to be addressed.

I am grateful for this debate. I think it has highlighted the clear unanimity that we have when it comes to defending our values, but it has also highlighted some of the difficult choices and balancing acts that we have to engage in in the months and years ahead. We know what we want to achieve; we must also seek to achieve it. But do not think it is going to be easy. I can assure you that the Council will continue to be very much engaged with all aspects of this particular dossier.

(Applause)

3-154

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ
Αντιπρόεδρος

3-155

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Monsieur le Président, excusez-moi, mais on vient de me communiquer une information et je voudrais la donner au Conseil et à tous mes collègues.

Natalia Estemirova, qui était candidate au Prix Sakharov du Parlement européen, a été enlevée ce matin à Grozny et elle est aux mains de ravisseurs inconnus. Je demande au Conseil et à la Commission ainsi qu'aux parlementaires de protester pour qu'à Moscou, on sache qu'on pense à Natalia Estemirova.

3-156

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

3-157

Richard Howitt (S-D). – Mr President, this is just to put the record straight, as my name was cited by my colleague, Mr Tannock.

I did not call for EU observers last week and, indeed, earlier in the debate I was very clear in saying that, should the circumstances have justified it, the European Union would have been able to send an observer mission to the Iranian elections. However, it was precisely because the Commission did not have the confidence to do this that causes us proper, justified and objective concerns about the conduct of those elections.

I am sorry that Mr Tannock was not in the Chamber to hear that earlier in the debate, and I hope that I have been able to put the record straight.

3-158

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

3-159

9 - Κίνα (συζήτηση)

3-160

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι οι δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την Κίνα.

3-161

Carl Bildt, President-in-Office of the Council. – Mr President, another debate of, needless to say, some importance. And, although the subject is China, it of course takes place against the background of some significant developments in Xinjiang in the western part of China. I know that these events have been followed by many Members of this Parliament as well as our respective national parliaments throughout Europe.

We have also, as a Council, expressed our concern over the reports on the unrest there and called for restraint on all sides and for the situation to be resolved peacefully. I think it is time for us to say that we attach great importance to human rights. We also profoundly regret not only the loss of life but the destruction of property and everything else that we have seen happening and we can only condemn those that are responsible for it, whoever they are.

But let me also take this opportunity to take stock somewhat more widely of our relationship with China, a country with which we have an extraordinary range of complex relationships. In fact, when we decided in 2003 to set up those relationships within the framework of a comprehensive strategic partnership, we were committing ourselves to an extremely ambitious enterprise, and this is very much reflected in the broad and wide-ranging relationship which we have with China today.

Complexity of course brings opportunities. It also brings challenges of different sorts. What we have tried to do with this relationship is to open it up to the point where we can discuss frankly and openly any concern that we might have on either side. The basis for such an open dialogue is the shared interest that we have in developing our relationship, our shared interest in global peace and stability.

We pursue this through dialogue and through multilateralism. We have the annual summit meetings and we have fairly frequent meetings at the level of foreign ministers. We also have an intense biannual human rights dialogue and then of course sectoral dialogues on different issues, trade obviously being one of particular importance. We also have the annual high-level dialogue on trade and economic issues. As you are aware, in 2007 we also launched negotiations for a partnership and cooperation agreement. Negotiations are progressing but still there is a potential to increase efforts on both sides in these negotiations.

We have a very clear interest in developing the relationship with China in all fields, and that entails, as I said, the possibility for an open and frank dialogue, also on issues where our values might be different, and we know that such issues exist, including human rights, including issues like the use of the death sentence; but also to pursue the common interest that, needless to say, we have these days: issues of global financial stability, issues of how to deal with the climate change challenge are important.

Also important are foreign policy issues, be that the situation we face over the Korean peninsula with the provocation by the DPK, or the situation in Burma, where we are concerned, obviously, at what we see happening, but our concern also stretches to the situation in Africa and the need to protect the vital sea routes around the Horn of Africa.

I will not go further into this question now, but wish only to underline the concern that we have over developments, without being able to assess those in every single detail because they are exceedingly complex, our hope that they could be resolved peacefully and our readiness to engage with the Chinese authorities in a frank dialogue on these issues, as well as on the broad range of other interests that we share together and that we need to have a dialogue on.

3-162

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Mr President, it is a sign of the importance that this House attaches to our strategic relationship with China that this debate has been scheduled during your inaugural session. I yet again welcome the opportunity to contribute with a brief outline of the perspective of the Commission on behalf of my colleague Benita Ferrero-Waldner, who, I have indicated, is unfortunately travelling this week and cannot be here.

I do not need to remind this House of the huge progress we have made in relations with China since our first summit, now 10 years ago. Economic and trade relations have been transformed, people-to-people contacts are multiplying and we are engaged in dialogue on an ever-increasing range of issues.

Following the last EU-China Summit in May, negotiations on a new partnership and cooperation agreement are proceeding well and we are able to take advantage of a growing number of high-level contacts, including Prime Minister Wen's highly successful visit to President Barroso earlier this year and the meeting of the high-level economic and trade dialogue which I co-chaired with Vice-Premier Wang Qishan.

Today we are naturally focused on global challenges, including the economic and financial crisis and climate change, as well as regional issues. At the same time, we have strong interests in the situation inside China, where we witness many spectacular achievements but also developments that cause concern. China's policy of opening up its economy has lifted hundreds of millions out of poverty and helped the world progress towards the important Millennium Development Goals. Yet China is a huge country with considerable internal challenges and differences between its regions.

The strength of our strategic partnership also allows for constructive and open exchange of views on issues where Europe and China diverge. This can be on aspects of our trade relationship or human rights – for example over Tibet, which I know is of particular interest in this House. Recently we expressed strong concern over the unrest in Xinjiang, deplored the loss of life, and expressed our condolences and sympathy to the families of the victims. We have called on all parties to show restraint and bring an immediate end to all acts of violence. We hope the situation can be resolved peacefully through dialogue without further bloodshed.

The EU has tried, over the years, to convey to the Chinese authorities its worries over the situation of ethnic minorities in China and to share its own experience, many times painful, on how to address the causes of marginalisation, exclusion and discrimination that those minorities often face.

We all share the goal of a more open, transparent China adhering to international standards on human rights and working together to address global challenges. To achieve this, we must continue to integrate China deeper into the international community and work on the development of our strategic partnership in the spirit of constructive engagement.

3-163

Elmar Brok, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Frau Kommissarin, Kolleginnen und Kollegen! Ich kann mich den grundlegenden Darlegungen der Vorredner von Rat und Kommission anschließen. Auch ich bin der Auffassung, dass wir die *One-China policy* fortsetzen sollen, dass der Zusammenhalt Chinas als ein einheitlicher Staat gewährleistet ist, dass wir all dies nicht angreifen wollen. Natürlich lassen wir Gewalt nicht zu – sei es Gewalt von Demonstranten unter bestimmten Umständen, sei es Gewalt des Staates gegen Demonstranten, wie sie erfolgt ist. All dies wollte ich vorausschicken.

Aber man muss auch verstehen, dass in China die Gewalt des Zentralstaates, der in diesem Vielvölkerstaat mit vielen kulturellen Unterschiedlichkeiten kein Verständnis in ausreichendem Umfang aufbringt, ein immer wiederkehrendes Problem sein wird. Aus diesem Grunde sind größere kulturelle Autonomie, größere Bewegungsmöglichkeiten, Möglichkeiten, die mit Sicherheit von Identität und Sprache zu tun haben, Voraussetzungen dafür, dass ein Vielvölkerstaat unter einem gemeinsamen Dach zusammenleben kann.

Die chinesische Geschichte war ja immer ein Ausbrechen und Wiederezusammenführen mit großen gewaltsamen Aktionen. Das ist in der chinesischen Geschichte immer wieder festzustellen. Man muss zu der Erkenntnis kommen, dass man so nicht weitermachen kann, und man muss hier diese Autonomie einführen.

Die Uiguren sind eine gemäßigte sunnitische Minderheit. Von ihnen geht keine unmittelbare Terrorismusgefahr aus. Aus diesem Grunde besteht dieselbe Gefahr wie auch in Tibet: Wenn man mit den Gemäßigten keine Vereinbarungen trifft, gibt es immer mehr junge Radikale, die nicht mehr warten können oder wollen. Aus diesem Grunde verzögert eine Lösung im Sinne von Identität auf Dauer eine Lösung. Deshalb ist die chinesische Regierung sehr schlecht beraten, nur von Terroristen zu reden, nur davon zu reden, dass man die Einheit des Staates zerstören will, dass auswärtige Kräfte wie Al-Qaida und so weiter dahinter stecken. Ich glaube, das ist keine Lösung für dieses Land, und deswegen sollten wir deutlich machen, dass eine solche Politik von uns nicht akzeptiert wird. All dies versteht sich unter der Prämisse, die ich zu Beginn vorausgeschickt habe.

3-164

Adrian Severin, on behalf of the S&D Group. – Mr President, the Chinese people are completely right to ask us why the European Parliament has put the situation in China on the agenda of the first part-session of its new mandate.

Our answer must be clear: this is because China is very important to us and not because we think that our role is to teach China or to impose our views on how sensitive internal problems of this country should be solved. It is precisely because China is so important to us that we should pay close attention to any event affecting its internal stability and any event that could become a threat to its security.

This time the context was given by the multi-ethnic realities in the Xinjiang region and the aspirations of the Uighur predominant ethnic group to autonomy. Such contexts are always sensitive and, therefore, respect for human and minority rights leading towards the sense of dignity and security for both minority and majority is important.

Minority rights, however, should not be an excuse for, and they could not excuse, the separatist policies, the extremist means to promote those policies and certainly not the killing of peaceful civilians belonging to a minority or to an ethnic community.

While asking for full respect for human rights and minority rights, while expressing compassion for all victims of these rights, while asking for clarification concerning terrorist, religious, extremist and separatist dimensions of these events, the European Parliament should offer its assistance to the Chinese Government and society in order to cope with these difficult realities, which are also a problem in some of our countries. While asking the Chinese Government to refrain from the excessive use of power, we have also to ask everybody in the world to refrain from using minority rights as a means for promoting geopolitical goals.

3-165

Graham Watson, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, this House has long been critical of the People's Republic of China for its treatment of ethnic minorities. The Uighurs of Xinjiang Province have suffered more than most, particularly since the occupation of East Turkestan by the People's Republic of China in 1949.

The People's Republic claims that it does not seek territorial expansion. History shows that in East Turkestan, Tibet and Taiwan, under Communist rule it has sought to rule and to subjugate. That is the reason why the European Union must not lift the arms embargo on China.

For a European Prime Minister to refer to the reaction to the latest unrest as 'genocide' is perhaps an exaggeration, but for the People's Republic to complain of interference in internal affairs betrays a world view which is touchingly antiquated. If the contours of the world economy are drawn in the computer campuses of West Coast America, in the call centres of India, in the factories of China, if major decisions can be communicated from Beijing to Brussels in a nanosecond, we have become truly one global community, and there is no room in this community for repression or subjugation on the basis of race or religion or ethnicity; no room for Islamophobia or for anti-Semitism or any other kind of hatred.

China's problems stem in this instance from the greying of the middle kingdom. They need more young people to work elsewhere, similar to the problems we face here in the European Union. I saw this when I visited Urumqi four years ago. But the People's Republic will find that it needs policies to protect economic migrants, policies to recognise the legitimate demands of ethnic minorities, just as we do.

Here, Mr Bildt, is a role for the European Union. We know that as democracies mature, so they become more willing to allow people self-government and self-determination. Indeed, the biggest problems in Europe are found in the younger democracies, like Spain and Hungary. We need to help the Chinese people, who are quite capable of living in democracy – as Taiwan and Hong Kong show – to match their growing economic strength with a growing political maturity in developing democracy and help them develop the policies to match, policies like Erasmus Mundus, policies of which the Commissioner has spoken to increase people-to-people exchange. I am convinced that the European Union can play an important role in working with China to these ends.

3-166

Helga Trüpel, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, Herr Ratspräsident! Ich verurteile die Gewalt auf beiden Seiten, auf der Seite der Han-Chinesen und der Uiguren, und ich betraue alle unschuldigen Opfer.

Aber dies ist kein Konflikt, in dem es gleiche Kräfte gibt. Die Uiguren sind ein unterdrücktes Volk von neun Millionen. Ich sehe eine gescheiterte Minoritätenpolitik in der Volksrepublik China. Es gibt eben keine harmonische Gesellschaft, wie die KP Chinas behauptet. Es gibt in Xinjiang, im Uiguren-Gebiet, genauso wenig kulturelle Autonomie wie in Tibet. Es gibt keine wirkliche Selbstverwaltung, auch wenn diese Regionen so genannt werden, und vor allem – und das ist ganz entscheidend vor allem für die junge Generation – gibt es keine gleichen sozialen und wirtschaftlichen Rechte für die Uiguren. Aber die KP Chinas kennt nur einen Vorwurf, nur einen monotonen Vorwurf, und zwar den des kriminellen Separatismus. Jeder, der für Menschenrechte und Demokratie in China eintritt, läuft Gefahr zum Kriminellen und Separatisten erklärt zu werden.

Aber die Volksrepublik China muss verstehen, dass es nur mit der Garantie von Minderheitenrechten eine echte Chance auf inneren Frieden gibt. Nur mit der Gewährung gleicher Rechte wird es in China zu einer friedlichen inneren Entwicklung und zu einer Akzeptanz dieses Landes kommen.

Eine ganz wichtige letzte Bemerkung an die schwedische Ratspräsidentschaft: Ja, es ist richtig, wir haben ein Interesse an strategischer Partnerschaft mit China wegen der Klimapolitik, wegen allgemeiner Fragen der Außenpolitik. Aber wir können die Menschenrechte und die Kritik an der Situation der Menschenrechte in China nicht einem strategischen Interesse opfern, sondern unsere strategische Politik China gegenüber muss deutliche Worte zur Minoritätenpolitik und zur Verletzung von Menschenrechten in China beinhalten!

3-167

Charles Tannock, on behalf of the ECR Group. – Mr President, for centuries the Uighurs have eked out a perilous living in an inhospitable part of a vast country. Most of them are peaceful followers of Islam. However, sadly some of the local population in recent years have become increasingly radicalised by terrorists in league with Al-Qaida. China has never been tolerant of dissent or its own minorities, but I do share its concern about the threat of Uighur Islamist terrorism. I actually helped convince the Council to ban the Uighur East Turkestan Liberation Front three years ago.

China's authoritarianism and Han dominance must not be used as an excuse by Uighur terrorists, some of whom are found as far afield as Guantánamo Bay, to spread fear and violence, as most victims of the recent violence were in fact Han Chinese.

Many of us are naturally concerned about human rights in China and I am also committed as a friend of Taiwan. However, the EU remains wedded to a one-China policy and, given that the EU officially considers Taiwan and Tibet part of the People's Republic of China, we should certainly not support in any way the secession of Xinjiang province.

One interesting aspect of this issue is whether this controversy will cause China's Muslim partners in Africa like Sudan to reassess their links to the country.

Finally, I note that Turkey's Prime Minister Erdogan has labelled this violence as a genocide: a bit rich coming from him when his own country fails to recognise the Armenian genocide. His efforts to appeal to pan-Turkic nationalism are also hypocritical, given Turkey's treatment of its own minorities and in particular the Kurds in eastern Turkey.

3-168

Bastiaan Belder, namens de EFD-Fractie. – Binnen en buiten Xinjiang heeft de oproep tot jihad reeds geklonken. En zo dreigen de bloedige botsingen tussen Han-Chinezen en Oeigoeren op Chinees grondgebied binnens- en buitenslands dramatisch te escaleren. Tegen die gevaarvolle, religieuze dimensie van de etnische tegenstelling in Xinjiang weert zich de inheemse christelijke gemeenschap nadrukkelijk. Zij bidt juist voor vrede, stabiliteit én rechtvaardigheid voor alle burgers van Xinjiang.

En irrationeel genoeg grijpt de Chinese overheid deze helpende hand niet, maar slaat die juist repressief neer! Dat blijkt uit een regelrechte campagne van regeringswege tegen vreedzame protestantse huiskerken, vandaag de dag. Zo werden op 3 juli tijdens een eredienst acht christenen gearresteerd in Xinjiang. Vier van hen zitten nog steeds vast op een geheime plaats en twee Chinees-Amerikaanse zendelingen worden simpelweg vermist.

Raad en Commissie, ik vraag u dringend te interveniëren bij de Chinese autoriteiten om geloofsvrijheid voor allen te waarborgen in deze kritieke situatie in Xinjiang. Hét probate tegenmiddel voor de oproep tot jihad. Bewijs ook voor de Chinese huiskerken dat zij in Pekings streven naar een harmonieuze samenleving zijn inbegrepen!

3-169

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Mr President, 'violence', 'a high number of casualties', 'hundreds dead and wounded in China in the uprising in Xinjiang province': those were the alarming reports we received 10 days ago. In Xinjiang, the internet was blocked completely, limiting communications into and out of the desert region. Taking into account what happened in Tibet last year, recent developments in Eastern Turkestan, also known as Xinjiang, should be a wake-up call to the Chinese Government on its overall policies towards ethnic minorities in China.

The message sent by the Uighur people is that those policies have failed and that the Chinese Government has to understand this and look for the solution. The eight-million-strong Uighur population in the region has long complained about the treatment they receive from the Chinese Central Government and recently during the racist mob attacks the Chinese Government failed to protect the Uighurs from perpetrators of violence. It has nothing to do with the war on terror, the controversial concept used by the Chinese Government as a justification for their repressive treatment of the Uighurs in East Turkestan.

The fact that President Hu Jintao had to shorten his participation in the G8 Summit in Italy to return to China indicates that the Chinese Government realises that events in the province are not just an isolated incident. Rather than seeking solutions through repression and crackdown, the Chinese leadership needs positive action addressing the basic grievances of the Uighur people, especially if China wants to show maturity and create a sincerely harmonious society.

I fully support the EU position expressed by the President-in-Office to urge restraint on all sides and call on the Government of China to respect freedom of speech and information, as well as the right to peaceful protest.

3-170

Véronique De Keyser (S&D). – Monsieur le Président, l'éruption de violence dans la province autonome du Xinjiang est sévèrement réprimée par le gouvernement chinois. Les heurts entre Ouïghours et Hans ont fait officiellement 186 morts mais le sang coule toujours.

Cette violence est présentée par la Chine comme un simple conflit interethnique entre Hans et Ouïghours, alors qu'elle est l'aboutissement quasi inéluctable de sa politique répressive dans la province du Xinjiang. La province est stratégique mais difficile à contrôler. Voie de transit incontournable, riche en ressources naturelles (or, pétrole et gaz), elle est indispensable à l'avenir énergétique de la Chine. Mais elle est peuplée de nombreuses ethnies non chinoises, dont la plus importante est celle des Ouïghours. Ceux-ci, près de 50 % de la population, sont majoritairement des musulmans sunnites d'origine turcophone. Depuis une décennie, ils sont systématiquement discriminés, menacés d'assimilation et de disparition et leur identité est en péril.

En réalité, la politique de la Chine vis-à-vis de ces minorités ethniques était libérale dans les années 80 mais elle s'est graduellement durcie et les autorités chinoises ont saisi l'occasion du 11 septembre 2001 pour afficher leur lutte – et voyez l'amalgame – contre le terrorisme, le séparatisme et l'extrémisme religieux. En avril 2009, Amnesty International lançait un véritable cri d'alarme: après le Tibet, il y aura le Xinjiang. La politique de non-violence ayant échoué, les séparatistes ouïghours chercheraient d'autres moyens de faire aboutir leurs revendications identitaires, et c'est chose faite.

Mais la Chine ne peut pas continuer à assurer sa cohésion à travers des bains de sang à répétition. En tant que signataire d'accords internationaux, elle est tenue de protéger ses minorités ethniques. Et sa constitution comme sa loi relative à l'autonomie régionale de 1984 l'y contraignent également. L'Europe va-t-elle encore fermer les yeux et se contenter de condamner la répression et de quémander sans succès la libération des prisonniers politiques? Non. Les droits de l'homme en Chine sont un problème politique et il faut oser rappeler à ce pays ses propres engagements envers son peuple et le risque qu'il y aurait par rapport à la communauté internationale de s'y soustraire. Nous attendrons de ce côté-là un geste fort de la Présidence suédoise.

3-171

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – Panie Przewodniczący! Sposób stłumienia protestów, do których doszło w prowincji Sinkiang, po raz kolejny ukazał nam autorytatywny charakter władzy komunistycznej w Pekinie. Na skutek największych od kilku lat i dekad starć etnicznych w Chinach zginęło co najmniej 180, a 1600 osób zostało rannych. Obowiązkiem Parlamentu Europejskiego jest potępienie przemocy, której źródła leżą w dyskryminacji na tle etnicznym i religijnym. Tak też powinno być w tym przypadku, gdzie siła autorytarnego państwa została skierowana przeciwko mniejszości ujgurskiej. Nie jest ona jednak jedyną ofiarą totalitarnych rządów.

Mieszkańcy Europy opartej na wartościach chrześcijańskich mają szczególny obowiązek wobec chrześcijańskich mniejszości prześladowanych w innych częściach świata. W przypadku Chin owa mniejszość stanowi według nieoficjalnych źródeł ponad 30 milionów ludzi. Tym sposobem przedstawiciele populacji wielkości dużego europejskiego kraju są szykanowani, śledzeni, pozbawieni możliwości znalezienia pracy, torturowani i mordowani przez komunistyczne władze chińskie. Chiński reżim zdaje sobie sprawę z tego, że wiara chrześcijańska niesie z sobą pragnienie wolności i praworządności, dlatego właśnie usiłuje ograniczyć jej rozwój. Zwalczanie Kościoła nie przynosi jednak oczekiwanych skutków, bowiem liczba wiernych zwiększa się systematycznie z roku na rok.

Chińskie władze muszą zrozumieć, że Państwo Środka stanie się krajem w pełni nowoczesnym dopiero wtedy, gdy zacznie szanować podstawowe zasady demokracji i wolności religijnej.

3-172

Bernd Posselt (PPE). – Herr Präsident! Die heutige Debatte beweist wieder einmal, dass der Rat die Schwachstelle der EU ist. Dieses Haus hat eine ganz klare Position in Sachen Menschenrechte, und für die Kommission hat sich Lady Ashton hier beeindruckend klar geäußert. Vom Rat habe ich nur gehört, dass beide Seiten wegen Gewalttaten verurteilt werden.

Natürlich ist auch uigurische Gewalt zu verurteilen! Aber kann man sie damit gleichsetzen, dass eine kommunistische Diktatur, die nichts aus dem Massaker am Platz des Himmlischen Friedens gelernt hat, ein ganzes Volk brutal und blutig unterdrückt und dieses Volk von Ethnozid durch gezielte Siedlungspolitik bedroht ist? Kann man sie vergleichen mit Vorfällen, die überhaupt nur Ausdruck der chinesischen Propaganda sind und von niemandem international untersucht wurden? Ich glaube dies nicht!

Man beschuldigt die Uiguren jetzt des Separatismus. Aber ist es Separatismus, wenn ein Haus brennt und ich versuche, aus dem Haus zu rennen? Ist es Separatismus, wenn ich zu Unrecht in ein Gefängnis eingesperrt werde und versuche, zu fliehen? Das ist kein Separatismus, das ist Ausdruck des Lebenswillens! Wenn man den Uiguren in China einen Raum gibt, um in ihrer Heimat in Freiheit und Würde und Eigenständigkeit zu leben, dann wird es auch keinen Separatismus mehr geben. Das ist die einzige Methode gegen Separatismus.

Die Uiguren sind keine Minderheit, sie sind ein Volk wie die Schweden, das eben kleiner ist als das der Han-Chinesen. Aber ist ein Volk im Unrecht, bloß weil es das kleinere ist? Und müssen wir uns vor einer Macht verbeugen, bloß weil sie die größere ist? Ich glaube nicht! Daher haben wir als Europäische Union eine große Verpflichtung.

Ich vertrete hier München. In München sitzt der Uigurische Weltkongress. Wir hatten in München früher Radio Liberty und Radio Free Europe. Wir sind heute noch immer stolz darauf, dass wir damals die Stimme der Freiheit waren. Ich bin sicher, dass wir eines Tages genauso stolz darauf sein werden, dass wir das Zentrum der freien Uiguren waren, und ich hoffe, dass eines Tages alle Uiguren diese Freiheit genießen!

3-173

Evelyn Gebhardt (S&D). – Herr Präsident, liebe Kollegen, liebe Kolleginnen! Eines muss man ganz klar sagen: In China haben wir ein einheitliches System, und wir wollen es auch nicht auseinanderbrechen lassen! Wir respektieren das chinesische System. Allerdings bedeutet das nicht, ...

(Unterbrechung von Herrn Posselt)

Wir respektieren ein einheitliches System Chinas. Aber das bedeutet nicht, dass die Vielfalt der Völker in China nicht auch respektiert werden muss. Und das ist es, was wir als Sozialdemokraten und Sozialdemokratinnen einfordern.

Wir wollen, dass die Bürgerrechte, die Menschenrechte, die Freiheit der Menschen in China respektiert werden. Wir wollen, dass die Meinungsfreiheit respektiert wird. Wir wollen, dass sich Journalisten frei bewegen können, damit auch wirklich berichtet werden kann, wie die tatsächliche Situation ist. Das ist es, was wir wollen. Und eines sagen wir unseren Kolleginnen und Kollegen in China auch ganz klar: Wir erwarten von ihnen, dass das, was für uns ein Grundsatz ist, auch in China ein Grundsatz ist, nämlich dass die Menschenrechte universell sind. Was uns die Politiker immer wieder sagen – lassen Sie uns erst die sozialen Probleme lösen und dann können wir über Menschenrechte reden – das ist der falsche Weg! Anders herum muss es gehen. Erst die Menschenrechte und dann kommen die sozialen Rechte, die gehören nämlich schlicht und einfach dazu, das kann man nicht auseinander nehmen.

Deswegen war ich auch sehr enttäuscht, Herr Bildt, über das, was Sie gesagt haben! Denn aus Ihren Worten war herauszulesen: Lassen Sie uns wirtschaftlich zusammenarbeiten, das ist unser Hauptanliegen, alles andere interessiert uns nicht so sehr. Das ist nicht die Herangehensweise, die wir brauchen, sondern wir fordern die Herangehensweise, die uns auch die Europäische Kommission dargelegt hat, nämlich zu sagen: Erst wollen wir eine gemeinsame Basis für unsere Arbeit haben, auf deren Grundlage wir unsere Zusammenarbeit gestalten können! Denn wir wollen Zusammenarbeit, das ist ganz klar, aber nicht auf irgendeiner Grundlage, sondern auf einer richtigen, die Menschenwürde achtenden Grundlage.

3-174

Nirj Deva (ECR). – Mr President, may I congratulate Mr Bildt on a very balanced speech just now. I believe in the borders of the nation state as recognised by the United Nations and so oppose separatist-related violence everywhere in the world, be it in Kashmir, Indonesia, Sri Lanka, where I was born, Northern Ireland, where I got bombed, Spain or even in China.

I regret that in China, a country very important for the EU, some 1 680 people have been injured and 184 killed. The problem started in a toy factory in Guangdong and spread. Among those killed in the riots in Urumqi were 137 Han Chinese and 46 Uighur Chinese. This is deplorable. We must condemn it.

If these acts were encouraged and perpetrated by outside forces, particularly separatist fundamentalist forces, then they should be indicted in the International Criminal Court.

If they were home-grown, then it is a matter for the police in China and we must support them. We live in a small world. We must live together. The EU is a clear example of this. Supporting separatism anywhere in the world is against the spirit of the EU. We cannot work to unite Europe at home and encourage the break-up of China abroad. That is the road to chaos and conflict.

3-175

Csaba Sógor (PPE). – A kérdés az, hova állunk? Kína vagy a Tienanmen tér mellé? Kína vagy Tibet mellé? Kína vagy Ujgurföld mellé? 1,2 milliárd kínai vagy 8 millió ujur mellé? Az elnyomás, az idegen életforma bevezetése, a kényelem, az egészség, a pénz mellé vagy pedig a paraszti, nomádi múlt, igaz, hogy szegénység és sok betegség, de a saját kultúra

megőrzése és a szabadság mellé? Visszatekint egy-két kollegám beszédéből az elmúlt kelet-európai rendszerek diktatúrájának a szövege. Egy 11 gyermekes nő terrorista? Aki börtönben ült, és akinek szintén most 2 gyermeke még börtönben van? Hova állunk? Ez a kérdés. A papírautóniák mellé vagy a valós autonómiák mellé? Az elnyomás, az idegen életforma, Ujgurföld természeti kincseinek kizsákmányolása, vagy pedig a kultúrák megőrzése, a szabadság és a népek önrendelkezési joga mellé? Számomra világos, hogy én hova állok. Remélem, hogy a kollegáim számára is. Kínát barátunkká kell tennünk, hogy tanuljon tőlünk, de ehhez nekünk kell példát mutatni az emberi jogok, a szabadságjogok, az önrendelkezés és az autonómiák területén. Még sok-sok tennivalónk van. Az újonnan csatlakozott országokra gondolok.

3-176

Emine Bozkurt (S&D). – Ik heb geluisterd naar de inleidingen van zowel de Raad als de Commissie en misschien ligt het aan de vertolking, maar ik heb geen enkele keer het woord Oeigoeren gehoord en over de Oeigoeren hebben wij het vandaag natuurlijk. Er zijn honderden doden te betreuren en nog veel meer gewonden.

De Europese Unie staat vierkant voor fundamentele rechten, mensenrechten, burgerrechten, vreedzaam demonstreren. Wij zien dat deze heel erg in de verdrukking komen. Uiteraard hoor ik in de inleidingen de noodzaak tot dialoog. Die noodzaak onderstreep ik ook ten eerste. Die dialoog is ontzettend belangrijk. Graag wil ik echter van de Raad en de Commissie weten welke concrete acties zij op de korte termijn gaan ondernemen.

3-177

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Herr Präsident! Wir führen diese Diskussion auf der Grundlage der Universalität der Menschenrechte, aber auch auf der Grundlage der Notwendigkeit globaler Partnerschaft. Es ist von der harmonischen Gesellschaft gesprochen worden. Das ist eine Parole der KP Chinas, aber es ist auch mehr: Es ist eine tiefe Hoffnung des chinesischen Volkes. Harmonische Gesellschaft ist nicht einfach identisch mit der Verhüllung autoritärer Verhältnisse. Ich finde, es könnte eine Aufgabe für uns sein, dem chinesischen Volk bei der Realisierung einer harmonischen Gesellschaft Unterstützung zu leisten.

Zur Partnerschaft gehört eine klare Aussprache. Wenn wir über Xinjiang reden, dann sollte das Wort Uiguren auch genannt werden! Allerdings ist eine klare Aussprache etwas ganz anderes als der Geist der Konfrontation, davon sollten wir Abstand nehmen.

Eine letzte Bemerkung zu Herrn Posselt: Er hat von Separatismus gesprochen. Nun weiß ich, Herr Posselt, dass Ihre bayrische Partei davon etwas versteht, aber ich glaube, wir sollten lieber wie Herr Brok von der Fortsetzung der Ein-China-Politik sprechen.

3-178

Struan Stevenson (ECR). – Mr President, it would be a great mistake to place China in the same category in this debate today as we discussed Iran. The EU enjoys a very good relationship with China and I think we have to take care that our discussions on the recent events in Urumqi are accurate and based on fact.

The incident that took place on 5 July involved a premeditated attack on the Han Chinese population of that city by the Uighurs. As we know, certain militants among the Uighur population of Xinjiang are Islamic fundamentalists who demand a separate state. They mounted a violent attack that led to the deaths of 137 Han Chinese. So the vast majority of those killed were Han Chinese. The Chinese Government quite properly deployed police and military personnel to quell the violence and stop the retaliatory attacks by the Han population on the Uighurs. What else would anyone expect them to do? So let us base our criticism on facts and not take unfair records against the Chinese.

3-179

Sabine Lösing (GUE/NGL). – Herr Präsident! Ich finde, dass dieser Konflikt doch sehr oft einseitig dargestellt wird. Ich kann mich dem Vorredner anschließen, dass es im augenblicklichen Fall doch wirklich sehr häufig um Angriffe von Uiguren auf Han-Chinesen geht, und zwar Angriffe, die zum Teil auch rassistische Hintergründe haben.

(Zwischenrufe)

Ich habe z. B. ein Interview mit einer uigurischen Frau gelesen, die gesagt hat: Wollen Sie sich etwa von gelben Kommunisten regieren lassen? Die Uiguren genießen in ihrer Region sehr viele Privilegien, sie dürfen z. B. mehrere Kinder bekommen, sie dürfen ihre Religion auch während der Arbeitszeit ausüben und vieles mehr. Da gibt es auch viel Neid von den örtlichen Han-Chinesen.

Deshalb sollte man doch sehr differenziert hinschauen und über Ursache und Wirkung forschen. Manchmal liegen Probleme auch anderswo, als es auf den ersten Blick den Anschein hat oder haben soll. Wir sollten uns hüten, einseitig Position zu beziehen.

Wir sollten die Chinesen dabei unterstützen, ihre Probleme zu lösen. Die einseitige Sichtweise, die hier sehr oft vorgetragen wird, halte ich für sehr gefährlich. Die chinesische Regierung räumt durchaus Unzulänglichkeiten in ihrer

Minderheitenpolitik ein. Sie räumt auch Versäumnisse ein. Sie zeigt aber auch Willen, vieles zu verbessern. Da sollten wir durch vertrauensvolle und sicherlich auch kritische Zusammenarbeit helfen.

3-180

Carl Bildt, President-in-Office of the Council. – Mr President, I think this debate has really reflected the complexities of the issues that we face. What has been addressed here are issues ranging from the different system that China has and the evolution of that particular system, the importance that we attach to human rights and the need to help China develop in the direction of a more open society, better respecting those human rights, as well as the problems attached to minority rights, problems that are there in China.

But China is unfortunately not unique in the world in facing these issues and the violence, the ethnic violence, that has been seen in the last few days on the streets of Urumqi. Ethnic violence is always evil. It should be condemned and we can only support those who try to bring reconciliation in this particular situation based on respect for human rights, knowing from our own history the complexity of those issues.

Mr Bütikofer referred to the concept of a harmonious society. We all want to develop and live in harmonious societies and clearly we need to see what we can do in order to help China develop in the direction of a society that is seen as harmonious by each and every one of the citizens of China. They are not there yet. Few societies as a matter of fact are, but it has been fairly obvious. Otherwise let me note that in the initial statements from Mr Brok, Mr Severin and Mr Watson, I found lots of wisdom that could guide our further deliberations as we move on with the important relationship that we seek with China, understanding the complexity of that relationship in all its dimensions.

3-181

PRESIDE: MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepresidente

3-182

El Presidente. – Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 149 del Reglamento)

3-182-500

Helmut Scholz (GUE/NGL), schriftlich. – Konfliktlösung für Millionen Uiguren in China - Dialog statt Verurteilung Wir bedauern die blutigen Zusammenstöße, die Toten und Verwundeten in Xinjiang-Uigur. Das Vorgehen der Polizei- und Sicherheitskräfte war verzogen und schadet den Zielen der chinesischen Regierung nach Wachstum und Stabilität. Zugleich ist es falsch, China "kulturellen Völkermord" vorzuwerfen. Die Regierung ist durchaus um eine Balance zwischen Minderheitenautonomie und Modernisierung in einem Vielvölkerstaat bemüht. Es ist auch an uns, Chinas rechtsstaatliche und demokratische Entwicklung partnerschaftlich zu unterstützen, ohne die historischen, geographischen und kulturellen Besonderheiten zu übersehen. Einseitige Belehrungen ersticken jeden Dialog. Und sie ersetzen keine Politik für eine verbesserungswürdige Garantie der Menschenrechte. China ist für Europa ein wichtiger Partner - neben den USA und Russland. Die Bewältigung der Finanzkrise, Armutsbekämpfung, ein Stopp dem Klimawandel, Energiesicherheit und Wasserversorgung sind ohne Anstrengungen der VR China nicht zu haben. Die Mehrheit der Uiguren ist bestürzt über die Geschehnisse der letzten Wochen und möchte vor allem wieder in Frieden leben. Die chinesische Regierung weiß, dass dieser Konflikt nicht mit Gewalt zu lösen ist. Wir können den Dialog zwischen den Han-Chinesen und den uigurischen und anderen Minderheiten unterstützen anstatt die jahrzehntelange Einmischung von außen mit untauglichen Mitteln fortzusetzen. Ein institutionalisierter Dialog zum Ausbau von Rechtsstaatlichkeit in China wäre eine wichtige Aufgabe für das Europaparlament.

3-183

10 - Honduras (debate)

3-184

El Presidente. – El siguiente punto es el relativo a las Declaraciones del Consejo y de la Comisión sobre la situación en Honduras.

3-185

Carl Bildt, President-in-Office of the Council. – Mr President, the world is a big place. I am grateful for this opportunity to focus somewhat on the situation in Honduras and the seriousness of the developments that we see there, not only for Honduras but for the entire region. I will try to be reasonably brief.

Since the beginning of this particular crisis last month, the Presidency has condemned the military action that was directed against President Zelaya, who was democratically elected, in spite of everything else that can be said. That action was in violation of the constitutional order of Honduras.

We have called for the restoration of this constitutional order, in full, and urged all parties and institutions to refrain from violence or talks about violence and to strive to find a swift and peaceful solution.

I think in much the same way as we expect, when we have problems in different parts of Europe, that it is the European Union that should take the lead and we would hope that the rest of the world would support our efforts, our policy has now been guided by giving support to the Organisation of American States in their efforts to find a solution through dialogue and compromise to the problems that they are facing.

We have a situation where none of our ambassadors at the moment are present in Honduras. We do not have any diplomatic contacts at the moment either.

We very much welcome the recent effort by Costa Rican President Oscar Arias, winner of the Nobel Peace Prize, to try to reconcile the differences that exist. So far that has proved to be – hardly surprising, one might say – a somewhat difficult enterprise. But I am encouraged by the news that there will be new meetings under the chairmanship of President Arias this Saturday. We can only encourage him to move forward with those efforts and we can only continue to urge both sides to be ready to compromise, fully respecting every part of the constitution of Honduras.

Let me conclude by underlining the importance that we attach, beyond the immediate crisis, to the holding of fair, timely and transparent presidential elections in Honduras later this year. The rule of law and respect for human rights must remain the cornerstone of democratic government throughout the world; Central America, Latin America, all of America are certainly not excluded.

3-186

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Mr President, again I am pleased to contribute briefly to this debate on behalf of my colleague, Benita Ferrero-Waldner, as we look at the political crisis in Honduras.

After many years, Latin America is again experiencing an institutional rupture. The crisis in Honduras shows us how fragile is the rule of law and the institutional framework for the resolution of conflicts in some Latin American countries and, indeed, how these countries can plunge into crisis, especially now that they are going through a period of strong political polarisation.

The Commission reacted promptly. We expressed our deep concern about the events in Honduras and we stressed the great importance we attach to the respect for the rule of law, democracy and democratically elected institutions. We have urged all parties involved to resolve their differences peacefully in full respect of the country's legal framework and to promptly engage in a dialogue in the interests of peace and stability in the country.

We deplored the violent confrontations, even more so as they have resulted in the loss of human lives, and we called upon all parties involved to show the utmost moderation and restraint. The Commission declared it would be ready to support all initiatives aimed at a peaceful solution of the crisis and at restoring the constitutional order.

As the Presidency has said, we supported the initiative by the Organisation of American States and its Secretary-General, Mr Insulza, which unfortunately did not bear fruit. We strongly welcomed the mediation efforts of the Costa Rican President and trust that they will result in a peaceful settlement of the crisis.

Following the events in Honduras and after consulting the Central American governments and EU Member States, it was decided to postpone the next round of negotiations with a view to an association agreement with Central America, negotiations that were due between 6 and 10 July in Brussels. But we trust that these negotiations can resume as soon as possible.

Again, as the Presidency has said, in response to the gravity of the situation the local ambassador of the EU Presidency has been recalled for consultations and all other EU ambassadors have also left the country.

In close cooperation with the Presidency and the Member States, we continue to explore the ways in which we can best contribute to the solution of this crisis. For the time being, suspending our cooperation has not been decided, but disbursement of our financial commitments related to budgetary support has been put on hold.

We are very much aware that the events in Honduras could create a dangerous precedent, a step back in terms of democracy, and could destabilise the region. Therefore, we continue to follow the situation closely and we support all efforts to find a peaceful solution. We will continue to keep Parliament informed about any further development.

3-187

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, en nombre del Grupo PPE. – Señor Presidente, el hecho de que un Presidente constitucional sea sacado de su residencia *manu militari*, introducido en un avión y depositado en un Estado extranjero es algo que, desde una perspectiva democrática, debe ser objeto de una condena tajante y sin paliativos.

Sobre la base de esta premisa, señor Presidente, hay que decir que resulta muy significativo, de todas maneras, el hecho observado por algunos prestigiosos analistas, como el escritor Mario Vargas Llosa, consistente en que los más conspicuos defensores del depuesto Presidente Celaya –que, por cierto, ha suscitado la unanimidad de los diferentes partidos políticos, incluido el suyo, y de la Corte Suprema de Justicia en contra del Congreso de la República– hayan sido, precisamente, representantes de regímenes que se han caracterizado por una violación sistemática de los derechos humanos y por un recorte progresivo de las libertades individuales, como este Parlamento ha reconocido en el último informe sobre la situación de los derechos humanos en el mundo.

Ahora tenemos que salir de esta situación. El Presidente en ejercicio del Consejo lo ha dicho: la Unión Europea tiene que facilitar una vuelta a la normalidad democrática, apoyando los esfuerzos de una persona que ha trabajado por consolidar la situación de la región, el Presidente Óscar Arias, de Costa Rica.

En segundo lugar, la Unión Europea, de cara a las próximas elecciones presidenciales, tiene que poner a disposición del país toda su experiencia en materia de observación electoral y movilizar el envío de una misión de observación electoral de la Unión Europea.

Por último, es importante, señor Presidente en ejercicio del Consejo, que la Unión Europea se comporte de forma coherente, sin dobles estándares. No es de recibo que la Unión Europea, por un lado, facilite e intensifique el diálogo político con el único país no democrático de la región y, por otro, haga pagar a los ciudadanos de uno de los países más pobres de América Latina los errores de sus gobernantes, a los que no es precisamente ajeno el señor Celaya.

Y creo, señor Presidente en ejercicio del Consejo, señora Comisaria, que la Unión Europea, como ha dicho el señor Bildt, tiene que tener una presencia activa en la región. Y esa presencia activa se está sustanciando, en estos momentos, en la negociación del acuerdo de asociación que está a punto de culminar. No podemos, señor Presidente, hacer que paguen justos por pecadores y, en ese sentido, creo que hay que reconsiderar una rápida vuelta a la mesa de negociaciones tras la resolución del conflicto.

3-188

Luis Yañez-Barnuevo García, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor Presidente, nos sumamos a la condena unánime de la comunidad internacional, no sólo por la gravedad –que han resaltado el Presidente en ejercicio del Consejo y la Comisaria– de la situación en sí misma, de la ruptura del orden constitucional, sino por lo que tiene de gravísimo precedente en una región que, con mucho trabajo y con mucho esfuerzo, ha logrado recuperar la democracia en todo el continente, con escasas excepciones.

Por tanto, no se puede pasar por ahí. Han hecho bien la Unión Europea y los países miembros en retirar a los embajadores, en cancelar todo tipo de cooperaciones, en suspender las negociaciones con la región. Ahora hay que apoyar –coincido con el Presidente en ejercicio del Consejo y con el Presidente de la Comisión– una salida dialogada con el socialdemócrata Presidente de Costa Rica, Óscar Arias, Premio Nobel de la Paz, al frente, y no incitar a la violencia ni represiva ni insurreccional.

No es el momento de analizar –no estamos en esa cuestión– los errores reales o supuestos que haya podido cometer el Presidente Zelaya, al que le quedaban seis meses de mandato. Es el momento de analizar la gravísima ruptura del orden constitucional en Honduras por parte de las fuerzas armadas (con el apoyo del Congreso y del poder judicial, sí, pero de manera absolutamente ilegítima e ilegal).

Tiempo habrá de analizar cuál será su futuro, pero ahora hay que exigir, sin el menor resquicio, la restitución del Presidente Zelaya, Presidente constitucional del país hasta enero de 2010.

3-189

Izaskun Bilbao Barandica, *en nombre del Grupo ALDE*. – (*Breves palabras en euskera*). Señor Presidente, estoy utilizando el euskera, una lengua minoritaria que no es oficial todavía en esta Cámara: el euskera. Espero que, en el futuro, lo sea igual que otros idiomas y que podamos, por tanto, hablar en mi lengua materna y en la lengua de Euskadi.

Dicho esto, comparto –y mi Grupo comparte– la necesidad de rechazar frontalmente el golpe de Estado –hay que llamarlo por su propio nombre–, que es lo que ha ocurrido en Honduras. Quizá algunos califican como error –y no vamos a analizar esto– el haber tratado, por encima de todo, quizá, de consultar la voluntad de la ciudadanía. Tanto la Comisión como el Consejo estoy de acuerdo en que tienen que trabajar para que pueda restaurarse el orden constitucional e institucional que ha quedado derrocado, y para conseguir la vuelta del Presidente hondureño, que fue legítimamente elegido por toda la ciudadanía.

Comparto también la preocupación por las agresiones que han sufrido algunos miembros del Gobierno, incluso en las misiones diplomáticas acreditadas en Honduras que, como hemos escuchado, han sido retiradas. Y, cómo no, mi Grupo

apoya también, como lo ha hecho el representante de la Comisión, todas las acciones emprendidas por la Organización de Estados Americanos para afrontar y dar solución a este conflicto.

Mi Grupo quiere manifestar la necesidad de que, efectivamente, contribuyamos desde Europa al fortalecimiento democrático de Honduras, a que los derechos fundamentales sean trabajados y, por tanto, a que sea el diálogo político el único instrumento que haga avanzar hacia la solución del problema que en este momento estamos sufriendo.

Cómo no, apoyamos también toda la labor que está realizando el Premio Nobel de la Paz, el señor Óscar Arias, y, en consecuencia, lo que esperamos también es que, adoptadas las medidas mencionadas anteriormente, en noviembre del año 2009 se puedan realizar y celebrar las elecciones con total transparencia, con total respeto del sistema democrático y de los derechos humanos. Y espero que la situación actual también permita continuar con las negociaciones para conseguir el acuerdo con la Unión Europea.

3-190

Raül Romeva i Rueda, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Señor Presidente, yo también quiero aprovechar esta ocasión para condenar de una forma muy firme y mostrar nuestra consternación ante los hechos recientes ocurridos en Honduras.

He tenido ocasión de seguir la situación del país y de la región en los últimos años, precisamente en mi condición de vicepresidente de la Delegación para las Relaciones con los Países de la América Central, y es para mí especialmente significativo y muy importante que en el primer día de debate político de esta Cámara tratemos este tema. Demuestra que se trata de un tema fundamental; se trata del triste y lamentable honor de considerarse el primer golpe de Estado en un país centroamericano en el siglo XXI, y esto es algo que no debemos olvidar.

Así pues, no solamente condeno enérgicamente el golpe de Estado contra el Presidente Zelaya, sino que insto también a la Unión Europea a que no reconozca al golpista Micheletti. Y creo que es imperativo que la Unión Europea insista, como está haciendo de hecho, en la reinstauración del orden constitucional. Es fundamental pensar en la preparación seria, responsable, creíble de las elecciones en noviembre de 2009 y, por ello, celebro también que, al menos de momento, se congelen las relaciones para un acuerdo de asociación con la región.

Pido también, en cualquier caso, que, tal como han hecho otros actores, el Banco Mundial o los Estados Unidos, se congele la ayuda también en términos de apoyos comerciales, exceptuando en cualquier caso la ayuda humanitaria.

Más allá de estas medidas, creo que es importante recordar la necesidad de llevar a cabo una investigación clara, concisa, sobre las responsabilidades que ha habido en este golpe de Estado. Es evidente que hay muchas responsabilidades y es evidente que detrás de este golpe hay otros muchos actores y que en algunos casos ni siquiera sabemos sus nombres.

Creo que la Unión Europea debería instar a esa investigación y que para ello también es necesario que haya un envío constante, presente, de delegaciones internacionales que puedan apoyar los movimientos que existen en estos momentos en el país, para poder exigir, reclamar, solicitar esa democracia que se les ha arrebatado.

3-191

Willy Meyer, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor Presidente, cuatro días después del golpe, mi grupo parlamentario decidió enviarme a Tegucigalpa para observar *in situ* las consecuencias de este golpe militar, de este golpe de Estado. Y pude comprobar en Tegucigalpa las consecuencias de cualquier golpe militar, es decir: la represión, la falta de libertades, colegas diputados del legislativo que no secundaron el golpe expuestos a operaciones de busca y captura, organizaciones sociales con sus dirigentes encarcelados y los hospitales aprovechando el toque de queda, con muchos heridos. Ésta es la radiografía que pude observar.

Celebro la respuesta del Consejo y de la Comisión Europea; es la única respuesta posible. En primer lugar, seguir todas las indicaciones de la Organización de Estados Americanos. Aquí, anuncio que, en la entrevista que mantuve con el Secretario de la Organización de Estados Americanos, comprobé que esta organización lo tiene muy claro: cualquier acto que realice este Gobierno ilegítimo del golpista Micheletti será declarado nulo y, por lo tanto, la OEA ya ha decidido que no va a observar ningún tipo de elección que sea convocada por este Gobierno.

Espero que la Unión Europea tenga también este código de conducta, esta hoja de ruta, para que, efectivamente, cualquier acto que realice este Gobierno no sea considerado legítimo. Por lo tanto, no podríamos observar, en estas condiciones, unas elecciones amañadas por un Gobierno golpista.

Me parece que esta semana va a ser una semana decisiva. El Presidente Celaya, el único Presidente de Honduras, lo ha dejado muy claro: ha dejado muy claro que él tiene como plazo una semana y que, si a la semana no se resuelve –desde el punto de vista del diálogo emprendido en Costa Rica– su vuelta, él volverá.

Por lo tanto, ante esa decisión del único Presidente legítimo, espero de este Parlamento, de las Instituciones, del Consejo y de la Comisión, que acompañen esa decisión como lo está haciendo la OEA, como lo está haciendo Naciones Unidas y,

por cierto, como lo están haciendo los Estados Unidos. Por lo tanto, creo que es muy importante que ese tono, el tono exigente de la restitución del poder constitucional, de la restitución del Presidente Celaya, sea una señal de identidad de este Parlamento.

Espero, por cierto, colegas, que tengamos la decisión firme de que este Parlamento condene sin ningún tipo de paliativos el golpe de Estado y apoye la restitución del Presidente Celaya; y espero que, por lo tanto, secundemos todas las iniciativas de los organismos internacionales.

3-192

Kader Arif (S&D). – Monsieur le Président, Madame le Commissaire, chers collègues, je tiens tout d'abord à condamner de la manière la plus ferme, comme l'ont fait mes prédécesseurs, le coup d'État porté contre le gouvernement du Président Zelaya au Honduras. Sa détention arbitraire et son expulsion du pays violent l'ordre constitutionnel qui doit être rétabli au plus vite. La prise de pouvoir militaire qui a conduit à l'autoproclamation de Micheletti comme nouveau Président rappelle les périodes les plus sombres de l'Amérique centrale que nous avons connues, et cette atteinte à la démocratie est pour nous inacceptable.

Je salue donc la décision de l'OEA de suspendre la participation du Honduras à l'organisation ainsi que la médiation acceptée du président Oscar Arias pour aider à la recherche d'une solution.

Par contre, je suis aussi très préoccupé, Madame le Commissaire, par les relations commerciales qu'entretient l'Union européenne avec ce pays. Depuis plusieurs mois, un accord d'association de nouvelle génération est négocié par la Commission européenne avec l'Amérique centrale. Suite au coup d'État, des réunions prévues la semaine dernière ont été annulées. Il faut s'en féliciter. J'ai cru vous entendre mais je voudrais avoir plus de précisions. La Commission est-elle déterminée à suspendre les négociations jusqu'à la normalisation de la situation politique institutionnelle au Honduras? C'est ce que je demande avec mon groupe politique, mais j'aimerais avoir plus de précisions quant à la position de la Commission sur ce point.

Une autre question que je souhaite évoquer, Madame le Commissaire, est celle du système des préférences généralisées plus dont bénéficie le Honduras. Plusieurs organisations de la société civile ont signalé les décisions arbitraires et les violations des droits de l'homme depuis le coup d'État, notamment concernant les libertés de mouvement, d'association et d'expression. La Commission européenne doit être très ferme à ce sujet. Le SPG+ est un incitatif dont le bénéfice est conditionné par des engagements clairs. Les témoignages sont plus que suffisants pour mettre en doute le respect des engagements par l'État hondurien du président autoproclamé. Je demande donc à la Commission d'engager une enquête sur la possibilité de retirer temporairement les préférences accordées au Honduras au titre du SPG+.

3-193

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – Monsieur le Président, nos principes pacifiques ne doivent pas nous conduire à donner l'impression de renvoyer dos à dos les auteurs du coup d'État au Honduras et le gouvernement constitutionnel par des appels à la retenue adressés aux deux parties du conflit en cours. Dans un tel cas, la violence des insurgés qui luttent pour le retour du Président Zelaya est légitime et celle des putschistes est criminelle.

La mobilisation personnelle des chefs d'État d'Amérique centrale et du Sud pour obtenir le rétablissement inconditionnel du Président constitutionnel Manuel Zelaya montre que tout le continent veut en finir définitivement avec la période des coups d'État et des dictatures.

À la suite des décisions unanimes de l'ONU et de l'ensemble des organisations régionales de coopération, l'Europe doit prendre sa part de ce combat car il s'agit d'un combat et non d'un arrangement. Il s'agit d'un combat historique. L'Europe doit interrompre toute relation de tous ordres – politique, commercial – et toute négociation avec le régime factieux jusqu'au rétablissement inconditionnel et non négocié du Président Zelaya car il n'y a rien à négocier s'agissant de la démocratie. L'Europe doit demander au gouvernement de M. Obama ainsi qu'aux États-Unis d'Amérique qu'ils interrompent eux aussi leurs relations commerciales et militaires avec le régime factieux. C'est à ce prix que nous serons à la hauteur des principes dont nous nous réclamons si souvent pour en faire le reproche à d'autres.

3-194

Bogusław Sonik (PPE). – Panie Przewodniczący! Sytuacja w Hondurasie wymaga kontynuowania przez Unię Europejską konkretnych i zdecydowanych działań, które doprowadzą do stabilizacji i przywrócenia ładu konstytucyjnego oraz zapobiegną nasileniu się konfliktu między zwolennikami i przeciwnikami obalonego prezydenta Zelayi. Dlatego popieram inicjatywę kolegi Salafranki, by jak najszybciej sformułować możliwość wyjazdu i misji do Hondurasu firmowanej przez Parlament Europejski.

Trzeba jak najszybciej doprowadzić do podjęcia przez zwaśnione strony rozmów, dzięki którym uda się wypracować porozumienie zakładające powrót na stanowisko prezydenta Zelayi i dokończenia przez niego trwającej kadencji, jednak bez możliwości zmian w konstytucji umożliwiających jego reelekcję. Takie rozwiązanie dałoby nadzieję na ustabilizowanie sytuacji, być może będzie to do zaakceptowania przez obie...

(Przewodniczący odebrał mówcy głos)

3-195

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ως Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προχωρήσουμε στις αναγκαίες αλλαγές προκειμένου να λιγοστέψουν οι μέρες του πραξικοπήματος στην Ονδούρα και να επιστρέψει στη χώρα του ο Πρόεδρος Σελάγια, να κλείσει επιτέλους ο κύκλος των στρατιωτικών πραξικοπημάτων στη Λατινική και στην Κεντρική Αμερική.

Να αναλογιστούμε τις μεγάλες προοδευτικές και δημοκρατικές αλλαγές που γίνονται τα τελευταία χρόνια σε μια σειρά από χώρες, αλλαγές που ενισχύουν τις συνταγματικές και δημοκρατικές ελευθερίες, που υπερασπίζονται την έννοια και την ουσία της πολιτικής έναντι της αχαλίνωτης στάσης της αγοράς να την εκτοπίσει, που σπάνε τα μακρά δεσμά της νεοαποικιοκρατίας! Γι' αυτό πιστεύω ότι πρέπει να αναλογιστούμε τις μεγάλες ευθύνες της Ευρώπης για φιλειρηνική δράση στο διεθνές πεδίο και να αποκαταστήσουμε δεσμούς δημοκρατίας και αλληλεγγύης με τους λαούς και τις χώρες στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

3-196

Carl Bildt, President-in-Office of the Council. – Mr President, I think all of those who have spoken have spoken very much in strong terms in favour of the defence of democracy and constitutional order throughout Latin America. In that, of course, there is a condemnation of what happened. Whatever the background, we do not send in the military to arrest the elected president of a country and send him abroad. Irrespective of the background, we must be very clear on this; we are very clear on this.

But then, in order to resolve the situation, there must be some sort of accommodation, some sort of compromise. Judging from what I have heard from Mr Salafranca and others, everyone agrees that President Arias is probably the man best suited to achieve that particular compromise. He will probably have to spend quite some time in negotiating with representatives of both the parties but I think it is important that he has our support as well as the support of the other American states for these particular efforts.

As to the nature of the particular solution, that is for him to judge and for them to agree. But clearly, on the basis of what I said initially, the restoration of constitutional order is what we seek. The return of President Zelaya is a necessity when it comes to the restoration of constitutional order. It is probably not sufficient and in all probability there are going to be other elements in bringing about a full restoration of constitutional order.

So what we are calling for in the form of the restoration and return of President Zelaya is a necessary but in all probability not sufficient part of the restoration of constitutional order, which is of key importance for our relationship with Honduras, for the development of Honduras and for the credibility of constitutional order and democracy in that part of the world.

3-197

El Presidente. – Se cierra el debate.

3-198

11 - Comunicación de las propuestas de la Conferencia de Presidentes: véase el Acta

3-199

12 - Orden del día de la próxima sesión : véase el Acta

3-200

13 - Cierre de la sesión

3-201

(Se levanta la sesión a las 17.30 horas)